

G A T E 2 7

Almanak
Almanac
2022-2023

Gate 27
Konuk Programı
Residency Program
2022-2023

Kurucunun Notu Founder's Note	05	E. Melisa Sabancı Tapan
Faaliyet Raporu Activity Report	08	Burak Mert Çiloğlugil
Konuklar Residents	18	Ojan Zargarbashi
	20	Seher Uysal
	22	Christina Dimitriadis
	24	Ahu Akgün & Levent Aygöl
	26	Akram Zaatari
	28	Virginia Mastrogiannaki
	30	Esin Aykanat Avcı
	32	Zeynep Ağırbaş
	34	Vahap Avşar
	36	Maja Bekan
	38	Dominique Hurth
Röportajlar Interviews	41	Esin Aykanat Avcı
	45	Nur Mustafaoğlu
	50	Zeynep Gülru Göker
Gate 27 Koleksiyonu Gate 27 Collection	54	
Biyografiler Biographies	66	

Kurucunun Notu Founder's Note

E. Melisa Sabancı Tapan

Değerli okuyucu,

Bu Almanak aracılığıyla, her bir katılımcının Gate 27'deki olağanüstü yolculuğunu ve yaratıcılığını nasıl sınırsız biçimlerde sergilediğini sizlere aktarmaktan büyük mutluluk duyuyorum. Bu sayfalarda, düşüncenin ve sanatın öncülerini; sanatçıları, düşünürleri, yenilikçileri ve kendi maceralarını cesurca izleyen ruhları keşfedeceksiniz.

Gate 27, meraklı zihinler için bir toplanma noktası, bilginin ve keşfin kutlandığı bir alan. Gate 27 olarak, farklı disiplinlerden gelen katılımcılarımızın deneyimleri ve projeleri aracılığıyla dünyamızı daha iyi anlama ve onu şekillendirme çabamızı paylaşıyoruz. Buradaki her bir hikâye ve proje, sanatın ve yaratıcılığın sadece bireysel bir ifade biçimi olmadığını, aksine, kolektif sinerji ve ortak değerlerin sağladığı sınırsız güçle toplumsal ilerlemeye nasıl katkıda bulunduğunu ortaya koyuyor.

Gate 27'yi kurarken, yalnızca bir alan sunmanın ötesine geçmeyi, disiplinler arası iş birlikleri ve süreç odaklı filantropi alanında karşılaşılan engelleri aşmayı ve iş birlikçilerimizle daha etkin bir bağ kurmayı amaçladım. Sanatçıları ağırlamakla başlayan bu serüven, danışma kurulumuzun, geçmiş konuklarımızın ve ekibimizin katkılarıyla şekillenerek, sanatsal pratikler aracılığıyla sürdürülebilirlik ve ekonomik gelişime yönelik geniş bir vizyona dönüştü. Tüm faaliyetlerin ve operasyonel yapılanmanın Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri 11, 12, 13 ve 16 numaralı maddelerine hizmet etmesi amacıyla tasarlanan iş akışları sayesinde süreç ve araştırma odaklılık, bilişsel çeşitlilik ve yeniden öğrenme, rastlantısallık ve zamansallığın kucaklanması, akıcılığın benimsenmesi gibi kavramlar, bu dönüşüm sürecimizin temel taşları hâline geldi.

Elinizdeki bu yayın, Gate 27'nin çok katmanlı yolculuğunu ve içinde barındırdığı değerleri kayıt altına almanın yanı sıra birlikte çalıştığımız her bireyin ve disiplinin, büyük bir bütünün parçaları olarak nasıl bir araya geldiğini ve birbirimizi nasıl güçlendirdiğimizi gösteriyor. Katılımcılarımız, kendi deneyimleriyle Gate 27'nin sınırlarını genişletiyor ve vizyonumuzu zenginleştiriyor. Yaptığımız her iş birliği ve geliştirdiğimiz her proje, düşüncenin ve yaratıcılığın toplumsal etkisini artırma yolunda önemli bir adım.

Gayemiz, Gate 27'nin bir araya getirdiği insanlar, fikirler ve projeler aracılığıyla daha adil, kapsayıcı ve anlayışlı bir dünyaya katkıda bulunmak. 2020'den beri yayınladığımız almanaklarımız aracılığıyla oluşturduğumuz bu antoloji, geçmişteki

Dear reader,

Through this Almanac, I am delighted to share each participant's extraordinary journey at Gate 27 and their creative output in myriad forms. Within these pages, you will uncover pioneers of thought and art: artists, thinkers, innovators, and souls who boldly travel on their unique adventures.

Gate 27 is a gathering point for curious minds, a space where knowledge and discovery are celebrated. Here, we share our efforts to comprehend and influence our world through the experiences and projects of residents from various disciplines. Each story and project reveals that art and creativity are forms of individual expression. They also contribute to societal progress through the boundless potential of collective synergy and shared values.

In founding Gate 27, my aim extended beyond the mere offering of space; it encompassed the dismantling of barriers to interdisciplinary collaborations and the cultivation of process-oriented philanthropy, thereby fostering stronger connections with our collaborators. What commenced as a venture hosting artists has since evolved into a comprehensive vision centered on sustainability and economic development, enriched by the contributions of our advisory board, alumni, and team. Through workflows designed to ensure that all activities and operational structures serve United Nations Sustainable Development Goals 11, 12, 13, and 16, concepts such as process and research orientation, cognitive diversity and relearning, and embracing randomness, impermanence, and fluency have become the cornerstones of our transformation process.

This publication shows how each individual and discipline with whom we collaborate comes together as parts of a larger whole and how we strengthen each other, in addition to documenting the multi-layered journey of Gate 27 and the values it embodies. Our participants extend the boundaries of Gate 27 and enrich our vision with their unique experiences. Every collaboration we make, and every project we develop, is essential to increasing the societal impact of thought and creativity. We aim to contribute to a more just, inclusive, and understanding world through the people, ideas, and projects that Gate 27 brings together. Through our almanacs since 2020, this anthology serves as an opportunity to celebrate our accomplishments and to share our aspirations and dreams for the future. In this period of transformation, with the contributions of each participant and collaborator, we aspire to shape

başarılarımızı kutlamanın yanı sıra geleceğe yönelik hedeflerimizi ve hayallerimizi de paylaşma fırsatı sunuyor. İçinde bulunduğumuz bu dönüşüm sürecinde, her bir katılımcı ve iş birlikçimizin katkılarıyla, Gate 27'yi sadece bir buluşma noktası değil, aynı zamanda sürekli gelişen, canlı ve evrilen bir ekosistem olarak şekillendirmeyi hedefliyoruz.

Böylelikle, Gate 27'nin çok katmanlı yolculuğunu ve sürdürülebilir bir dünya vizyonunu arşivlemekle kalmıyor, aynı zamanda geleceğe dair bir taahhüt sunuyoruz. Sürekli gelişim, yenilik ve keşif ruhu içinde, daha iyi bir dünya için birlikte çalışmaya devam edeceğiz. Katılımcılarımızın ve iş birlikçilerimizin bize sunduğu ilham ve enerjiyle, sizi bu değerleri kendi yaşamlarınıza entegre etmeye ve dünyamızı hep birlikte şekillendirmeye davet ediyoruz.

Her birimizin katkısıyla büyüyen bu ekosistemin parçası olduğunuz için teşekkürler.

El ele, ışıkla, sevgiyle kalın.

Gate 27 not only as a meeting point but also as an ever-evolving, dynamic ecosystem.

In this way, we document Gate 27's multi-layered journey and its aspiration for a sustainable world while also offering a commitment to the future. We will keep working together for a better world in the spirit of continuous improvement, innovation, and discovery. With our participants' and collaborators' inspiration and energy, we invite you to integrate these values into your own lives and shape our world together.

Thank you for being part of this ecosystem, which flourishes through the contribution of each of us.

Let us remain united, hand in hand, with light and love.

Faaliyet Raporu

Activity Report

2019 yılında konuk sanatçı programı olarak faaliyetlerine başlayan Gate 27, mikro ve makro ölçekteki gelişmelerden azade olmayarak değişimlerle dolu bir 2022 ve 2023'ü geride bıraktı. Ülkemizde özellikle 2023 boyunca farklı ölçek ve kapsamda yaşanan krizli durumları iyileştirmeye yönelik çalışmalar hâlâ sürüyor ve belli ki önümüzde kat edilmesi gereken oldukça uzun bir yol var. Gate 27'nin önemli iki yılını kapsayan Almanak'ın bu edisyonunda geçmiş iki yılı gözden geçirerek temize çekmeyi ve geleceğe nasıl bir perspektiften baktığımızı sunmayı amaçlıyorum.

Gate 27, kurulduğu günden bu yana tüm alt yapı, operasyon ve programlarını Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri 11, 12, 13 ve 16 doğrultusunda hazırlayarak disiplinler arası çalışmayı teşvik ediyor. Söz konusu maddeler doğrultusunda şehir ve topluluklar, iklim krizi ve çevre, sorumlu üretim ve tüketim ile barış ve adalet işiğında daha güçlü kurumların inşa edilmesine odaklanılıyor ve bu doğrultuda çalışmalarda bulunan konuklar Gate 27'ye davet ediliyor.

Farklı konularda çalışan sanatçılar, bilim insanları ve sosyal girişimciler, program kapsamında geniş bir yelpazede projeler gerçekleştiriyorlar. 2022 ve 2023 yıllarında ağırlanan konuklarımızın çalışmaları, sadece kendi alanlarında değil, aynı zamanda toplumda ve çevrede olumlu değişiklikler yapma potansiyeline sahip.

Gate 27'nin sponsorlukları ve iş birlikleri de programın etkisini artırıyor. Önde gelen markaların ve kurumların destekleri, programın sınırlarını genişleterek daha fazla kişiye ulaşmayı mümkün kılıyor. Ayrıca, üniversitelerle yapılan iş birlikleri sayesinde, akademik dünyanın bilgi ve imkânlarından yararlanarak daha kapsamlı ve etkili projeler yürütülmesini sağlıyor.

Gate 27'nin gerçekleştirdiklerini ve gelecek planlarını incelediğimizde, sanatın ve kültürün toplumsal dönüşümdeki rolünü vurgulayan bir vizyonun parçası olduğunu görüyoruz. Önümüzdeki yılda da programın bu vizyonu sürdürerek, daha fazla insana ilham verip topluma katkıda bulunmaktan heyecan duyuyoruz.

Konuklar

Öncelikle, Gate 27'nin 2022 ve 2023 yıllarındaki konuklarına yakından bakalım. Konuk programı katılımcıları performanstan biyosana, sosyal girişimden araştırma odağına kadar geniş bir yelpazede çalışmalarını sürdüren profesyonellerden oluştu. 2022 yılında 11, 2023 yılında ise 8 olmak üzere toplam 19 konuğu İstanbul ve Ayvalık yerleşkelerimizde başarıyla ağırladık. Konuklarımızla gerçekleştirdiğimiz yoldaşlık yalnızca projelerini bir sonraki aşamaya taşımakla kalmadı, aynı zamanda hem Gate 27'yi hem de katılımcıları dönüştürücü bir rol üstlendi.

Beginning as an artist residency program in 2019, Gate 27 left behind 2022 and 2023 full of changes, in parallel with domestic and global advancements. Efforts to relieve crises experienced at various levels, particularly throughout 2023 in our country, are still underway, indicating much ground remaining to be covered. In this edition of the Almanac, which encompasses the past two years of Gate 27, I aim to review and document this period while sharing our perspective on envisioning the future.

Since its establishment, Gate 27 has encouraged interdisciplinary work by aligning all of its infrastructure, operations, and programs with United Nations Sustainable Development Goals 11, 12, 13, and 16. These objectives focus on the building of more vital institutions in cities and communities, the climate crisis and environment, conscious production and consumption, and peace and justice. We invite residents who engage in work towards these goals to participate in Gate 27's programs.

Artists, scientists, and social entrepreneurs working on different subjects are carrying out various projects within the program. The works of the residents hosted in 2022 and 2023 have the potential to create positive changes, not only in their fields but also in society and the environment.

Gate 27's sponsors and partners also enhance the program's impact. The support of leading brands and institutions has expanded the program's boundaries, enabling it to reach more people. Additionally, collaborations with universities have allowed for more comprehensive and effective projects by leveraging the knowledge and resources of the academic world.

Gate 27's accomplishments and plans are part of a vision emphasizing the role of art and culture in societal transformation. We are excited to continue implementing this vision of the program in the coming year, inspiring more people and contributing to society.

Residents

Firstly, let's review the residents of Gate 27 in 2022 and 2023. The residency program participants consisted of professionals working in a wide range of fields, from performance to bio-art, from social enterprise to research. We successfully hosted 19 residents, 11 in 2022 and 8 in 2023, at our premises in İstanbul and Ayvalık. The collaboration we fostered with our residents propelled their projects to the next stage and played a transformative role for both Gate 27 and the participants themselves.

2

Mekân Premises

Konuk Residents

19

2022'nin ilk konuğu Gökçe Erhan, Sürmene Çamburnu'nda çöp üretmeyen ekolojik bir meskene dönüştürdüğü, ailesinden kalan 150 yıllık bir evde yaşıyor. Çamburnu Doğa ve Kültür Sanat Derneği'nin kurucusu olan sanatçı, kendi hayatında benimsediği ekolojik, kültürel ve sanatsal yaklaşımı yaygınlaştırma ve genişletme çalışmalarını sürdürüyor. Gate 27'de geçirdiği süreçte ise talihsiz bir yangın sonucu önemli ölçüde hasar alan evinin ardından travma ve iyileşme sürecini odağına alan çalışmalar gerçekleştirdi. İkinci konuğumuz İranlı sanatçı Ojan Zargarbashi'ye izleyiciyi zaman ve mekânda yolculuğa çıkaran portre ve manzara çizimleri üzerine çalıştı. İstanbul yerleşkemizde ağırladığımız bir diğer konuğumuz Seher Uysal'ın çalışmaları mekân, tarih ve kültür üzerine araştırmalara odaklanıyor. Londra'da yaşayan bağımsız araştırmacı ve küratör Lika Tarkhan-Mouravi, Neal Ascherson'ın *Karadeniz* başlıklı kitabından yola çıkarak Karadeniz üzerine yazılan metinlere ilişkin arşivsel bir araştırma gerçekleştirdi. Farklı medyumları kullanarak ürettikleri medya işleriyle dikkat çeken ikili Christiane Peschek ve Ernst Lima, insan-sonrası beden algısına odaklanan sergileri için Gate 27'nin Ayvalık yerleşkesinde iki yeni işin üretimi için çalıştı. Yunanlı fotoğrafçı Christina Dimitriadis ise, 500 yılı aşkın süredir ortak bir mirası paylaşan İstanbul ve Selanik arasındaki kültürün izlerini fotoğraflarıyla sürdür.

Yaratıcı Zanaat İş Birliği kapsamında ağırlanan Mahzaib Baloch, İstanbul'daki zanaatkârların haritalandırılması projesinde yer almanın yanında, kama ustası Thomas Ulutaş'la ortak bir iş üretti. *Aynı Şeyi Bakmak* ismini verdikleri projeleri üzerinde çalışan bir diğer ikili Ahu Akgün ve Levent Aygül, konuk süreçleri boyunca yaptıkları üretimde farklı bakışlarını benzer kadrarlarla görünür hâle getirdi. Sabancı Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görevini sürdüren Onur Yazıcıgil, Bergama Antik Kenti'nde yer alan yazıtlardaki Yunanca harf tipini inceleyerek dijitalleştirdiği projesi üzerine çalıştı. Ayvalık'ta konuk sürecine dahil olan ve disiplinler arası çalışan Ali Emir Tapan, yeni filmi için senaryo yazım sürecini tamamlarken yılın son konuğu Lübnanlı medya sanatçısı Akram Zaatar'iye sekiz yılı aşkın süredir üzerine çalıştığı *Baba ve Oğul* projesi için İstanbul Arkeoloji Müzeleri ve T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri'nde araştırmalar gerçekleştirdi.

Gate 27, 2023 yılına ekip ve vizyon değişikliğiyle başladı. Bununla birlikte 6 Şubat'ta gerçekleşen ve ülkemizin güneyindeki 11 kenti etkileyen, yaralarını hâlâ sarmaya çalıştığımız deprem felaketi nedeniyle yıllık konuk programında önemli değişiklikler

The first resident of 2022, Gökçe Erhan, resides in a 150-year-old house passed down through her family in Sürmene Çamburnu, which she has transformed into an ecological dwelling with zero waste production. As the founder of the Çamburnu Nature and Culture Art Association, Erhan continues her efforts to disseminate and expand the ecological, cultural, and artistic approach she has adopted in her own life. During her residency at Gate 27, she focused on works exploring trauma and the healing process following a significant fire that damaged her home. The second resident, Iranian artist Ojan Zargarbashi, worked on portraits and landscape drawings that take the viewer on a journey through time and space. Seher Uysal, based at our Istanbul premises, conducted research on space, history, and culture. Lika Tarkhan-Mouravi, an independent researcher and curator from London, undertook archival research on texts concerning the Black Sea region, inspired by Neal Ascherson's book *Black Sea*. Christiane Peschek and Ernst Lima, a duo known for their multimedia works, collaborated on two new pieces at Gate 27's Ayvalık premises for an exhibition centered on posthuman body perception. Greek photographer Christina Dimitriadis explored the shared cultural heritage spanning over 500 years shared between Istanbul and Thessaloniki through her photographs.

As part of the Creative Craft Collaboration, Mahzaib Baloch contributed to mapping craftspeople in Istanbul and collaborated with the inlay master Thomas Ulutaş to produce a joint work. Ahu Akgün and Levent Aygül, presenting their project *Looking at the Same Thing*, showcased their distinct perspectives through similar frames during their residency. Onur Yazıcıgil, a faculty member at Sabancı University, focused on digitizing Greek letter types found in inscriptions in the ancient city of Pergamon. Ali Emir Tapan, an interdisciplinary artist, completed the script for his upcoming film at Gate 27's Ayvalık premises. The last resident of the year, Lebanese media artist Akram Zaatar, conducted research at the Istanbul Archaeological Museums and the State Archives of the Presidency of the Republic of Turkey for his ongoing project *Father and Son*, which has been in progress for over eight years.

Gate 27 commenced 2023 with changes in its team and vision. However, the earthquake disaster on February 6, which affected 11 cities in the southern part of our country, necessitated significant alterations to the annual residency program. The first resident of the year, Merve Bedir, joined the residency at our Ayvalık premises and

gerçekleşti. Yılın ilk konuğu, Ayvalık'taki yerleşkemizde konuk sürecine katılan Merve Bedir oldu. Sanatçı, bu dönemi Çandarlı Limanı'nın inşaat sürecine odaklandığı projesiyle ilgili araştırmalar yaparak ve felâketten etkilenen bölgelerdeki vatandaşlarımıza yardım çalışmalarında bulunarak geçirdi. Ardından İstanbul yerleşkemizde konuk programı sürecine katılan Esin Aykanat Avcı, bilim insanlarının ıspanak yaprağı kullanarak insan bedeni için yeni organ geliştirme çalışmalarından ilhamla ürettiği projesi üzerine kapsamlı bir araştırma ve üretim süreci geçirdi. Performans sanatçısı Virginia Mastrogiannaki ise İstanbul'da Rum olmanın izini sürdüğü araştırma odaklı projesi üzerinde çalıştı. Haziran ayında İstanbul'daki mekânımızda konuk sürecine katılan, Craft Antakya'nın kurucusu Zeynep Ağırbaş, Gate 27'de konuk sürecine dahil edilen ilk sosyal girişimci oldu. Ağırbaş, konuk süreci boyunca özellikle Hatay'da yaşayan ve çalışan zanaatkârlara acil finansal yardım üretmek üzere oluşturduğu platformu Craft Antakya'ya kültür üreticisi misyonunu da kazandırarak, Hatay'da yaşayan zanaatkârlarla uzun soluklu bir iş birliği modeli geliştirmek için çalıştı.

Gate 27, Craft Antakya'yı ağırlayarak bilim, sanat ve endüstri arasındaki kesişim noktalarını odaklandı ve böylece konuk sanatçı programı olmanın ötesine geçip yaratıcı çalışmalarla ilgilenen daha geniş kitleye hitap eden bir yapıya kavuşmak üzere ilk adımlarını attı. Performans sanatçısı Maja Bekan, geleneksel olarak kadınların daha az istihdam edildiği hapisaneler, nükleer enerji üretim tesisleri gibi yerlerde düzenlediği performanslarıyla kadınların günümüz dünyasındaki konumuna ilişkin projesini İstanbul'da da sürdürdü. Ayvalık'ta konuk sürecine dahil olan sanatçı Vahap Avşar, bu bölgedeki kum, taş ve ağaçlardan direkt faydalanarak ürettiği resimlerinin yanında önemli bir göç noktası haline gelen ilçedeki sosyal değişime dikkat çekecek yeni bir proje geliştirdi. Suriyeli sanatçı Nour Shantout ise *Yeni Bir Elbise Arayışı* isimli projesi kapsamında Suriye, Lübnan ve İstanbul'da kültürel olarak yaygın olan nakış motifleri ve bireylerin göçünün yanında motiflerin göçü üzerine araştırmalar ve üretimler gerçekleştirdi. Yılın son konuğu Dominique Hurth, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı'nın arşivlerinde 1920-1930 yılları arasında Ermenice olarak yayınlanan ve kadınları eğitme amacı taşıyan *Hay Gin* isimli dergi üzerine arşivsel araştırmalar yaparak yeniden üretim ve kopyalama odağında bir yerleştirme üretti.

researched the construction process of Çandarlı Port while also helping citizens in the disaster-affected regions. Esin Aykanat Avcı participated in the residency program at our Istanbul premises and engaged in a comprehensive research and production process for her project, inspired by scientists' endeavors to develop new organs for the human body using spinach leaves. Performance artist Virginia Mastrogiannaki focused on her research-oriented project, tracing the experience of being Greek in Istanbul. Zeynep Ağırbaş, the founder of Craft Antakya, was the first social entrepreneur to be included in the residency process at Gate 27. Throughout the residency, Ağırbaş worked to develop a long-term cooperation model with craftspeople living and working in Hatay by adding the mission of culture producer to Craft Antakya, the platform she created to generate emergency financial aid for craftspeople living and working in Hatay.

During the residency period of Craft Antakya, Gate 27 directed its attention towards the convergence of science, art, and industry, representing its transition from a residency program to a platform catering to a broader audience interested in creative endeavors. In Istanbul, performance artist Maja Bekan continued her exploration of the contemporary position of women by organizing performances in unconventional venues, where women are traditionally underrepresented, such as prisons and nuclear power plants. During his residency in Ayvalık, artist Vahap Avşar embarked on a new project highlighting the social changes occurring in the town, which has evolved into a significant migration hub. In addition to his paintings, Avşar incorporated materials directly sourced from the local environment, such as sand, stone, and trees. Syrian artist Nour Shantout focused her research and production on culturally significant embroidery motifs prevalent in Syria, Lebanon, and Istanbul, within the scope of her project *Searching for the New Dress*. She explored the migration patterns of these motifs alongside the migration of individuals. Dominique Hurth, the final resident of the year, created an installation centered on themes of reproduction and copying, utilizing research conducted at the archives of the Women's Library and Information Centre Foundation on the Armenian magazine *Hay Gin*, which circulated between 1920 and 1930, aiming to educate and empower women.

3

Sponsorluk
Sponsorships

İş birliği
Collaborations

2

Sponsorluklar

2022 yılında önde gelen moda markalarından **MACHKA**, Gate 27'de konuk edilen **10** sanatçının süreç giderlerine maddi destek sağladı. Ayrıca, Pakistan'da operasyonlarını sürdüren bilişim firması **Intellia**'nın sponsorluğu sayesinde Mahzaib Baloch'u İstanbul'daki mekânımızda konuk sürecine dahil ettik. 2023'te öncelikle **ANIM**'in desteğiyle Craft Antakya için bir basın gösterimi düzenledik. Bu etkinlikte Hatay'da yaşayan ve bitkisel sepet örücülüğü zanaatını sürdüren Emel Temizkan'ı davet ederek, katılımcılarla birlikte zanaatın önemi ve neden sürdürülmesi gerektiğine ilişkin bir atölye çalışması düzenledik.

Yılın son çeyreğinde ise 70 yılı aşkın süredir denim kumaşı üretiminde ülkemizi gururlandıran ve sektörde sürdürülebilirlik çalışmalarıyla öne çıkan **ORTA**'yla 2024 yılında sürdürülebilirlik çalışmalarını sanat aracılığıyla anlatma amacıyla bir sponsorluk anlaşmasına imza attık. 2024 yılında ağırlayacağımız konduğumuz ve üreteceği yapıt için heyecanlıyız.

İş Birlikleri

Yukarıdaki gelişmelere ek olarak 2023, Sabancı Üniversitesi'yle olan iş birliklerimizi de derinleştirdiğimiz bir yıl oldu. Sabancı Üniversitesi'nin laboratuvarları, sanat atölyeleri, araştırma ve konaklama imkânlarıyla Gate 27'ye sunduğu aynı destek, konuklar için yarattığımız katma değeri güçlendiriyor. Bu noktada Sabancı Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yusuf Leblebici'ye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

2023 yılı konuklarımızdan Esin Aykanat Avcı, Sabancı Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi öğretim üyesi Nur Mustafaoğlu yönetimindeki biyoloji laboratuvarlarında dört gün boyunca çalışma olanağına ve üniversitenin Tuzla'daki kampüsünde konaklama imkânına erişti.

Ayrıca, Gate 27 ve üniversitenin Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Araştırmaları Mükemmeliyet Merkezi (SU Gender) iş birliğinde düzenlenen Cinsiyet ve Sanat Üzerine Söyleşiler etkinlik serisinde 2023 konukları Maja Bekan, Nour Shantout ve Dominique Hurth yer alarak çalışmalarını paylaştı. Üç oturumdan oluşan bu kapsamlı söyleşi serisi, Sabancı Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Profesörü ve Gate 27 Danışma Kurulu üyesi Ahu Antmen'in moderatörlüğünde gerçekleşti. Etkinliklerden aldığımız kayıtları Türkçe altyazılı şekilde YouTube kanalımız üzerinden izleyebilirsiniz.

Gate 27'nin konuklarıyla büyüyen bir topluluk oluşturmayı önemsiyoruz. Bu doğrultuda her yıl geçmiş konuklarla buluşmak ve paylaşımında bulunmak için Alumni toplantısı düzenliyoruz.

Sponsorships

In 2022, prominent fashion brand **MACHKA** provided financial support for the operational expenses of **10** artists hosted at Gate 27. Additionally, thanks to the sponsorship of the technology company **Intellia**, operating in Pakistan, we were able to include Mahzaib Baloch in the residency process at our Istanbul premises. In 2023, we organized a press meeting for Craft Antakya with the support of **ANIM**. We invited Emel Temizkan, who pursues the craft of vegetal basket weaving in Hatay, to this event. She conducted a workshop with participants to highlight the importance of crafts and why they should be preserved.

In the last quarter of the year, we signed a sponsorship agreement with **ORTA**, a leading denim fabric producer in Turkey for over 70 years, known for its sustainability efforts. The partnership aims to showcase ORTA's sustainability initiatives through art in 2024. We are excited about hosting the resident sponsored by ORTA and the artwork to be produced in 2024.

Collaborations

In addition to the aforementioned developments, 2023 marked a significant deepening of our collaborations with Sabancı University. The university's generous in-kind support, including access to its laboratories, art workshops, research facilities, and accommodations, has dramatically enhanced the value we provide to our residents. We extend our heartfelt gratitude to Prof. Dr. Yusuf Leblebici, the Rector of Sabancı University, for his support.

Esin Aykanat Avcı, one of our residents in 2023, had the privilege of spending four days working in the university's biology laboratories under the guidance of Nur Mustafaoğlu, a faculty member at Sabancı University's Faculty of Engineering and Natural Sciences. Avcı also had the opportunity to reside on the university's campus in Tuzla, enriching her residency experience.

Moreover, in 2023 residents Maja Bekan, Nour Shantout, and Dominique Hurth participated in the Conversations on Gender and Art event series, organized in collaboration with Gate 27 and Sabancı University's Gender and Women's Studies Center for Excellence (SU Gender). This comprehensive series comprised three sessions moderated by Ahu Antmen, a Professor at Sabancı University's Faculty of Arts and Social Sciences and a Gate 27 Advisory Board member. You can find the video recordings of the event on Gate 27's YouTube channel with Turkish subtitles.

We prioritize building a growing community with Gate 27's residents. In line with this, we

Ayrıca 2023 yılında Alumni'lere yönelik planlanan etkinliklerle proje ve çalışmalarını izleyiciyle buluşturmaya devam ettik. İlk olarak Mahzaib Baloch, çevrimiçi bir söyleşiyi sanat pratiğini ve Gate 27'de geçirdiği konuk sürecini paylaştı. Etkinliği Türkçe altyazılı şekilde Gate 27'nin YouTube kanalı üzerinden izleyebilirsiniz. Bununla birlikte, Onur Yazıcıgil ve Selçuk Artut, Gate 27'de sürdürdükleri bireysel projeleri kapsamında hazırladıkları yayınların lansmanını gerçekleştirdiler. Son olarak Mairi Pardalaki ile yine Gate 27'deki konuk sürecinde üzerinde çalıştığı *Dünya Maskara* projesi için Akbank Sanat'ta düzenlenen sanatçı söyleşisi, projenin ilk gösterimiyle tamamlandı.

Böylelikle 2022 ve 2023 yılında gerçekleştirdiğimiz toplam **16** çevrim içi ve fiziksel etkinlik aracılığıyla **643** katılımcıya eriştik.

organize alumni meetings every year to reconnect with our past residents and engage in sharing. In 2023, we also continued fostering connections between alumni and audiences through curated events showcasing their projects and works. Firstly, Mahzaib Baloch shared her art practice and her residency process at Gate 27 through an online discussion. Complete with Turkish subtitles, the event is available on Gate 27's YouTube channel. Furthermore, Onur Yazıcıgil and Selçuk Artut launched publications they had prepared as part of their individual projects at Gate 27. Lastly, an artist talk with Mairi Pardalaki at Akbank Sanat about the project she worked on during her residency at Gate 27 was held with the first screening of her project *Dünya Maskara*.

Through these meetings, we reached **643** participants through **16** online and physical events in 2022 and 2023.

Basında Gate 27

Konuklar ve etkinliklere yönelik gerçekleştirdiğimiz basın iletişimiyle 2022 ve 2023 yıllarında basılı ve dijital mecralarda yer alan **1.177** içerik, toplam **39.121.693** kişiye ulaştı.

Gate 27 in the Press

As part of the press communication for residents and events, **1,177** pieces of content in print and digital media reached **39,121,693** people.

Koleksiyon

2022 ve 2023'teki konuklarımız, Gate 27 Koleksiyonu'na toplam **10** sanat eseri bağışladı. Bu isimler arasında Seher Uysal, Ojan Zargarbashi, Didem Pekün, Akram Zaatarı, Esin Aykanat Avcı, Virginia Mastrogiannaki, Christina Dimitriadis ve Dominique Hurth yer alıyor. Kendilerine cömert bağışları ve bu sayede çalışmalarını kendilerinden sonraki tüm misafirlerimize anlatabilme fırsatını bize verdikleri için teşekkür ederiz.

Collection

In 2022 and 2023, our residents generously donated **10** artworks to the Gate 27 Collection. We extend our gratitude to Seher Uysal, Ojan Zargarbashi, Didem Pekün, Akram Zaatarı, Esin Aykanat Avcı, Virginia Mastrogiannaki, Christina Dimitriadis, and Dominique Hurth for their generosity and for entrusting us with their work. These donations not only enrich our collection but also provide an opportunity for us to share their art with all our guests.

Konuk Programı Değerlendirme

Konuklarımızın Gate 27'deki süreçlerinin verimli bir şekilde tamamlanmasını önemsiyoruz. Gate 27'deki sürecini tamamlayan her konuğumuz, kendilerine ilettiğimiz konuk programı çıkış anketi ve mülakatı aracılığı ile görüşlerini bizimle paylaşıyor. Böylelikle gelecek konuklarımıza daha verimli ve güçlü bir içerik sunabiliyor, mekân ve programlarımızdaki gerekli iyileştirmeleri sağlayabiliyoruz.

2022 ve 2023 yılındaki konuklar, kendilerine sunulan program ile İstanbul ve Ayvalık'taki mekânlarımızda sunduğumuz imkânlar sayesinde yüksek memnuniyet oranıyla Gate 27'den ayrıldılar. Konuklarımızın %37'si üzerinde çalıştıkları projelerini bitirmeyi başardı. %44'ü ise projelerinde önemli yol kat etti. %19'u ise konuk süreci sırasında üzerinde çalıştığı projeyi aldığı geri bildirimlerle revize etti veya beklentilerinin ötesine taşıma imkânı buldu.

Residency Program Evaluation

We value offering an efficient residency process to all Gate 27 residents. At the end of their residency, each resident shares their opinions with us through the residency program exit survey and interviews shared and conducted with them. This allows us to offer our future residents more efficient and robust content and improve our venues and programs.

”

Esin Aykanat Avcı, 2023

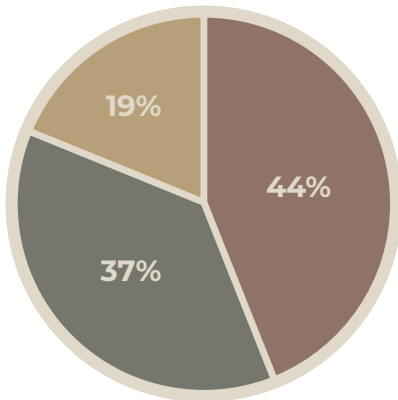
Sunduğum projeyi gerçekleştirdim, hatta gelirken planlamadığım şekilde tüm projeyi daha ileri bir noktaya taşıma imkânı buldum.

I realized the project I presented and even had the opportunity to move the whole project forward in a way I had not planned when I arrived.

In 2022 and 2023, residents left Gate 27 with a high level of satisfaction thanks to the opportunities provided by the program and the facilities in our premises in İstanbul and Ayvalık. **37%** of our residents successfully completed the projects they were working on, while **44%** made significant

progress in their projects. Additionally, **19%** of the residents revised or exceeded their project expectations based on the feedback they received during their residency process.

Projenizi Gate 27'deki sürecinizde gerçekleştirebildiniz mi?
Could you realize your proposed project at Gate 27?

■ Projeye başladım ama bitiremedim / I started the project but couldn't finish it

■ Projemi bitirdim / I managed to finish my proposed project

■ Diğer / Other

Konuklarımızın %19'u yerleşkelerimizdeki konaklama deneyimini çok iyi olarak nitelendirirken, %81'i muhteşem bir deneyim yaşadığını belirtti.

While 19% of our residents described their accommodation experience as very good, 81% said they had an excellent experience.

Ayrıca, geçmiş konuklarımızdan program kapsamında sunduğumuz yeni ağlar geliştirme ve danışma kuruluyla sektördeki profesyonellerden geri bildirim alma imkânlarını, proje çalışmalarında gereken malzemelere erişim ve aynı dönemde birlikte kalınan diğer konuktan destek alma imkânlarını da değerlendirmelerini istedik. Konuklarımızın %88'i danışma kurulundan aldığı destekten memnun olduğunu belirtti. %69'u yeni ağ geliştirme çalışmalarının yeterli olduğunu, %44'ü diğer konukların çalıştıkları projede etkili olduğunu, %75'i ihtiyaç duyduğu malzemeye kolaylıkla erişebildiğini ve son olarak da %63'ü sanat profesyonellerinden aldığı geri bildirimlerden tatmin olduğunu belirtti.

”

Merve Bedir, 2023

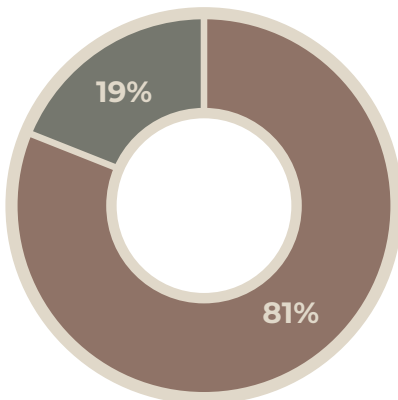
Gate27 Ayvalık'ın en önemli özelliği konumu. Konumu burayı keyifli bir şekilde benzersiz ama aynı zamanda zorlu kılıyor. Burası daha çok inzivaya çekilme ve yalnızlık hissi veriyor. Başvuru sahiplerini bu konuda bilgilendirmek iyi olabilir, böylece tekliflerini buna göre hazırlayabilirler.

The major thing about Gate 27 Ayvalık is the location. The location makes it delightfully unique but also challenging. It feels more about retreat and solitude here. It might be good to inform the applicants about this so that they prepare proposals accordingly.

the materials they needed; and finally, 63% were satisfied with the feedback they received from art professionals.

We also asked our past residents to evaluate the opportunities we offer within the program to develop new networks and receive feedback from professionals in the sector through the advisory board, access to materials needed for project work, and support from the other residents in the same period. 88% of our residents stated that they were satisfied with the support they received from the advisory board; 69% stated that the efforts on developing new networks were sufficient; 44% stated that the other residents were influential in the project they were working on; 75% stated that they could easily access

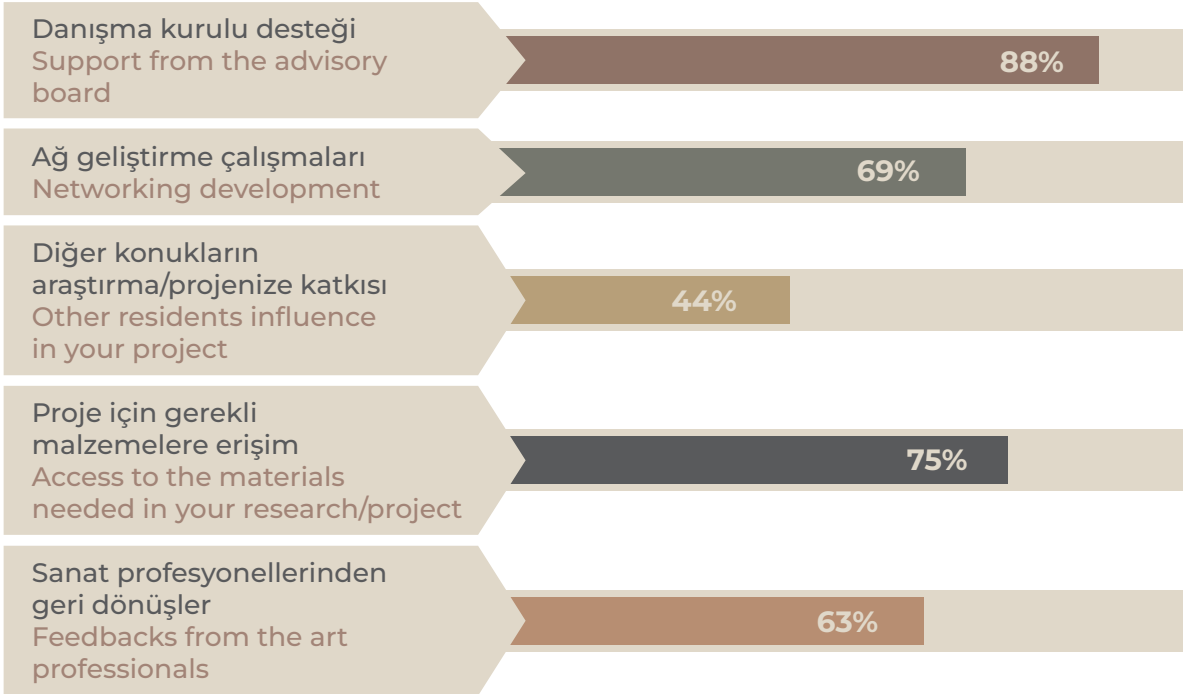
Binadaki konaklama deneyiminiz nasıldı? How was your accomodation experience in the building?

■ Çok iyi / Very good

■ Muhteşem / Excellent

Konuk Memnuniyeti Resident Satisfaction

”

Maja Bekan, 2023

(...) planım, farklı profesyonel, sosyal ve kültürel geçmişlerden gelen kadınlarla tanışmak ve günümüzde kadın olarak yaşamak ve hareket etmek üzerine daha fazla bilgi edinmektir. (...) Kültür dünyasından bazı harika insanlarla tanıştım ve onlarla bağlantı kurabildim. Bu projeyi devam ettirebileceğimizi umuyorum.

My plan for the residency was to meet women from various professional, social, and cultural backgrounds (...)

I met some amazing people from the cultural world and connected with them. I do hope that we will be able to continue this project.

2024 Programı Hazırlıkları

Ekim 2023'te internet sitemiz üzerinden yayınladığımız başvuru çağrısı sonucunda **93** başvuru aldık. Aldığımız başvurular, Gate 27'nin misyonu ve vizyonu doğrultusunda Danışma Kurulu'nun yönlendirmesiyle ön elemeyi geçti. Toplam beş farklı görüşü yansıtacak şekilde bir araya getirilen Başvuru Değerlendirme Komitesi **38** başvuruyu değerlendirdi. Komitede üç bağımsız üye yer aldı. Her sene değişen bağımsız üyeler arasında bu yıl Yunanistan'da yaşayan ve çalışan bağımsız küratör Xenia Kalpaktoglou, Pera Müzesi'nde küratörlük görevini üstlenen Ulya Soley ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nden Heykel Bölümü profesörü Sezer Cihaner Keser yer aldı. 2023 itibarıyla Alumni'ler de gelecek yılın projelerine yönelik görüş bildirdi. Bu seneki Alumni Başvuru Değerlendirme Komitesi'nde Didem Erbaş ve Trong Nguyen yer aldı. Projelere ilişkin yaptıkları değerlendirmelerin ortalaması alınarak bir görüş olarak değerlendirme formuna yansıdı. Gate 27 adına görüşlerini Gate 27'nin Kurucusu Melisa Sabancı Tapan paylaştı. ORTA sponsorluğunda yürütülecek programa gelen başvuruların değerlendirme sürecinde markanın sürdürülebilirlik bölümünden temsilciler de değerlendirme komitesine dahil edilerek tüm başvuruların beş farklı görüş ile değerlendirilmesi sağlandı.

Tüm değerlendirmeler, projeleri incelerken Gate 27 misyonu ve vizyonu ile uyumu, Gate 27 ağı ve imkânlarının etkin kullanımı ve başvuranın profesyonel gelişimi olmak üzere üç ana kategori altındaki on üç kriter içeren değerlendirme formunu doldurdu. Böylelikle toplamda 100 üzerinden 75 puan ve üzeri alan sekiz yeni konuğu 2024 yılında İstanbul ve Ayvalık'taki konuk evlerimize davet ettik. Böylelikle 2024'te sanat, bilim ve endüstri arasındaki kesişim noktalarını daha çok keşfedebileceğimiz bir program ortaya çıktı.

Önümüzdeki seneyi konuklarımıza ve topluluğumuza yarattığımız etkiyi arttırma hedefiyle planladık. 2024 yılını ve gelecek konuklarımızı heyecanla bekliyor, bir sonraki Almanak'ta gelişmeleri sizinle paylaşmak için sabırsızlanıyoruz.

Preparations for the 2024 Program

In October 2023, we received **93** applications in response to the call published on our website. These applications underwent a pre-evaluation process aligned with Gate 27's mission and vision and guided by the Advisory Board. The Application Evaluation Committee, comprised of five members to reflect diverse perspectives, assessed **38** applications. The independent committee members were Xenia Kalpaktoglou, an independent curator based in Greece; Ulya Soley, curator at the Pera Museum; and Sezer Cihaner Keser, a Professor in the Sculpture Department at Van Yüzüncü Yıl University. In a new development as of 2023, our alumni also participated in the evaluation process for the following year's projects. Didem Erbaş and Trong Nguyen formed part of this year's Alumni Application Evaluation Committee. Their evaluations were averaged and factored into the overall assessment. Melisa Sabancı Tapan, the Founder of Gate 27, provided her insights on behalf of the organization. The applications for the program sponsored by ORTA were evaluated by representatives from the brand's Sustainability Department along with the independent jury and Gate 27 representative. As a result, all applications were evaluated with five different opinions.

All evaluators completed an evaluation form comprising thirteen criteria under three main categories: first, the alignment with Gate 27's mission and vision; second, the effective utilization of Gate 27's network and resources; and finally, the applicant's professional development. Subsequently, we invited eight new residents who scored 75 points out of 100 and above to our İstanbul and Ayvalık premises in 2024. We believe that the upcoming residents will allow us to explore further the intersections between art, science, and industry.

We look forward to hosting our upcoming residents in 2024 and sharing the developments with you in the next edition of the Almanac.

Konuklar
Residents

Ojan Zargarbashi

İSTANBUL

Ocak January 2022

Bu çalışma, insanlığın olası geleceğini araştırmak için yaptığım bir dizi resimden oluşuyor. Gelecekte hayali bir zaman aralığı tanımladım ve serinin kendisi gibi buna da *Intermedial-Future [Aracı Gelecek]* adını verdim. Amacım, bu zaman diliminin yerleşimcilerini belirli senaryolarda resmetmek, bir çağın bitip yeni bir çağın başladığı zamana odaklanmak. Örneğin güvenli alanlarından çıkıp yeni bir yeri kucakladıkları, benzeri görülmemiş ve dönüştürücü atılımların eşliğinde oldukları bir an. Buradaki geçiş, şaşkınlıktan korkuya ve bazen de pişmanlığa kadar bir dizi duyguyu harekete geçirir.

Intermedial-Future'ın bu varlıkları, genellikle kendileriyle çevreleri arasındaki belirsiz ilişkiyi vurgulayan bir tür kıyafet giyerler. Onları o anda tedbirli, tetikte ve bilinmeyenle karşılaşmaya hazır olarak resmediyorum. Bu anlara dayanmalarını kolaylaştırmak ve kendi geçmişlerini hatırlatmak içinse kıyafetlerini ve kasklarını bazı dostane motifler ve çiçeklerle süslüyorum.

Geleceğin bu insanlarını daha iyi tasvir edebilmek için, zamansız olma niteliğine sahip olan eski fotoğrafları ve resimleri inceliyorum, böylece çalışmalarımda bu zamansız olma özelliğini yeniden yaratmak için onları kullanabiliyorum. Bulduğum bu referanslar arasında, samuray gibi giyinmiş ve poz vermiş bir Japon kızının fotoğrafı da var. Elinizdeki çizim, bu kızın fotoğrafı ve onun ortaya çıkardığı özellikler etrafında gelişen birkaç çalışmadan biri.

Ona bir an için bir gezgin -zaman yolcusu- olarak bakabiliriz. Farklı bir çağa ait, geçmişte mi yoksa gelecekte mi olduğu fark etmeyecek kadar uzakta olan biri gibi.

This work is from a series of paintings I created to investigate the probable future of humankind. I defined an imaginary timespan in the future and named it *Intermedial-Future* as the series itself. I intend to depict the settlers of this time span in specific scenarios, focusing on the transition from one era to the next, such as the brink of unprecedented and transformative breakthroughs when they exit their comfort zone and embrace a new one. This transition evokes a range of emotions, from astonishment to fear and sometimes regret.

The inhabitants of the *Intermedial-Future* usually wear a suit that emphasizes their uncertain relationship with their surroundings. I picture them as present and alert in the moment and ready to encounter the unknown. Thus, I decorate their suits and helmets with friendly motifs and florals to make it easier for them to endure these moments by reminding them of their past.

To better portray these humans of the future, I search for old photos and paintings of timeless quality, aiming to infuse this essence into my work. Among these references, I have found a photograph of a Japanese girl dressed and posed as a samurai. The present drawing is one of several pieces that revolve around this girl's photo and its extracted characteristics.

We may look at her as a traveler—a time traveler—whom we try to get a glimpse of someone who belongs to a different era, distant enough that it does not matter whether it is in the past or the future.

Görsel, Onur Gürkan'ın izniyle. / Image courtesy of Onur Gürkan.

Seher Uysal

Şubat February 2022

İSTANBUL

İstanbullu ve göçebe şekilde çalışan, hiç stüdyosu olmayan bir sanatçı olarak Gate 27 bana kendimi çalışmaya adanmak için en iyi koşullardan birini sağladı. Stüdyo biraz izole olsa da sanatçının bir nefes almaya ihtiyaç duyması durumunda şehrin genel koşuşturmasından çok da uzak değil.

Gate 27'de kaldığım süre boyunca altı kanallı bir video çalışmasının kurgusunu, başka bir filmin eskizlerini ve akademik bir metnin yazımını bitirdim. Gate 27 ekibi son derece misafirperverdi, bu nedenle onlardan isimleriyle bahsetmeyi bir görev biliyorum: Bengü Gün (Direktör) ve Rana Mengü (Koordinatör) çok yararlı bir program oluşturdular ve sanat profesyonellerini atölye ziyaretleri için davet ettiler, buluşmalar düzenlediler ve gerektiğinde sanatsal destek sağladılar.

Melisa Sabancı Tapan (Kurucu) tesisleri hangi sanatçıların kullanacağını her zaman biliyordu, her projeyi tanımak için zamanını cömertçe paylaştı ve sanatçıların çalışmalarını tanıtmaya sürekli yardımcı oldu. Ayrıca konuk sanatçılar olan Ojan Zargarbashi ve Gökçe Erhan gibi güzel insanlarla bir arada olma ve dostluk kurma fırsatı buldum, onların benimkinden pek çok açıdan farklı olan pratiklerini inceleme şansım oldu ve bu durum işleri daha da ilginç hâle getirdi.

Gate 27'nin beni küratör, eleştirmen ve Gate 27 Danışma Kurulu üyesi Beral Madra'yla buluşturduğunu da belirtmek isterim. Bu bağlantı sayesinde 2022'nin ilerleyen zamanlarında Beral Madra Çağdaş Sanatlar Merkezi (BM ÇSM) arşivinde çalışarak 1990'larda gelişen Türk sanat ortamına ve Türk çağdaş sanat ortamının kilit figürlerinden biri olarak kendi sanat tarihine dair başka bir video yapma şansım oldu.

As an Istanbulite and artist who never had studio space due to a nomadic working situation, Gate 27 provided one of the best conditions for devoting oneself to work. The studio is a bit isolated; yet it is still not too far away from the general hustle and bustle of the city should the artist need breathing space.

During my stay at Gate 27, I finished editing a six-channel video work, the sketches for another film, and finished writing an academic text. The staff was most accommodating, so I feel it is my duty to mention them by name: Bengü Gün (Director) and Rana Mengü (Coordinator) created the most helpful program and invited art professionals for studio visits, arranged meetings, and gave artistic traction when needed. Melisa Sabancı Tapan (Founder) always knew which artists would

use their facility, generously shared her time to get to know each and every project and continuously helped introduce the artists' work. I also had the opportunity to be around fellow artists Ojan Zargarbashi and Gökçe Erhan, who were the nicest people to befriend. I had the chance to look into their practice, which was different to mine in many ways, but this made it all the more interesting.

I should also mention Gate27 connected me to Beral Madra, curator and critic, also a member of the Gate 27 Advisory Board. Thanks to Gate 27's connection, later during the year in 2022, I had the chance to work in her archive, the Beral Madra Contemporary Arts Center (BM CAC), to produce another video work on the blooming Turkish art sphere in the 1990s and her own account of art history as one of the key figures of the emergence of Turkish contemporary art.

Bugün Gate 27 Koleksiyonu'nda üç edisyondan oluşan *Echo Chamber* [*Yankı Odası*] adlı video çalışmamın bir kopyası bulunuyor. Yaş ve hafıza ya da yaşlanan hafıza üzerine altı kanallı bir video enstalasyonu olan *Echo Chamber*, geçmişte yaşanmış bir olayın aslında geçmişini nasıl çarpıtabildiğini, kurgulayabildiğini, kurgusallaştırabildiğini ya da anlatabildiğini tartışıyor. Unutulmuş bir Anadolu köyünde yarısı kaybolmuş bir çocukluğun izini süren ve sözlü tarih, yalanlar ve efsaneler toplayan bir kişiyi konu alan çalışma, onun sık sık geçmişe sığınarak anılarını tüm açıklığıyla hatırlamasına, ancak bugün günlük hayatının en basit ayrıntılarını unutmasına odaklanıyor.

Çalışma aynı zamanda mikro tarihlerin ve tarihsel olarak önemli bir döneme ilişkin tartışmalı anlatıların önemine odaklanıyor. Bir okul fotoğrafına dair ilk hatıralar, Marshall Yardımı, süt tozu, margarin, gazeteler ve civardaki Amerikan askeri üssünden atılan çöpler ilk hatırlananlar. Hafıza, döneme ilişkin bunlar gibi bazı ayrıntıların hatırlanmasına yardımcı olsa da kişinin tüm açıklığıyla hatırlayamadığı diğer yönleri "tamamlıyor."

Echo Chamber, 31 Ocak - 14 Şubat 2024 tarihleri arasında Bilsart'ta Nergis Abıyeva küratörlüğünde gerçekleşen *Mühim Havadisler ve Şehir Efsaneleri* adlı sergi kapsamında gösterildi.

Today, Gate 27 has one copy of a three-edition video work, *Echo Chamber*, in their collection. *Echo Chamber* is a six-channel video installation about age and memory or aging memory, which discusses how an incident that happened in the past can distort, construct, fictionalize or narrate the past. Tracing back a half lost childhood in a forgotten Anatolian village and collecting oral histories, lies, and legends, the work focuses on the memories of one person in particular who often takes shelter in the past and recalls her memories in all their clarity but forgets about the simplest details of her daily life today.

The work also focuses on the importance of micro-histories and disputed narratives about a historically significant period in time. The first remembrances are of a school photograph, Marshall Aid, milk powder, margarine, newspapers, and garbage dumped from the American military base in the vicinity. Although memory helps to remember certain details such as these about the era, it "completes" other aspects that one cannot recall in all its clarity.

Echo Chamber was displayed as part of the exhibition *Important News and Urban Legends* curated by Nergis Abıyeva at Bilsart between January 31 and February 14, 2024.

Görsel, Onur Gürkan'ın izniyle. / Image courtesy of Onur Gürkan.

Christina Dimitriadis

İSTANBUL

Mayıs May 2022

Görsel, Onur Gürkan'ın izniyle. / Image courtesy of Onur Gürkan.

Selanik'te çok kültürlü bir ailede doğdum ve büyüdüm. Kökenlerimin haritası kuzeyde Helgoland, ortada Salzbug ve güneydoğuda İstanbul arasında uzanıyor. İstanbul'un antik kazılardan modern binalara kadar birçok katmana sahip olması beni her zaman büyülemiştir. Şehrin kentsel peyzajı, Selanik'e benzer bir karmaşıklıkla daha büyük ölçekte gösteriyor ve İstanbul'dan geçen çok uluslu kültürlerin tüm katmanlarını ortaya çıkarıyor. Yapmak istediğim, bu iki şehir ve 500 yıldan fazla süre ortak bir mirası paylaşılan Bizans ve Osmanlı imparatorlukları tarafından birbirine bağlanan iki kültür arasındaki gizli bağların izini sürmek. Projenin çıktısı ise İstanbul ve çevresinin doğal ortamını tasvir eden bir dizi fotoğraf üretmek.

Yeniköy, ya da Neochorion, pencereimin dışında bir metaforlar goblenini gözler önüne seriyor; bu şehrin görsel bir anlatımı. İstanbul Boğazı gökyüzünü kucaklayarak genişlerken, Asya kıtası cazibesıyla çağırıyor. Selvi ağaçları Rum mezarlığının koruyucuları, hatıraların köklü elçileri olarak büyüyor. Doğa ve insan yapıları iç içe geçiyor; güvenlik kameraları, sokak lambaları, duvarlar ve teller arasında bir hayat dansı bu. Panorama durmaksızın şekil değiştirerek geçici bir varoluşu somutlaştırıyor. Selvi ağaçları, İstanbul'un katmanlı tarihinin altını çizerek geçmiş dönemlerin yankılarını aktarıyor. Çelişkilerin ortasındaki yaşam, insan kısıtlamalarına karşı direnç göstererek gelişiyor. Bu güzel mekân aynı zamanda bir tanık ve ilham perisi hâline gelerek tefekküre davet ediyor ve anlatılmamış hikâyeleri ortaya çıkarıyor.

I was born and raised in Thessaloniki in a multicultural family. The map of my origins stretches from Helgoland in the north, to Salzburg in the middle, to Istanbul in the southeast. The many layers of Istanbul have always fascinated me, from ancient excavations to modern buildings. The urban landscape of Istanbul shows a complexity similar to that of Thessaloniki but on a larger scale, revealing all the layers of multinational cultures that have passed through the city. My idea is to trace the hidden connections between these cities, which shared a common heritage for more than 500 years, and the two cultures linked by the Byzantine and Ottoman empires. The result of the project will be the production of a series of photographs depicting the natural environment of Istanbul and its surroundings.

Yeniköy, or Neochorion, unveils a tapestry of metaphors outside my window, a visual narration of this city. The Bosphorus stretches wide, embracing the sky, while the Asian continent beckons. Cypress trees emerge as guardians of the Greek cemetery, rooted emissaries of remembrance. Nature and human constructs intertwine, a dance of vitality amidst surveillance cameras, streetlights, walls, and wire. The panorama morphs ceaselessly, embodying a transitory existence. The cypress trees channel echoes of bygone eras, underscoring Istanbul's layered history. Amidst contradictions, life thrives, asserting resilience against human constraints. The beautiful place simultaneously becomes a witness and muse, inviting contemplation and revealing untold stories.

Ahu Akgün & Levent Aygöl

AYVALIK

Haziran **June** 2022

2022'nin Temmuz ve Ağustos aylarında Gate 27 konuk programı kapsamında Ayvalık'ta bulunduk. Farklı yaklaşımlara sahip ressamlar olarak Gate 27 Ayvalık yerleşkesine odaklandığımız *Aynı Şeye Bakmak* başlıklı bir dizi yağlı boya resim serisi ürettik. Daha önce kültürel ve mimari açıdan keşfetme fırsatı bulamadığımız Ayvalık'ı iki ay boyunca tanıma şansımız oldu. Süreç içinde ortaya çıkan serilerimizin baş kahramanlarını, bir süre sonra aşına olduğumuz, kaldığımız yarımadanın demirbaşları olarak tanımlanabilecek elemanlar oluşturdu. Cıvardaki tarihi mimari yapılara da yer verdiğimiz bu yaklaşım, orada tanıştığımız, dostluk kurduğumuz canlı cansız tüm "şey"leri konu aldı. Bizlere o dönem anlatılan yer altı tünelleri ve manastırlar; yerleşkenin bahçe hortumları ve dört ayaklı dostumuz Doğa; her gün manzarasına uyandırdığımız iskele ve deniz fenerleri resimlerimizin konuları oldu. İki ayın sonunda yan yana getirdiğimiz ve farklı bakış açılarıyla resmettiğimiz bu seriler hem bir bütünlüğe hem de farklılıklara işaret eder nitelikteydi.

In July and August of 2022, we stayed in Ayvalık as part of the Gate 27 residency program. As painters with different approaches, we produced a series of oil paintings titled *Looking at the Same Thing*, in which we focused on the Gate 27 Ayvalık premises. For two months, we had the opportunity to get to know Ayvalık, a place we had not previously explored, culturally and architecturally. Throughout our stay, our series evolved, with the central figures gradually emerging as the familiar elements of the peninsula. Encompassing the historical architectural structures nearby, our approach stemmed from our interactions with all the animate and inanimate "things" we encountered and befriended there. From underground tunnels to monasteries, from garden hoses to our four-legged companion, Doğa, and from the bustling sights of the pier to the tranquil views of lighthouses, each became a subject for our paintings. At the end of two months, the series we brought together and painted from different perspectives indicated unity and differences.

Görseller, Onur Gürkan'ın izniyle. / All images courtesy of Onur Gürkan.

Akram Zaatari

İSTANBUL

Aralık December 2022

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Işık Ölülerin Gururunu Kırar, sanatçının *Zirvedeki Aşk* başlıklı daha uzun bir şiirinden alıntıdır. Şiir, M.Ö. 549-525 yılları arasında günümüzde Güney Lübnan'da olan Sidon'u yöneten Fenikeli bir kral hanedanının hikâyesini anlatır. Bu hanedan Kral Eşmunazar II, karısı rahibe Emiastarte ve oğlu Kral Tabnit'den oluşur. Üçü de aslen Mısır'ın ileri gelenleri için tasarlanmış, yeniden düzenlenmiş Mısır lahitlerinin içine gömülmüştür. Aslında Tabnit'in şu anda İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde bulunan lahdi iki farklı yazıt taşır: Eski Mısır dilinde *Ölüler Kitabı*'ndan bir alıntı ve Fenike alfabesinde başka bir yazıt. Bu yazıt, lahdi açan kişiye bir lanet olarak düşünülmüştür. Benzer şekilde, Eşmunazar II'nin lahdinde de bu kralların kimliklerini ve başarılarını detaylandıran ve gelecekteki yağmacıları lanetleyen uzun bir Fenike yazıtı bulunur. Şiir, iki lahdin Louvre Müzesi ve İstanbul Arkeoloji Müzeleri'ndeki mevcut sergilemesine değinir. Özellikle "Işık ölülerin gururunu kırar" dizesi, Kral Tabnit'in iskeletinin İstanbul Arkeoloji Müzeleri'ndeki sergileme şeklini yorumlar; bu buluntu, hazine muamelesi gören insan kalıntılarının -bir iskeletin- alışılmadık bir şekilde sergilenme biçimidir ve dini, sosyal ve bilimsel değer sistemlerinde saygısızlık olarak görülebilir.

Light Breaks the Pride of the Dead is an excerpt from a longer poem of the artist, entitled *Love at the Top*. The poem tells the story of a Phoenician dynasty of kings who governed Sidon (nowadays in south Lebanon) around 549 - 525 B.C. This dynasty includes King Eshmunazor II, his wife priestess Emiastarte, and his son, King Tabnit. All three of them were buried inside repurposed Egyptian sarcophagi, originally intended for Egyptian notables. In fact, the sarcophagus of Tabnit, currently at the Istanbul Archaeological Museums, carries two different inscriptions: an excerpt from the *Book of the Dead* in ancient Egyptian and another inscription in Phoenician script. This inscription was intended as a curse to whomever opens his sarcophagus. Similarly, the sarcophagus of Eshmunazor II carried a long Phoenician inscription detailing the identities and achievements of these kings and cursing future looters. The poem addresses the current display of the two sarcophagi at the Louvre and the Istanbul Archaeological Museums. Specifically, the line, "Light breaks the pride of the dead", comments on the current display of King Tabnit's skeleton at the Istanbul Archaeological Museums, which is an unusual display of human remains treated as found treasure. This display could be seen as disrespectful within religious, social and scientific value systems.

Zirvedeki Aşk

Bir krallık yönetiyor
 Bir kral bir baba
 Bir kraliçe bir anne bir kız kardeş
 Bir oğul
 Doğuştan kral
 Bir babanın anısını özlüyor
 Zamanından önce ölüyor

Anne, hikâyelerin taşıyıcısı
 Onları kara taşta kazıyor
 Mısır'daki gibi
 Onları güneşten uzak tutuyor
 Mısır'daki gibi

Işık ölülerin gururunu kırar

Artık o, Sidon'da kraliçe değil
 Kraliyet sadece erden ere geçer
 Bir hikâye anlatıcısı anlatmayı bırakır
 O, sessizliğe sığınır

Eğer âşık olmuşlarsa
 bir gün geri dönecekler

Bir yanının eksik olması
 Tepe noktasının eksik olması
 Mükemmel bir üçgenin
 yalnızca geometrisini bozar
 'Şimdi'yle yüzleşerek kırılan
 kusurlu bir geçmiş gibi
 Hatırlama arzusu kaybın içinde doğar

Işık ölülerin inançlarını ortaya çıkarır
 kibrin yaşayanların bilgisini bozduğu gibi

Bir gün geri dönecekler
 Yeniden kavuşarak

Love At the Top

A kingdom rules
 A king a father
 A queen a mother a sister
 A son
 King at birth
 He misses a memory of a father
 He dies before his time

The mother, bearer of stories
 Inscribes them in black stone
 Like in Egypt
 Keeps them away from the sun
 Like in Egypt

Light breaks the pride of the dead

She is no longer queen in Sidon
 Royalty is only passed on through males
 A storyteller stops telling
 She takes refuge in silence

They will return one day
 if they were ever in love

Missing a side
 Missing a vertex
 Breaks only the geometry
 of a perfect triangle
 Like an imperfect past
 broken facing the present
 It is into loss that the desire to remember is born

Light uncovers the beliefs of the dead
 like arrogance breaks the knowledge of the living

One day they will return
 Reunited

Virginia Mastrogiannaki

İSTANBUL

Mart March 2023

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Çeşitli medyumlarla çalışan Yunanlı bir görsel sanatçısıyım. Son on yıldır düzenli olarak sosyal stereotipler, politik ve kurumsal bağlamlar ve ana dilin biricikliği eksenlerine dayanan seçilmiş metinler üzerine canlı performanslar gerçekleştiriyorum. Çalışmalarımda, zaman sürekliliğini nasıl algıladığımız ve kavradığımızı sıklıkla ele alıyorum. Dolayısıyla canlı ve uzun süreli performanslar gerçekleştirmenin yanında, heykeller, videolar, metinler ve diğer medyumlarla da çalışarak her bir medyumun güçlü bir semiyotik mesaj olarak rolünü dikkatle değerlendiriyorum.

Son üç yıldır, Kuzey Yunanistan'ın Batı Makedonya bölgesindeki Slavofonik topluluktan başlayarak etnolojik ve/veya dini azınlıkların sosyal ve kültürel etkileri üzerine çalışıyorum. Azınlıklara mensup insanların kültürel sürekliliği sonraki nesillere aktarmak ve insanlık tarihinde bir iz bırakmak için geliştirdikleri farklı uygulamalarla ilgileniyorum.

Gate 27'de, İstanbul'un mevcut sosyal mozaiki içinde çağdaş Rum kimliği ve Rum azınlığın sosyolojik statüsüne dair sorulara odaklandığım araştırma temelli projem üzerinde çalıştım. Dilin vatandaşlık kimliğinin inşasındaki rolünü ve farklı kültürel ve dilsel alanların bir arada var olmasının "yerel dilsel değiş" olarak tanımladığım alan içinde geliştirebileceği zenginliği gözlemledim.

İstanbul'da kalmaya başladığım ilk günden

As a Greek visual artist working with various mediums, I have regularly presented live performances for the past ten years. I often work on selected texts based on the axes of social stereotypes, political and institutional contexts, and the uniqueness of the mother tongue. In my work, the perception and comprehension of the time continuum present themselves frequently. Consequently, I engage in live durational and long durational performances. Additionally, I create and present sculptures, videos, texts, and other mediums, carefully considering each medium's role as a potent semiotic message.

For the last three years, I have been studying the social and cultural impact of ethnological and /or religious minorities, starting from the Slavophonic community in the West Macedonia region of North Greece. I am attracted by the different practices minority people are developing to transmit a cultural continuity to the following generations and leave a trace in the history of humanity.

During my residency at Gate 27, I focused on the question of the contemporary Rum (Greek) identity and the sociological status of the Greek minority within the current social mosaic of Istanbul. I closely examined the role of language in shaping citizenship identity, and explored the depth of cultural and linguistic diversity, observing the richness that arises from the coexistence of various

itibaren okul, kilise, hastane, mezarlık gibi Rum kurumlarını ziyaret ettim. Ayrıca Rum Cemaati'yle kurduğum tanışıklıklar sayesinde şehirdeki Rum kültürünün izlerini takip ettim. Rum Cemaati'nin özellikle Ortodoks Hristiyan Kilisesi ile varoluşsal ilişkisine odaklandım. Lozan Antlaşması (1923) gibi olayların bir asır sonra bile devam eden toplumsal etkisini fark ettim. İçinde bulunduğumuz çağda Rum kimliğinin ne olduğunu ve gelecek nesillerin bizden alacağı kültürel izlerin neler olduğunu kaydetmeye ve takip etmeye çalışıyorum.

cultural and linguistic backgrounds, which I refer to as the “native linguistic idiom.”

From my initial days in Istanbul, I visited Rum institutions in Istanbul, including schools, churches, hospitals, cemeteries, and so on. I followed the traces of Greek culture in the city through my acquaintance with the Rum Community. I mainly focused on the Rum Community's existential relationship with the Orthodox Christian Church while recognizing the enduring social impact of events such as the Treaty of Lausanne (1923), even a century later. I seek to record and follow the Rum identity in our current era and what cultural traces the next generations will receive from our own.

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Esin Aykanat Avcı

İSTANBUL

Nisan April 2023

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Ben Esin Aykanat Avcı. Sanat pratiğinde doğadan topladığı malzemeleri kullanan, 2019 yılından beri de yapraklardan insanlar için organ üretilmesi üzerine geliştirilmiş bir bilimsel araştırmadan yola çıkarak biyo-sanat alanında çalışmalar üreten multidisipliner bir sanatçım.

Gate 27 konuk programında geçirdiğim bir buçuk aylık süreç, profesyonel sanat hayatımın en unutamayacağım dönemlerinden biri oldu ve beni farklı yönlerden çok geliştirdi. Öncelikle izole bir ortamda, geniş ve aydınlık bir çalışma alanına sahip olmak, konsantrasyonumu en yüksek seviyeye çıkarmamı, böylece planladığım çalışmaların hızla ve bulunduğum ortamdan aldığım ilhamla şekillenmesini sağladı. Direkt doğadan topladığı malzemelerle çalışan bir sanatçı olarak büyük bir bahçenin içerisinde olmak ve ağaçların budandığı, sonra da yapraklandığı bir dönemde orada bulunmak malzeme açısından çok zengin bir ortam yarattı. Yapraklar üzerine yürüttüğüm bilimsel araştırma ve deneylerle ilgili Sabancı Üniversitesi'ndeki biyoloji laboratuvarlarından yardım almak ve laboratuvarlarda deneylerimi ilerletme şansı bulmak ise bu imkânların henüz pek gelişmemiş olduğu ülkemizde benim için büyük bir şans oldu.

Konuk sanatçı sürecinde yeni tanıştığım başka bir sanatçıyla (Virginia Mastrogiannaki), ayrıca düzenli olarak atölyemi ziyaret eden sanatçı ve

I am Esin Aykanat Avcı, as a multidisciplinary artist I use the materials that I collect from nature in my art practice. Since 2019, I have been producing works in the field of bio-art based on scientific-research developed on the production of organs for humans from leaves.

My six-week residency period at Gate 27 was one of the most unforgettable periods of my professional art life, and it took me one step forward in different ways. First of all, having a large and bright workspace in an isolated environment maximized my concentration and allowed my planned works to take shape quickly with the inspiration of my environment. As an artist who works with materials collected directly from nature, being in a large garden and being there at a time when trees are pruned and then leafed out created a very rich environment for me in terms of materials. It was a great chance for me to get help from the biology laboratories at the Sabancı University for the scientific research and experiments I conducted on the leaves and to have the chance to further my experiments in laboratories in our country, where these opportunities are not yet developed.

The constant exchange with another resident artist (Virginia Mastrogiannaki), whom I had just met during the residency, and with artists and curators who frequently visited my studio, allowed

küratörlerle paylaşımında bulunmak farklı eleştirilerle, bakış açılarıyla ve deneyimlerle karşılaşmamı, konsantrasyonu yüksek bir ortamda bu deneyimleri sindirmemi sağladı. Böylelikle, yürütmekte olduğum çalışma ve konuya dair farklı bakış açıları geliştirme ve projeme yeni gidiş yolları ekleme şansı buldum.

Son olarak, projemin seçim aşamasından itibaren orada bulunduğum sürede ilerleyişimi yakından takip eden sayın Beral Madra, Melisa Sabancı Tapan ve Burak Mert Çiloğlugil eşliğinde kapsamlı bir basın toplantısı gerçekleştirme fırsatı buldum. Ülkemizde yeni sayılabilecek biyosanat alanında yıllardır üzerinde tek başıma emek harcadığım bir projenin bu şekilde değer görmesi ve tüm kapıların açıldığı bir ortamda böyle kapsamlı şekilde paylaşılması çok önemliydi. Sonrasında basında yer alan röportajlarla daha geniş bir kitleye ulaşmasının sağlanması, tek başıma ulaşmamın zor olduğu laboratuvar imkânı gibi olanakların Gate 27 bağlantılarıyla mümkün kılınması projeme çok büyük katkı sağlayan diğer artı yönler oldu.

Bu bahsettiğim ilerlemeler doğrultusunda Gate 27 Koleksiyonu için *Ben Buradayken* isimli çalışmayı ürettim. Bahçeden toplanan yaprakların hücresizleştirilmesi ve sonra yine bahçede bulunan ve budanan ağaçlardan birinin dalına şeffaf bir sarmaşık olarak monte edilmesi yoluyla oluşturulan bu heykel, hiç kaybetmeyeceği organik formu ve artık çürüme özelliğini kaybeden yapısıyla benim orada bulunduğum zaman diliminden bir anın dondurulmuş hâli ve o yapı orada bulunduğu sürece, iç ve dış mekân arasında kurduğu bağla, o anı sergilemeye devam edecek.

me to encounter different criticisms, perspectives, and experiences and to digest them in an environment where I could concentrate. Thus, I had the chance to develop different perspectives on the subject I was working on and to add new paths to my project.

Finally, I had the opportunity to hold a comprehensive press conference in the presence of Mrs. Beral Madra, Melisa Sabancı Tapan, and Burak Mert Çiloğlugil, who closely followed my progress from the selection stage of my project to the time I was there. It was crucial that a project that I have been working on alone for years in the field of bio-arts, which is relatively new in our country, was valued in this way and shared comprehensively in an environment where all doors were opened for me. Other positive aspects that contributed significantly to my project were interviews in the press, which enabled it to reach a wider audience, and opportunities, such as laboratory facilities, which were difficult for me to reach on my own, made possible by Gate 27 connections.

In line with these developments, I produced the work titled *When I Was Here* for the Gate 27 Collection. This sculpture, created by de-cellularizing leaves collected from the garden and then mounting them as a transparent vine on the branch of one of the pruned trees in the garden, is a frozen moment from the time I was there with its organic structure that it will never lose, but with its decaying properties. As long as that structure is there, it will continue to exhibit that moment with the connection it establishes between the interior and the exterior.

Görseller, Esin Aykanat Avcı'nın izniyle.
All images courtesy of Esin Aykanat Avcı.

Zeynep Ağırbaş (Craft Antakya)

İSTANBUL

Haziran June 2023

Haziran 2023'te, Craft Antakya'nın kurucusu olarak ilk sosyal girişimci seçildim ve Gate 27'de bir ay boyunca konuk olma ayrıcalığına sahip oldum. Burada kaldığım süre boyunca Hatay'daki zanaatkarları araştırmaya, haritalandırmaya ve iş geliştirmelerini destekleyecek kaynakları araştırmaya odaklandım. Gate 27'nin paha biçilmez desteği sayesinde, platformun büyümesine önemli katkıda bulunan çeşitli bireylerle bağlantı kurma fırsatı buldum. Bu konuk süreci, Hataylı zanaatkarlarla birlikte çalışarak sosyal etkimizi büyütmek amacıyla Craft Antakya platformunu geliştirmenin yollarını araştırdığımız bir yolculuğa dönüştü.

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle.
Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Sabancı Üniversitesi İnovasyon Merkezi'nden Evren Değerlier ile önemli bir toplantı gerçekleştirdik. Craft Antakya'yı profesyonelleştirmek için e-ticaret, süreç optimizasyonu ve kritik satış noktamıza odaklanan stratejileri tartıştık. Görüşmemizin ardından bir şirket kurma ve iş stratejisi oluşturma sürecine başladım. Ayrıca Gate 27'nin Sanat Danışmanı Beral Madra'yla da çok aydınlatıcı bir oturum gerçekleştirdim. Beral Hanım beni İstanbul'daki kültür ve sanat dünyasının etkili isimleriyle bağlantı kurmaya teşvik etti.

Gate 27 Direktörü Burak Mert Çiloğlugil'le yaptığımız düzenli toplantılar son derece faydalı oldu. Sadece önemli toplantıların düzenlenmesine yardımcı olmakla kalmadı, aynı zamanda değerli iç görüler de sağladı. Konuk programının sonunda, rehberliği bir mentörlüğe dönüşmüştü ve bu da oldukça değerliydi.

Konuk süreci sona erdikten sonra bile destek kesilmedi. Potansiyel alıcılarla görüşmeye devam ettik ve bu etkileşimlerden bazı verimli iş birlikleri ortaya çıktı. Gate 27'nin Kurucusu Melisa Sabancı Tapan'ın desteği, moda markası ANIM'in sponsorluğu ve Sabancı Olgunlaşma Enstitüsü'nün ev sahipliğinde ilk Craft Workshop'umuzu gerçekleştirdik. Bu basın etkinliğinde Craft

In June 2023, I was selected as the first social entrepreneur as the founder of Craft Antakya and had the privilege of residing in Gate 27 for one month. During my stay here, I focused on researching and mapping out the artisans of Hatay and researching resources that would support their business development. Thanks to the invaluable support from Gate 27, I had the opportunity to connect with diverse individuals who contributed significantly to the platform's growth. The residency became a journey, exploring the ways to build up the Craft Antakya platform in order to grow our social impact working with Hatay artisans.

One notable meeting was with Evren Değerlier from Sabancı University Innovation Center. We discussed strategies to professionalize Craft Antakya, focusing on e-commerce, process optimization, and our unique selling point. After our discussion, I began the process of establishing a company and crafting a business strategy. I also had a very insightful session with Gate 27's Artistic Advisor, Beral Madra, who encouraged me to connect with influential figures in the cultural and arts sphere in Istanbul.

Our regular meetings with Gate 27's Director Burak Mert Çiloğlugil were incredibly beneficial. He not only helped organize these essential meetings but also provided valuable insights. By the end of the residency, his guidance had evolved into a mentorship, something I deeply appreciate.

Even after the residency ended, the support did not stop. We kept meeting potential buyers, and some fruitful collaborations emerged from those interactions. We held our first Craft Workshop, supported by Gate 27's Founder Melisa Sabancı Tapan, sponsored by the fashion brand ANIM, and hosted by Sabancı Technical Institute. At this press event, I introduced Craft Antakya and our mission, followed by a workshop featuring Emel Temizkan, a master Hatay-based artisan continuing the basket-

Antakya'yı ve misyonumuzu tanıttım ve ardından Antakya'da sepet örme geleneğini sürdüren Hataylı usta zanaatkâr Emel Temizkan ile bir atölye çalışması gerçekleştirdik. ANIM'in üretimde kullanılmayan kumaşlarıyla bardak altlıkları hazırladık, sepet örme zanaatının karmaşık sürecini gösterdik ve sorumlu tüketim ve üretimi savunduk.

Emel'in ve Hataylı diğer zanaatkârların hikâyelerini etkili bir şekilde paylaşarak zanaatlarını koruma ve sürdürme konusundaki kararlılıklarına ışık tuttuk. Ayrıca ilk hedefime de ulaştım. Hatay'da zanaatlarını sürdüren 16 adanmış zanaatkâr tespit ettim ve "Anadoludakiler" platformuyla bilgilerini paylaşmak üzere bir anlaşma sağladım.

Ayrıca, Hatay'daki kadın girişimcilere özel çevrimiçi girişimcilik sınıfları sağlamak için PWN platformuyla ortaklık kurmak gibi işlerini büyötmelerine yönelik anlaşmalar başlattım. Gate 27, platformumuz için de önemli bir dönüm noktası oldu. Bir iş kurma yolunda ilk adımlarımızı attığımız, zanaatkârlarımız için pazarlama araçlarını keşfettiğimiz ve bu sosyal girişimin büyümesi için hayati önem taşıyan bağlantıları geliştirdiğimiz yer burasıydı.

weaving tradition in Antakya. With ANIM's unused fabrics from production, we crafted coasters, demonstrating the intricate process of basket weaving craft and advocating for responsible consumption and production.

We have effectively shared the stories of Emel and other artisans from Hatay, shedding light on their dedication to preserving and continuing their crafts. I have also achieved the initial goal of my residency. I have identified 16 dedicated artisans preserving their crafts in Hatay and secured an agreement with the "Anadoludakiler" platform to share their information.

Additionally, I have initiated agreements for their business growth, such as partnering with the PWN platform to provide online entrepreneurial classes tailored for women entrepreneurs in Hatay. Gate 27 marked a pivotal moment for our platform. It is where we took our initial strides towards establishing a business, exploring marketing tools for our craftspeople, and fostering vital connections crucial for the growth of this social enterprise.

Görseller, Zeynep Ağırbaş'ın izniyle.
All images courtesy of Zeynep Ağırbaş.

Vahap Avşar

Haziran **June** 2023

AYVALIK

Gate 27 Ayvalık konuk programı benim için çok iyi bir zamana denk geldi. Şubat'ta gerçekleşen yıkıcı depremlerdeki kayıplar nedeniyle çok zor bir dönem geçirmiştım. Haziran başı Ayvalık'ta Gate 27 bana yeni bir dünyanın kapılarını araladı. Ciddi bir içe bakış döneminin sonunda, bulunduğum yarımada da topladığım kırmızı renkli, demir yoğunluklu topraktan ve farklı bitkilerden yaptığım boyalarla bir seri resim ürettim.

Aynı zamanda Ayvalık'ta bulunan Santimetre Seramik Atölyesi'nde porselen üzerine denemeler dışında çevre plajlardan topladığım atık plastik malzemelerle Tulya Madra ile birlikte yeni teknik denemeler yapma fırsatı bulduk.

Konuk sanatçı dönemimin sonunda ise sevgili Murat Erol'un katkılarıyla çevre koylarda keşfettiğim, mültecilerin Yunanistan'a geçmek için kullandıkları ve sahil güvenliğe yakalandıklarında terk ettikleri özel üretim şişme botları toplamayı başardık. Bu balina leşleri gibi kumsala veya kayalara gömülmüş lastik botları arkeolojik bir kazı yaparcasına çıkarttıktan sonra atölyeye getirip temizledik ve paketleyerek İstanbul'daki atölyeme taşımayı başardık.

Kısa bir sürede üç ayrı projeyi yapabilmemde başta Melisa Sabancı Tapan ve Burak Mert Çiloğlugil olmak üzere Gate 27'nin idari yönetimindeki herkesin büyük payı oldu. Bu süreç için herkese sonsuz minnettarım.

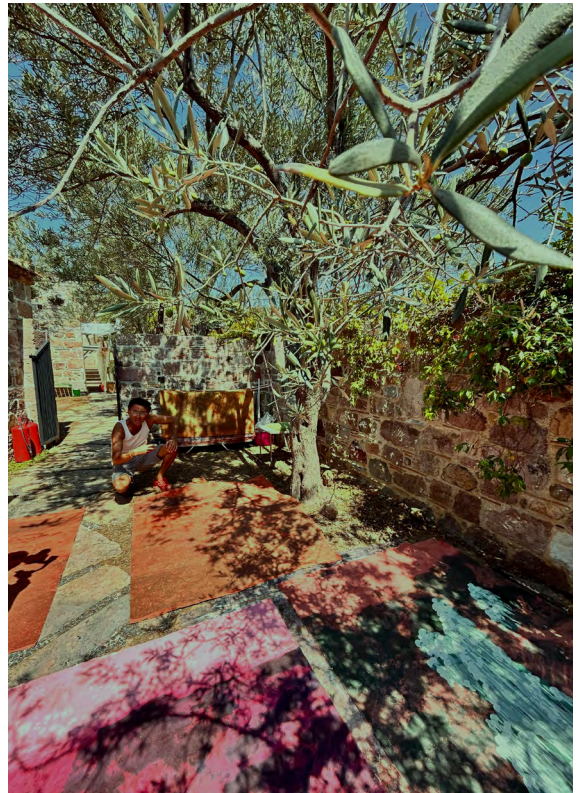
Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle.
Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

The Gate 27 Ayvalık residency program came at a perfect time for me. I had gone through a challenging period due to the losses in the devastating February earthquake. In early June, Gate 27 opened the doors of a new world for me in Ayvalık. After deep introspection, I produced a series of paintings with paints I made from the red-colored, iron-dense soil and different plants I collected on the peninsula.

While experimenting with porcelain at the Santimetre Ceramic Workshop in Ayvalık, I had the opportunity to explore new techniques alongside Tulya Madra. We worked with waste plastic materials that I had collected from the surrounding beaches.

At the end of my residency, with the contributions of dear Murat Erol, we managed to collect the specially produced inflatable boats that I discovered in the surrounding bays. These boats were used by refugees to cross to Greece and were abandoned when the coast guard caught them. After digging up these rubber boats buried in the sand or rocks, like whale carcasses, as if we were doing an archaeological excavation, we brought them to the studio, cleaned them, packaged them, and transported them to my studio in Istanbul.

Melisa Sabancı Tapan and Burak Mert Çiloğlugil, in particular, and everyone in the Gate 27's administrative management played a big role in my ability to realize three separate projects in a short period of time. I am endlessly grateful to everyone for this process.

Görseller, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle.
All images courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Maja Bekan

İSTANBUL

Haziran June 2023

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Sanatsal pratiğimde iş birlikleri kapsamında (sanat) eserinin aracılık ve temsil potansiyellerini araştırmak ve sorgulamakla ilgileniyorum. Bir iş birliğinde aracılığa ve müellifliğe ne olur? İş birliğiyle üretilen bir sanat eserine ne olur? Kullanıcılar eseri nasıl değiştirir ve pratiğin bu şekilde demokratikleşmesinin sonucunda ne olabilir? Zaman içinde "bir araya gelmek" ne anlama gelebilir?

İş birliğine dayalı birçok projede, performansın potansiyelini kullanarak farklı geçmişlerden, nesillerden, bakış açılarından ve yaşam deneyimlerinden katılımcıları açık uçlu bir sürece katılmaya davet ettim. Ortak projelerim her şeyden önce bir araya gelme ve karşılaşma olasılıkları yaratıyor. Hem sanat kurumlarının içinde hem de dışında, bireylerin bir araya gelerek kişisel tarihlerini, hakikatlerini ve kendilerini içinde buldukları sosyal ve ekonomik ilişkileri ortaklaşa keşfedebilecekleri geçici bir topluluk oluşturmaları için ortamlar ve durumlar sahneliyorum. Bu süreçte ortak bir zemin ve ortak bir dil -genellikle doğaçlama olarak gelişen pidgin İngilizcesi*- arıyorlar ve toplumsal bölünmelerle farklı yaşam yörüngeleri arasında bağlantı kurmanın yollarını buluyorlar.

Yıllar boyunca farklı dünyalardan öğrenciler, emekliler, rahibeler, aktivistler, sanatçılar, kendi annem ve onun arkadaş çevresi gibi birçok kişi ve toplulukla çalıştım. Çoğu kadındı ve hepsi kendi yöntemleriyle, genellikle zor veya güvencesiz

Within my artistic practice, I am interested in exploring and questioning the potentials of mediation and delegation of the (art) work within collaboration. What happens to agency and authorship? What happens with an artwork in collaboration? How do the users change the work, and what can this democratization of the practice do? What could "coming together" mean in time?

In various collaborative projects, I have used the potential of performance to invite participants from divergent backgrounds, generations, perspectives, and life experiences to engage in an open-ended process. My collaborative projects first and foremost create possibilities for gathering and encounter. Inside and outside art institutions, I stage settings and situations for individuals to come together and form a temporary community that can jointly explore personal histories and truths along with the social and economic relations they find themselves in. In the process, they search for a common ground and shared language -often in an improvised, pidgin English*- and find ways to connect across societal divisions and divergent life trajectories.

Over the years, I have worked with a range of people from different worlds: students, retirees, nuns, activists, artists, my own mother and her circle of friends, most of them women, all seeking a place for themselves, often in difficult or precarious circumstances.

koşullarda kendilerine bir alan arıyorlardı.

Gate 27'de kaldığım süre boyunca sanat, feminizm, çatışma ve adanmışlık arasındaki ilişkiye dair araştırmalarımı sürdürdüm. Bir grup kadın asker ve sanatçıyla Jeanne Merkus'un hikayesini araştırdığım bir önceki projem *Throw Like A Girl [Kız Gibi Fırlat]* üzerinde çalışırken, Türklerin yanında savaşıyan bir Kürt figür olan Kara Fatma'yı keşfettim. Gate 27'deyken onun hakkında daha fazla bilgi edinebildim ve çoğunlukla gizli kalan başka kadın figürlerini araştırmaya devam etme şansı buldum. Sabancı Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Mükemmeliyet Merkezi, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı Arşivi ve Salt Galata Arşivi gibi kurumlara ulaşabildiğim ve buralarda araştırma yapabildiğim için mutluyum. Ayrıca benimle kültürel alanda ve çevresindeki deneyimlerini, kişisel gerçeklerini ve tarihlerini paylaşan birçok ilginç kadınla tanıştım. Devam eden bu araştırmanın İstanbul'da yeni bir çalışmayla sonuçlanacağını umuyorum.

*Pidgin İngilizcesi, aynı dili konuşmayan kişiler arasında gelişen, genellikle basit gramer yapısı ve kelimelere sahip olan ve farklı dillerden etkilenen bir dil türü.

Kaynak: Cambridge Dictionary. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/pidgin>

During my stay at Gate 27, I continued my ongoing research focusing on the relationship between art, feminism, conflict, and devotion. While working on my previous project, *Throw Like a Girl*, in which I explored with a group of female soldiers and artists the story of Jeanne Merkus, I discovered a Kurdish figure called Kara Fatma fighting on the side of the Turks. While at Gate 27, I was able to continue to find more about her and look for other, often hidden female figures. I was happy that I could connect with and do research in institutions such as the Sabancı University Gender and Women's Studies Center for Excellence, the Women's Library and Information Centre Foundation Archive, and the Salt Galata Archive. On the way, I met many interesting women in and around the cultural field who shared with me a lot of experiences, personal truths, and histories. I hope this ongoing research will culminate in a new work in Istanbul.

*Pidgin English is a type of language that develops when people who do not speak the same language need to communicate with each other. It usually has a simple grammar and vocabulary influenced by several different languages.

Reference: Cambridge Dictionary: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/pidgin>

Görsel, Yavuz Civelek'in izniyle. / Image courtesy of Yavuz Civelek.

Görsel, Maja Bekan'in izniyle. / Image courtesy of Maja Bekan.

Dominique Hurth

İSTANBUL

Ekim October 2023

Gate 27'de geçirdiğim süre boyunca geliştirdiğim çalışmaların temelini, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı'nın koleksiyonu oluşturdu. 1920'lerde kadın yazar ve sanatçılar tarafından yayımlanan dergiler, özellikle de Ermeni ve feminist Hayganus Mark'ın editörlüğünde iki haftada bir yayımlanan, Osmanlı sonrası Türkiye'deki ilk feminist dergilerden biri olan *Hay Gin*, araştırmamın merkezinde yer aldı. Mark'ın kendisi tarafından 15 yıldan fazla bir süre İstanbul'da yayımlanan dergi, 1933 yılında hükümet tarafından kapatılmış. Ancak bu dergi, personelin Ermenice bilmemesi sebebiyle arşivlerin mevcut veri tabanında kataloglanamıyor. Ben de Ermenice veya Türkçe konuşamıyor ve okuyamıyorum. Dolayısıyla arşivlerde geçirdiğim zamanda, dilin çok önemli olduğu dergileri incelemeye, sayfaları çevirme eylemi aracılığıyla feminist Ermeni kadınların Birinci Dünya Savaşı sonrasındaki gelişimleri ve mücadeleleri hakkında ipuçları ve göstergeler aramaya odaklandım. Heybeliada'daki ADA Stüdyosu'nda Risografi (serigrafiye benzer bir baskı süreci) kullanarak ürettiğim baskı serisi, kendi kendine yayıncılık, dilin silinmesi ve yanlış çeviri kavramlarını kucaklayan görsel bir deneme oluşturuyor. Bu seri, görüntü grenlerine ve sese dönüşerek kelimelerle oynuyor, dergilerden çektiğim fotoğrafların detaylarına inerek kaybolan sesleri yankılıyor.

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle.
Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

The Women's Library and Information Centre Foundation's collection forms the basis of the work I developed during my time at Gate 27. Magazines self-published by women writers and artists in the 1920s were at the core of my investigation, particularly *Hay Gin*—a bi-weekly magazine and one of the first feminist journals in post-Ottoman Turkey, edited by Armenian feminist Hayganus Mark. The magazine, published for over 15 years by Mark herself in Istanbul, was eventually closed down by the government in 1933. The current archives database does not catalog the magazine, as the staff does

not speak Armenian, and I do not speak or read either Armenian or Turkish. My time in the archives was focused on examining magazines in which language played a crucial role, searching for clues and indicators regarding the development and struggles of feminist Armenian women in the post-World War I era through the act of flipping pages. The series of prints I produced using Risography (a printing process similar to screen-printing) at the ADA Studio in Heybeliada creates a visual essay that embraces notions of self-publishing, the erasure of language, and mistranslation. This series delves into details of photographs I took of the magazines, transforming into image grain and sound, playing with words, and echoing the voices that have been lost.

Röportajlar Interviews

Röportajlar, Gate 27'nin geliştirdiği iş birliklerinden faydalanan konuklar ve iş birliğinde yer alan kurumlar arasındaki değiş-tokuşa ışık tutmak, Gate 27'nin paydaşlar arasında yarattığı etki ve faydayı okuyucuya sunmak için hazırlandı.

The interviews were prepared to shed light on the exchange between the residents, who benefit from the collaborations developed by Gate 27, and the institutions involved in the cooperation to present to the reader the impact and benefit that Gate 27 creates among the stakeholders.

Hazırlayan
Prepared by
Burak Mert iloğlugil
Direktör / Director

Esin Aykanat Avcı

Görsel, Burak Mert Çiloğlugil'in izniyle. / Image courtesy of Burak Mert Çiloğlugil.

Eserlerinizde kil, su gibi organik malzemelerle çalışıyorsunuz ve çıkış noktanızı doğadaki döngüsellik oluşturuyor. Burada daha insan merkezcilikten uzak bir üslup benimsediğinizi söyleyebiliriz. Ancak, konuk sürecinizdeki çalışmanızın çıkış noktası insan bedeni için yeni organ geliştirmeye odaklanan bilimsel bir çalışma. Açık havadan kapalı laboratuvarlara geçerek, odağınızı doğayla insan bedeni arasındaki ilişkiye çevirerek daha kontrollü bir alana giriş yaptığınızı düşünebiliriz. Üzerinde çalıştığınız konuya nasıl yönelindiniz? Bu konu üzerine çalışırken pratiğinize neler eklediniz?

Aslında sanat pratiğimin başından beri ilgilendiğim konu insan-doğa arasındaki etkileşim. Doğadan topladığım malzemeyle doğada veya kil, metal gibi malzemelerle iç mekânda ürettiğim, kendi kendine devam ediyor gibi görünen süreçlerin hepsinde aslında hatırı sayılır bir insan müdahalesi, izlenirken gözle görülmese de yer yer performans sayılabilecek bir eylem var. O yüzden çalışma pratiğim, çıktılar, gidiş yolum ne kadar keskin bir değişime uğramış gibi görünsede aslında sadece kabuk değiştirdi ve aynı altyapıyla devam ediyor. Şu an üzerinde çalıştığım konuya yönelişim, insan bedeniyle doğanın çağımız koşullarında tekrar bir olabilme ihtimali üzerinde düşünürken, bitki yapraklarından insanlar için organ üretilebileceği ihtimali üzerine yapılmış bir bilimsel araştırmayla karşılaşmam sonucunda oldu. Ben zaten halihazırda nasıl kullanacağımı öğrendiğim bir malzemeyi (kili) kendi atölyemi neredeyse bir laboratuvar ortamına çevirerek baştan keşfediyordum. O yüzden bana yabancı

You work with organic materials such as clay and water in your artworks, and your starting point is formed by the cyclical nature of nature. Here, we can say that you adopt a more anthropocentric attitude. However, the starting point of your work in your residency process is based on a scientific study focusing on developing new organs for the human body. By transitioning from open-air to indoor laboratories, we can consider that you entered a more controlled field by shifting your focus to the relationship between nature and the human body. How did you come to the subject you are working on? What did you add to your practice while working on this subject?

Actually, the subject I have been interested in since the beginning of my art practice is the interaction between humans and nature. In all the processes where I work with materials collected from nature or produced indoors with materials like clay or metal, there is actually a significant human intervention, an action that can be considered a performance, even if it is invisible to the eye. Therefore, even though my working practice, outputs, and the way I go may seem to have undergone a sharp change, in fact, it has only changed its shell and continues with the same infrastructure. I turned to the subject I am currently working on as a result of encountering scientific research on the possibility of producing organs for humans from plant leaves while thinking about the possibility of the human body and nature becoming one again under the conditions of our age. I was rediscovering a material (clay) that I had

olmasına ve kolay olmamasına rağmen bu bilimsel alanda en baştan keşifler yapmak, sıfırdan öğrenmek korkutucu gelmedi. Ama tabii ki bu süreç pratiğime bilim insanlarıyla iş birliği yapma, bitkilerin davranışları konusunda okumalar, gözlemler yapma şansını, sonrasında öğrendiklerimi atölyede kendi yöntemlerimle birleştirme zorunluluğunu, bu zorunluluklar da hâlâ gelişmeye devam eden yeni bir yaratıcı bakış açısını kazandırdı diye düşünüyorum.

Gate 27'deki konuk süreciniz sırasında Sabancı Üniversitesi'nde Nur Mustafaoğlu'nun yönetimindeki biyoloji laboratuvarında birkaç gün geçirdiniz. Sizin için nasıl bir deneyimdi? Neler yaptığınızdan bize bahseder misiniz?

Biyo-sanat, çoğu zaman bilim insanı-sanatçı iş birliğini ve atölye-laboratuvar geçişlerini gerektiren bir alan. Dünyada yalnızca bu iş birliğini ve ortamı sağlamak için kurulmuş laboratuvarlar mevcut. Fakat ülkemizde nispeten yeni gelişen bir alan olması sebebiyle, bu imkânı sanatçı kendi olanakları el verdiğince sağlamaya çalışıyor. Bu yüzden, laboratuvar ortamına erişim ve bilim insanlarıyla iş birliğini kurmak çok da kolay olmuyor. Gate 27 ve Sabancı Üniversitesi bu imkânı Türkiye'de bilinçli bir şekilde sağlamak konusunda adım atan öncü kurumlardan biri oldu. O yüzden zaten benim için neredeyse bulunmaz bir fırsatın önüne serilmesi gibiydi, çok kıymetliydi. Araştırmalarım sırasında karşılaştığım ve projemle bağdaşan bazı yöntem ve deneyleri gerçekleştiremem için uygun ortam ve malzemeyi sundu. Tabii bu deneyleri bilim insanlarının kontrolünde yürütmek, işin görsel kısmının yanı sıra bilimsel altyapısını da daha iyi kavramamı sağladı. Önceden elde etmiş olduğum hücreleştirilmiş yapraklar üzerine hücre laboratuvarında insan kök hücresi ekmeyi denedik. Bu, atölye ortamında tek başıma asla gerçekleştiremeyeceğim bir deney. Yaprakların damar sistemi ve pigmentleriyle ilgili bazı deneyler yürüttük. Her deney bilimsel alanda beklenen sonucu vermese de sanatsal pratiğimde asıl odaklandığım nokta süreç ve malzemenin geçirdiği aşamalar, dönüşümler olduğu için bana yeni kapılar ve keşif alanları açtı diyebilirim. Ayrıca profesyonel mikroskoplarla elde ettiğimiz bazı görsel çıktılar da oldu. Buna ek olarak yaptığımız fikir paylaşımları, projenin alt metninde yer edindi.

already learned how to use by turning my studio into almost a laboratory environment. So, despite its unfamiliarity and difficulty, delving into this scientific field from scratch did not seem daunting. But of course, I think that this process gave my practice a chance to collaborate with scientists and to read and observe the behavior of plants. Then the obligation to combine what I learned by myself in my workshop and these obligations gave me a new creative perspective that continues to develop.

During your residency at Gate 27, you spent a few days in the biology laboratory at Sabancı University under the supervision of Nur Mustafaoğlu. How was this experience for you? Could you tell us about what you did there?

Bio-art is a field that often requires collaboration between scientists and artists, as well as transitions between studios and laboratories. There are laboratories around the world established solely to provide such collaborations and environments. However, since it is a relatively new field in our country, the artists try to ensure the studies with their individual resources. Thus, accessing laboratory environments and establishing

”

Gate 27 ve Sabancı Üniversitesi bu imkânı Türkiye'de bilinçli bir şekilde sağlamak konusunda adım atan öncü kurumlardan biri oldu.

Gate 27 and Sabancı University have been among the pioneering institutions in Turkey to consciously provide this opportunity.

collaborations with scientists is not always easy. Gate 27 and Sabancı University have been among the pioneering institutions in Turkey to consciously provide this opportunity. Therefore, for me it was a unique, invaluable chance. They provided me with the appropriate environment and material to carry out some of the methods and experiments that I encountered during my research

and that were relevant to my project. Of course, conducting these experiments under the control of scientists allowed me to better understand the scientific background as well as the visual aspect. We attempted cell seeding on decellularized leaves that I had previously obtained, which is an experiment I could never have done alone in my studio. We conducted some experiments related to the vascular system and pigments of the leaves. Although not every experiment yielded the expected results in the scientific field, focusing on the processes and transformations of materials in my artistic practice opened up new doors and areas of exploration for me. There were also some visual outputs that we obtained with professional microscopes. Furthermore, the exchanges of ideas we had also became part of the project's subtext.

Sanatçıyla bilimsel araştırmalar yapan ekip arasında nasıl bir iletişim geliştiğini merak ediyorum. Sizin daha deneyci, daha doğrusu net bir sonuç alma amacı gütmekten çalışmayı tercih edebileceğinizi düşünüyorum. Laboratuvar ekibi de belki daha hedef odaklı çalışmayı tercih ediyor olabilir. Bu konuda ne söylemek istersiniz? Aranızdaki terminolojik veya amaçla ilgili farklılıkları nasıl yönettiniz?

I wonder what kind of communication develops between the artist and the scientific research team. I think you may prefer to work more experimentally or in a way without aiming for a concrete result, while the laboratory team may prefer to work in a more goal-oriented manner. What would you like to say about this? How did you manage the terminological or purposive differences?

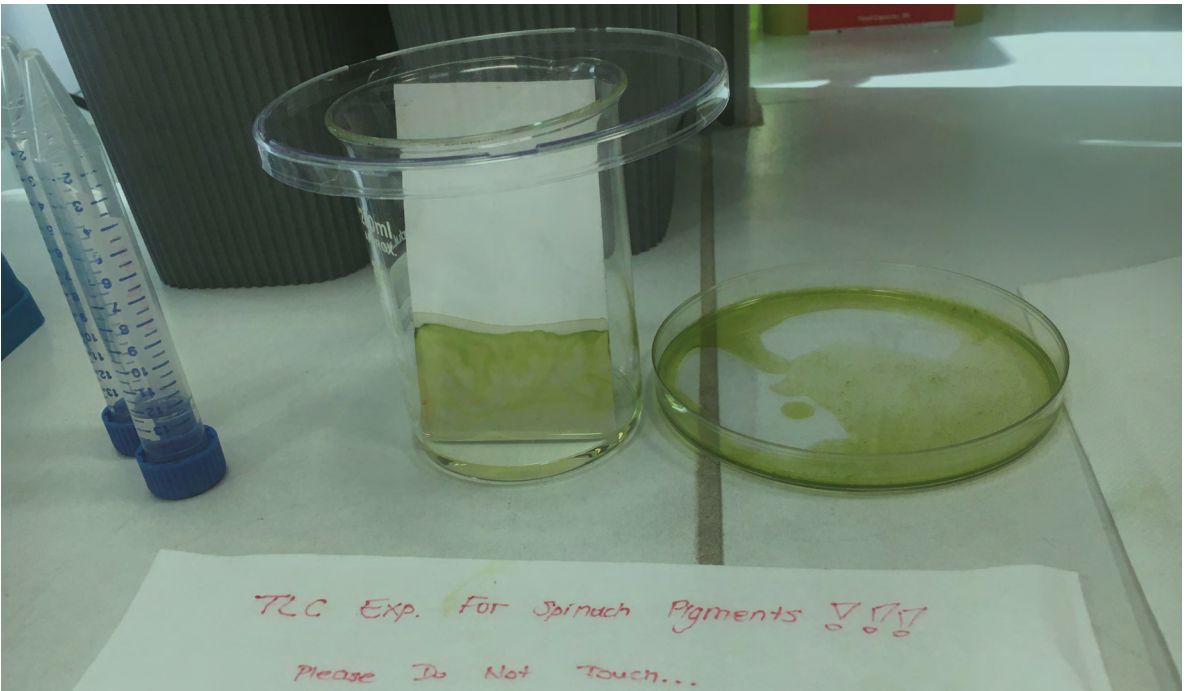
Ben bu projenin en başında, önce kendi imkânlarımla hücresizleştirme yöntemini öğrenmek için laboratuvar ortamında biyokimya uzmanı bir arkadaşım ile iş birliği gerçekleştirmiştik. O yüzden çok birikimim olmasa bile daha önceden bir deneyimim vardı diyebilirim. Çok hassas malzemelerin bulunduğu bir ortam olduğu için bilinçli davranmanın ve tek başına hareket etmemenin önemini biliyordum. İlk olarak bunun karşı tarafı rahatlatıldığını düşünüyorum.

Çok hassas malzemelerin bulunduğu bir ortam olduğu için bilinçli davranmanın ve tek başına hareket etmemenin önemini biliyordum. Bu kısa sürece en başta bir okul, eğitim süreci gibi yaklaştım.

Knowing that it is a highly sensitive environment with delicate materials, I understood the importance of acting consciously and not alone. I approached the short period I spent in the laboratory environment as if it were a school or educational process.

”

At the very beginning of this project, I had first collaborated with a friend of mine who is a bio-chemistry expert in a laboratory environment to learn the decellularization method with my existing resources. So, although I did not have much expertise, I had some prior experience. Knowing that it is a highly sensitive environment with delicate materials, I understood the importance of acting consciously and not alone. I believe this initially reassured the other party. I approached the short

Laboratuvar ortamında elde ettiğim bu kısa sürece en başta bir okul, eğitim süreci gibi yaklaştım. Önceden hazırlamış olduğum soruları aslında bahsettiğiniz gibi bir sonuçtan ziyade süreç odaklı bir şekilde onlara yönelttim. Çoğu, onlar için nasıl bir sonuç elde edebileceğimiz konusunda bir fikir sahibi oldukları süreçler olsa da bazı deneyler, bana yardımcı olan uzman arkadaşlar tarafından da daha önce yürütülmemişti. Bu nedenle onların deneyimlerine dayanarak kontrollü bir şekilde ilk defa bu deneyleri yürütmüş olmak aslında karşılıklı bir merak ve keşif ortamı yarattı. Bazı çıktıların laboratuvar ortamında, "gerçekleşmedi", "istenen sonuca ulaşmadı" gibi algılanmasına rağmen sanatsal malzeme olarak hayatına devam edebilecek olması da onlar için yeni bir yaklaşım oldu diye düşünüyorum. Başta benim bir okul ve tek taraflı bir bilgi alımı olarak değerlendirdiğim bu süreç, ilk günden sonra karşılıklı bir bilgi ve fikir alışverişine dönüştü ve aslında ortak çıktılar elde edildi diyebilirim.

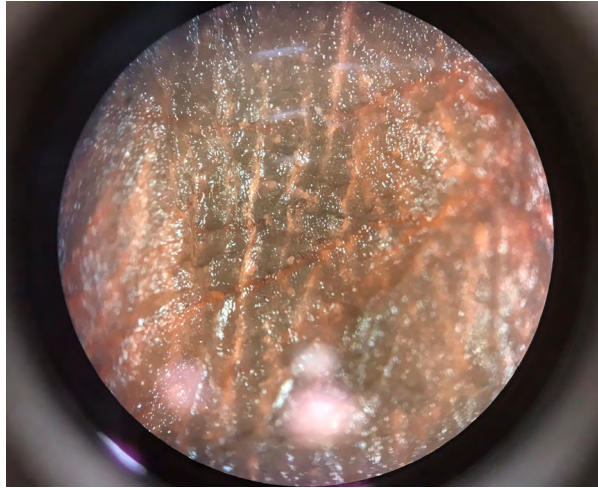
Özellikle üniversitedeki çalışmanızdan sonra projenizin kavramsal çerçevesindeki gelişim görünür hale geldi. Diğer yandan da projeniz için sizi ziyaret eden ve geri bildirimlerde bulunan birçok küratör, sanatçı misafiriniz oldu. Buradaki deneyiminiz projenize ne gibi bir katkıda bulundu? Sizin için bu sürecin kazanımları nelerdi? Belki varsa kayıplarından da bahsedebilirsiniz.

Benim de hala farklı yönlerini keşfetmeye devam ettiğim bu malzemeyle her zamankinden farklı bir ortamda haşır neşir olmak ve sık aralıklarla görüş ve eleştiri alabilmek, çalışmalara dışarıdan bakıldığında ilk hangi yönlerinin dikkat çektiği ve insanlara ne hissettirdiği konusunda bana çokça fikir verdi. Örneğin hücresizleştirilmiş yaprakların ölümle yaşam arasında zamanda donmuş, adeta mumyalanmış hâli neredeyse herkesin dikkatini çekti. Önceki çalışmalarım da süreç odaklı olduğu için zaman hep işlerimin önemli bir parçası olmuştur. Şu anda ömrünü tamamlamış ve nihai çıktılar gibi görünen bu işlerin zamanla olan ilişkisi böylece yerli yerine oturmuş oldu ve onların konumlarını da kaydederek bir biyolojik arşiv oluşturmaya başladım. Bu sürecin çalışma sürecime en belirgin ve derin katkısını bu şekilde özetleyebilirim.

period I spent in the laboratory environment as if it were a school or educational process. Instead of aiming for a specific result, I directed my questions to them in a process-oriented manner, as you mentioned. Although most of them were processes for which they had an idea about what kind of result we could achieve, some experiments had not been carried out before by the expert friends who helped me. So, conducting these experiments for the first time in a controlled way based on their experience created an atmosphere of mutual curiosity and discovery. To me, it was also a new approach for them that some of the outputs could continue their life as artistic material in the laboratory environment, even though they were perceived as "not realized" or "not reaching the desired result." I can say that this process, which I initially considered as a school and a one-sided information intake, turned into a mutual exchange of information and ideas after the first day, and actually, common outputs were obtained.

The development within the conceptual framework of your project became apparent, especially after your work at the university. On the other hand, many curators and artists who visited you and provided feedback on your project have been part of the journey. How did your experience here contribute to your project? What were your gains in this process? Perhaps you can also talk about the losses if there are any.

Being able to engage with this material, which I am still discovering different aspects of, in a different environment than usual and being able to receive feedback and criticism at frequent intervals

Görsel, Yavuz Civelek'in izniyle. / Image courtesy of Yavuz Civelek.

gave me a lot of ideas about which aspects of the works first attracted attention and how they made people feel when viewed from the outside. For example, almost everyone was struck by how the decellularized leaves looked frozen in time, almost mummified, between life and death. Time has always been essential to my work, as my previous works were also process-oriented. The relationship between time and these works, which now seem to have completed

their lifespan and appear to be the final outputs, was thus established. I started to create a biological archive by recording their locations. I can summarize most significant and profound contribution of this process to my working process in this way.

Nur Mustafaoğlu

Sabancı Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi
Sabancı University Engineering and Natural Sciences Faculty Member

Sizinle tanıştığımızda sanata olan ilginiz ve merakınız dikkatimi çekmişti. Röportajımızın ilk sorusuyla bu konuyu biraz detaylandırarak ve sizden dinleyerek başlamak istiyorum. Sizin daha önce Amerika Birleşik Devletleri'ndeki doktora eğitiminiz sırasında okulun bilim müzesiyle bir ilişkiniz vardı. Burada sizi etkileyen neydi?

Bilimi çok seviyorum ama sanat da her zaman ilgimi çekmiştir. Sanat ve bilimin kesiştiği noktalar ise beni çok heyecanlandırıyor. Biyologların tarihine baktığınızda, aslında hepsinin çok iyi birer ressam da olduklarını fark ediyorsunuz.

Hem doğada hem de mikroskop altında gördüklerini aktarabilmeleri için çizimleri gerekiyor.

İspanyol Nobel ödüllü bilim insanı Santiago Ramón y Cajal'ın mikroskoptan gözlemleyerek elle çizdiği ilk nöron hücresi çizimleri müthiş, kendisine Nobel ödülü getirmiş olan bu çizimlerin bilimsel yönleri kadar sanat değerleri de çok yüksek bence. Günümüzde ise bilimsel temellere dayanarak, bilimsel yöntemler izlenerek sanat yapma akımının başlaması çok heyecan verici. Bazı durumlarda bilimin sanat olarak değerlendirilebilmesi ise müthiş bir şey. Bilim insanlarının her gün laboratuvarında kanıksayarak yaptıkları deneylerin görsellerini halk ile paylaşmaya başlaması bence oyun değiştirici bir durum. Ben bunu, bilimin kendisinin bir sanata dönüşebileceğini, Amerika'daki eğitimim sırasında fark ettim. Laboratuvarında üretilen yeni ve çığır açıcı teknolojilerin ünlü sanat müzelerinde sergilendiğini görmek ve aslında bilim ile sanat arasındaki ilişkinin görüldüğünden çok daha yakın olduğunu anlamak bakış açımda ciddi bir fark yarattı.

Gate 27 konuğu Esin Aykanat Avcı'ya bu sene laboratuvarınızda çalışma imkânı sundunuz. Kısa sürede oldukça yoğun bir çalışma yaptığını

Görsel, Nur Mustafaoğlu'nun izniyle.
Image courtesy of Nur Mustafaoğlu.

I realized your interest and curiosity in art when we first met. As we begin our interview, I'd like to explore this topic further and hear your thoughts. During your Ph.D. studies in the United States of America, you were involved with the school's science museum. Can you share what impressed you here?

I love science, but I have always been interested in art. The intersection of art and science excites me a lot. When you look at the history of biologists, you realize that they were also very good painters. They need to draw to convey what they see both in nature and under the microscope. Spanish Nobel Prize-winning scientist Santiago Ramón y Cajal's first hand-

drawn drawings of neuron cells, which he observed through a microscope, are amazing, and I think these drawings, which brought him the Nobel Prize, have a very high artistic value as well as scientific aspects. Today, it is very exciting that the trend of making art based on scientific foundations and following scientific methods has started. I think it is great that in some cases science can be considered as art, and I think it is a game changer that scientists are starting to share with the public the visuals of experiments that they take for granted every day in the laboratory. It was during my studies in the U.S. that I realized that science itself can become art. Seeing new and groundbreaking technologies produced in the laboratory being exhibited in famous art museums and realizing that the relationship between science and art is actually much closer than it seems made a significant difference in my perspective.

You offered Gate 27 resident Esin Aykanat Avcı the opportunity to work in your laboratory this year. We observed that significant amount of work was done in a short period of time. What

gözlemledik. Çalışma alanınıza bir sanatçıyı davet etmek nasıl bir deneyimdi? Daha önce bir sanatçıyla böylesine yakın çalışma şansınız olmuştur muydu? Süreci içerisinde ne gibi kazanımlar ve zorluklar yaşadınız?

Daha önce bilimsel araştırmaları görselleştirmek için

uzmanlaşmış grafik tasarımcılar dışında bir sanatçıyla bu kadar yakın çalışma fırsatı bulmamıştım. Hem benim için hem de grubumuzdaki diğer

araştırmacılar için çok etkileyici bir deneyimdi. Esin Hanım doğadaki dönüşümü oldukça derinden ele alıyor, bizler ise laboratuvarında deneylerimiz

için yetiştirdiğimiz hücrelerimizle bu dönüşüm döngüsüne her gün şahit oluyoruz. Bir sanatçının bize her gün belki de ruhsuzca gözlemlediğimiz bir şeyin gerçek anlamını hatırlatması müthişti. Ayrıca Esin Hanım'ın çalışmalarında doğadaki farklı malzemelerin uyumu da söz konusu. Laboratuvarında bitki ve memeli hücreleriyle uyumlu küçük denemeler yapmaya çalıştık. Çok sınırlı sürede elde ettiğimiz sonuçlar çok başarılı olmasa da bilimsel çalışmaların sabır gerektirdiğini biliyoruz, sanırım sanat da öyle... Bu ikisi ancak doğayla uyumu yakaladığınızda bütünleşebiliyor.

Laboratuvarında çalışan öğrencileriniz de üretim sürecinin bir parçası oldular. Onların bu deneyimle ilişkili geri bildirimleri oldu mu? Eğer olduysa sizin gözlemlerinizi de almak isterim. Belki aralarından kariyerlerinin ilerleyen dönemlerinde tekrar bir sanatçıyla çalışma yapmayı düşünenler olabilir.

Laboratuvarımızda Esin Hanım gibi bir sanatçıyı ağırlamanın en önemli etkisi öğrencilerimize olmuştur diye düşünüyorum. Öğrenciler her gün

was it like to invite an artist to your workspace? Have you ever had the chance to work so closely with an artist before? What kinds of achievements and challenges did you experience during the process?

I have never had the opportunity to collaborate

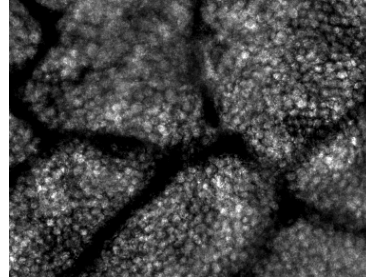
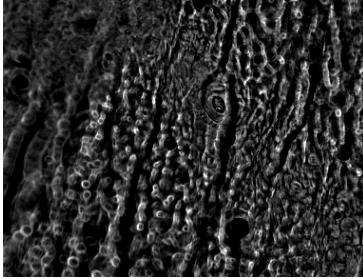
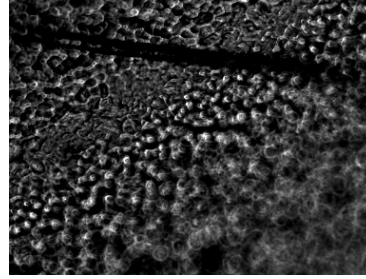
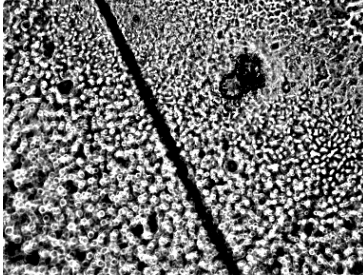
so closely with an artist, other than graphic designers specialized in visualizing scientific research. Working with Esin Aykanat Avcı was an incredibly impressive experience, not only for myself but also for the other researchers in our group. Ms. Esin deals with the transformation in nature in a very profound way, and we

witness this cycle of transformation every day with our cells that we grow in the laboratory for our experiments. It was great to have an artist remind us of the true meaning of something we observe every day, perhaps soullessly. There is also the

harmony of different materials in nature in Ms. Esin's work. In the laboratory, we tried to do small experiments compatible with plant and mammalian cells. Although the results we obtained in a very limited time were not very successful, we know that scientific studies require patience, and I guess so does art... These two can only be integrated when you achieve

harmony with nature.

Your students who participated in the laboratory work were integral to the production process. I am curious, did they offer any feedback on their experience? Additionally, I would appreciate your observations on the matter. It is possible that some of them might contemplate collaborating with an artist again in their future careers.

Görseller, Nur Mustafaoglu'nun izniyle. / All images courtesy of Nur Mustafaoglu.

Bir sanatçının bize her gün belki de ruhsuzca gözlemlediğimiz bir şeyin gerçek anlamını hatırlatması müthişti.

It was great to have an artist remind us of the true meaning of something we observe every day, perhaps soullessly.

”

kendi deneyleri için uyguladıkları teknikleri Esin Hanım'la birlikte çok farklı bir amaç için çok farklı şekillerde uyguladılar. Bu bir kabuğundan çıkma, farklı şekilde düşünebilme durumudur aslında.

İnsanlar her zaman bu fırsatı yakalayamıyorlar, laboratuvardaki öğrenciler bunun çok farkındalar ve bu deneyimi çok sevdiler. Hele ki Esin Hanım ile yaptığı sanatsal çalışmaların anlamını tartışabilme fırsatı bulmaları, bunun üzerine düşünüp kendi hayatlarındaki yansımalarını izlemeleri benim öğrenciler üzerinde gözlemlediğim en büyük değişim oldu. Öğrencilerimiz arasında sanata yatkın olanlar var. Şu ana kadar bunu hep kendilerini iyileştirmek istediklerinde kullandıklarını gözlemledim. Sanatın bu iyileştirici yönü çok güçlü hakikaten. Belki ileride bazıları yaptıkları sanatsal çalışmaları başkalarıyla da paylaşıp, başkalarının da hayatlarına dokunurlar.

I think the most important impact of hosting an artist like Ms. Esin in our laboratory was on our students. Together with Ms. Esin, the students applied the techniques they used for their own

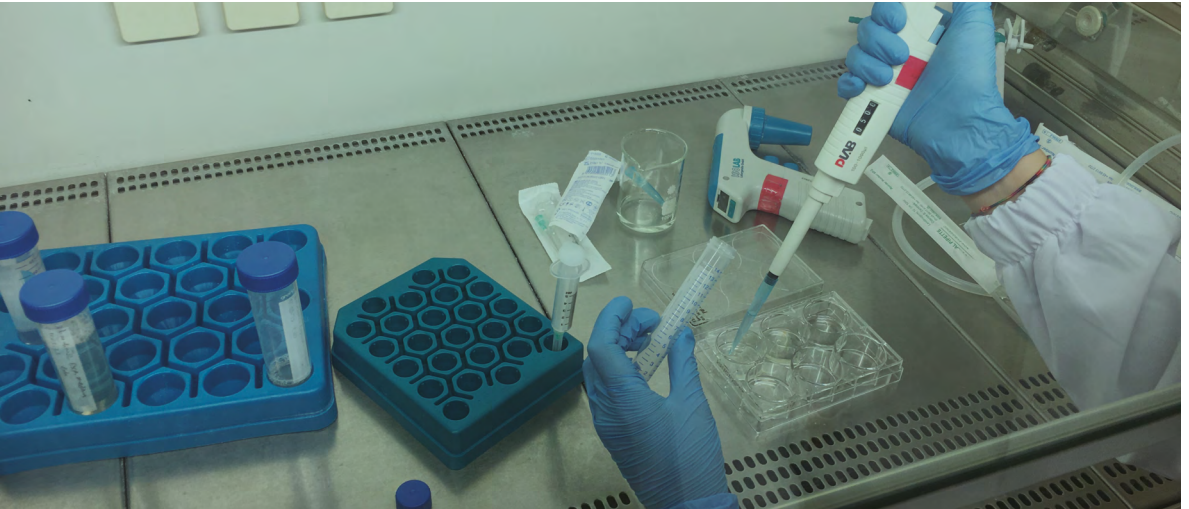
”

Öğrenciler her gün kendi deneyleri için uyguladıkları teknikleri Esin Hanım'la birlikte çok farklı bir amaç için çok farklı şekillerde uyguladılar. Bu bir kabuğundan çıkma, farklı şekilde düşünebilme durumudur aslında.

Together with Ms. Esin, the students applied the techniques they used for their own experiments every day in very different ways for a very different purpose. This is actually an experience of stepping out from their comfort zones and adopting a fresh perspective.

experiments every day in very different ways for a very different purpose. This is actually an experience of stepping out from their comfort zones and adopting a fresh perspective. Recognizing the rarity of such opportunities, our students embraced the experience wholeheartedly. The most notable change I observed in them was that they had the opportunity to discuss the meaning of her artistic work with Ms. Esin, to reflect on it and see its reflections in their own lives. Some of our students are naturally inclined towards art, often turning to it as a form

of self-healing. This therapeutic aspect of art is undeniably powerful. Perhaps in the future, some of them will share their art with others, making a positive impact on the lives of those around them.

Görsel, Esin Aykanat Avcı'nın izniyle. / Image courtesy of Esin Aykanat Avcı.

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler sanat üretimini yakından etkiliyor. Pek çok sanatçı yeni imkânları hızlıca üretim süreçlerine entegre ediyor veya kendilerine araştırma konusu olarak seçiyorlar. Biyo-sanatın da bu gelişmelerden, özellikle sürdürülebilirlik odağında, oldukça yakından etkilendiğini düşünüyorum. Diğer yandan kurumların bürokratik yapıları, sanatçıların kurumların olanaklarından yararlanmalarına pek imkân tanımıyor. Sizce bilimsel konularda çalışmalarını sürdürmek isteyen sanatçılar ile kurumları birbirine daha çok yakınlaştırmak için neler yapılabilir?

Çok haklısınız. Ben biyo-sanatın sürdürülebilirlik kavramının insan hayatına entegre edilme sürecinde çok önemli bir rol alacağını düşünüyorum; bunun da ötesinde bilimi de insanlara daha yaklaştıracığını düşünüyorum aslında. Bunun için, özellikle ülkemizde elbette gidilecek çok yolumuz var. Bilim dünyası ve endüstrinin yeni yeni emekleme düzeyindeki iş birliklerini gözlemliyoruz. Tabii ki bu adımların küçük olmasında çok fazla faktör etkili. Bu yönde

Scientific and technological developments closely affect art production. Many artists quickly integrate new possibilities into their production processes or choose them as research topics. I think bio-art is also closely affected by these developments, especially with a focus on sustainability. On the other hand, the bureaucratic structures of institutions do not allow artists to benefit from their facilities. What do you think can be done to bring artists and

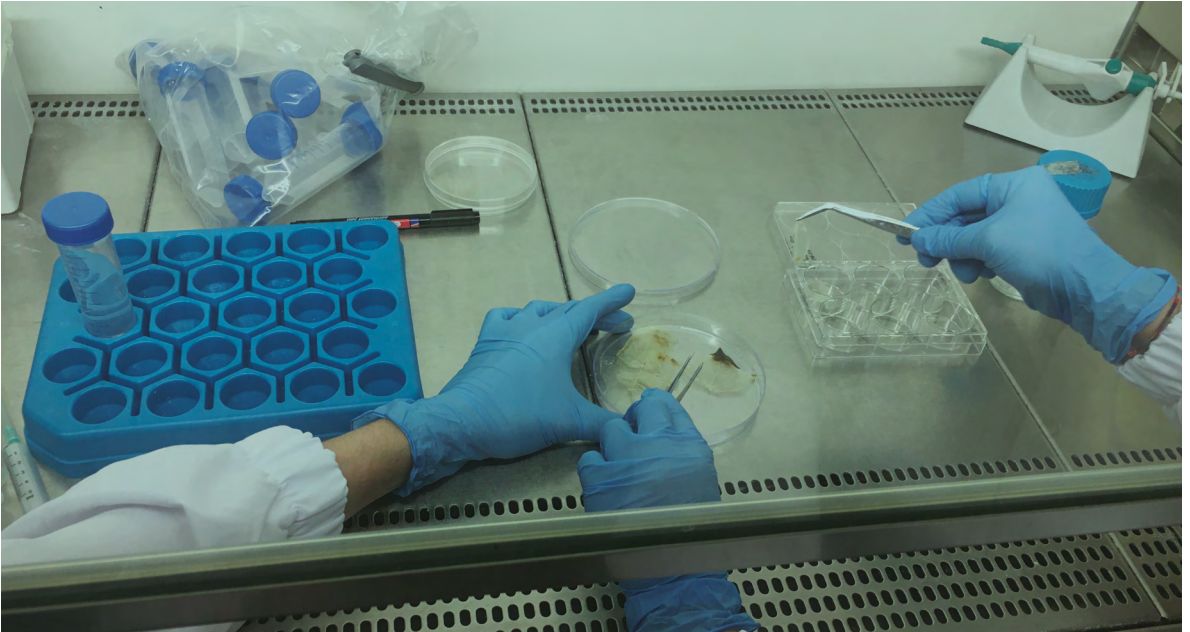
”

institutions that want to continue their work on scientific subjects closer to each other?

Biyo-sanatın sürdürülebilirlik kavramının insan hayatına entegre edilme sürecinde çok önemli bir rol alacağını düşünüyorum; bunun da ötesinde bilimi de insanlara daha yaklaştıracığını düşünüyorum aslında.

I believe bio-art will play a pivotal role in integrating the concept of sustainability into human life and bridging the gap between science and society.

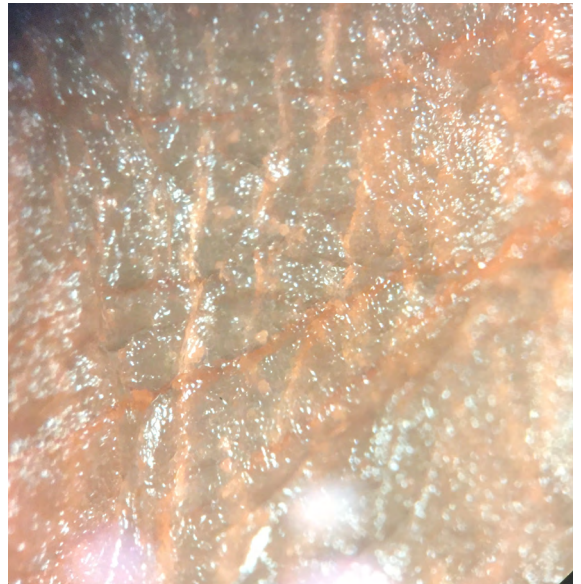
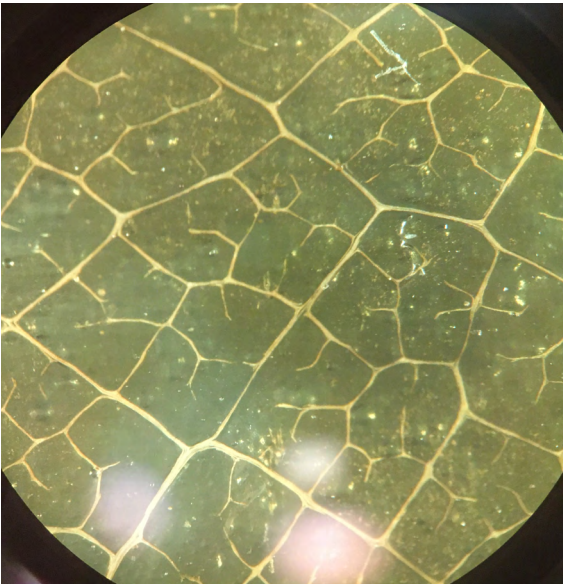
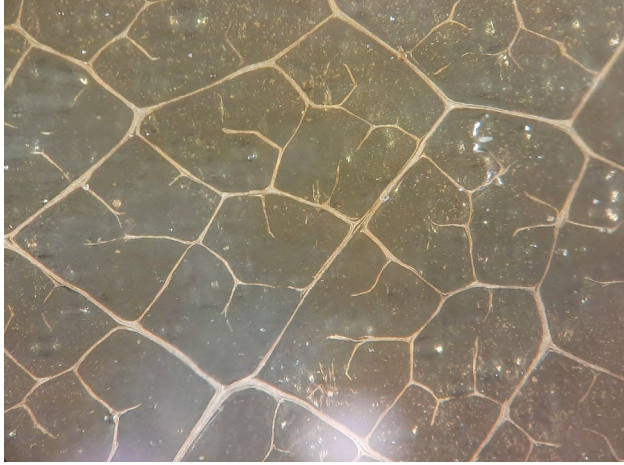
progress remains slow due to various factors. To expedite these efforts, I believe leveraging the binding nature of the art world is essential.

Görsel, Esin Aykanat Avcı'nın izniyle. / Image courtesy of Esin Aykanat Avcı.

bir o kadar da fazla çaba var. Bu çabaların daha hızlı sonuca ulaşması için bence burada sanat dünyasının bağlayıcı özelliğinin kullanılması gerekecektir. Sanatçıların hem endüstri hem de üniversitelerle iş birlikleri çok değerli olacaktır. Birilerinin tüm insanlara içerisinde bulunduğumuz dünyada maddiyattan, şu andaki gücümüzden daha önemli şeyler olduğunu, gücümüzü ve paramızı geleceği yönlendirmek için kullanmamız gerektiğini ve bunu yaparken de sadece kendimizi düşünmememiz gerektiğini söylemesi gerekiyor. Bilim insanlarının bu konudaki dilleri çoğu zaman çok sert ve her zaman karşı tarafa istenildiği gibi geçmiyor. Bu sebeple sanatçıların anlatım gücüne çok ihtiyacımız var. Bunu ancak ortak çalışmalarla ve projelerle sağlayabiliriz. Bu da kolay bir iş değil, ama olmayacak bir iş de değil.

Collaborations between artists, industry, and universities hold immense value in this regard. It is imperative that we convey to society that there are greater priorities than material wealth and personal power – that we must utilize our resources to shape a better future for all. While scientists often struggle to communicate this message effectively, artists possess a unique power of expression that can bridge this gap. Achieving this will require concerted efforts through collaborative projects. It is undoubtedly a challenging task, but it is one that is entirely feasible with dedication and cooperation.

Görseller, Yavuz Civelek'in izniyle.
All images courtesy of Yavuz Civelek.

Zeynep Gülrü Göker

Sabancı Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi ve Sabancı Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Mükemmeliyet Merkezi Direktörü
Sabancı University Arts and Social Sciences Faculty Member and Director at Sabancı University Gender and Women's Studies Center for Excellence

Bu sene Gate 27'yle Sabancı Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Mükemmeliyet Merkezi'nin (SU Gender) ilk iş birliği kapsamında çeşitli disiplinlerde çalışan sanatçılarımızı Ahu Antmen moderatörlüğünde bir konuşma serisine dahil ettik. Bu iş birliğini, Merkez'in hedefleri ve çalışmaları doğrultusunda nasıl konumlandırıyorsunuz? Çalışmalarınızın farklı bir kitleye ulaştığını düşünüyor musunuz?

Uzun yıllardır SU Gender bünyesinde toplumsal cinsiyet alanında yaptığımız eğitim, araştırma ve farkındalık çalışmalarında sanatın yerini önemsiyoruz. Hem akademik bir çalışma alanı olarak sanata toplumsal cinsiyet perspektifiyle bakmanın, hem de sanatsal üretimin toplumsal cinsiyet alanında yapılan araştırma ve eğitim faaliyetlerine eklemlenmesinin çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Gate 27'yle gerçekleştirdiğimiz iş birliği de bu anlamda çok özel bir yere sahip. Hem Sabancı Üniversitesi öğretim üyesi hem de Gate 27 Danışma Kurulu üyesi Ahu Antmen'in katkısıyla gerçekleşen bu söyleşiler, SU Gender ekibi ve

Görsel, Zeynep Gülrü Göker'in izniyle.
 Image courtesy of Zeynep Gülrü Göker.

This year, in the first collaboration between Gate 27 and the Sabancı University Gender and Women's Studies Center for Excellence (SU Gender), we included artists from diverse disciplines into a series of discussions moderated by Ahu Antmen. How do you see this collaboration aligning with the objectives and initiatives of the Center? Do you think it extended your reach to different audiences?

For many years, we have been attaching importance to the role of art in the education, research, and awareness-raising activities that we have been conducting in the field of gender studies within SU

”

Bu söyleşiler, SU Gender ekibi ve paydaşlarıyla Gate 27 paydaşlarını buluşturdu. Merkez, çalışmalarını hem farklı paydaşlara tanıtmamızı ve bu sayede etkisini genişletmemizi sağladı, hem de toplumsal cinsiyetle ilgili konuları ve soruları farklı bakış açılarından konuşmamıza vesile oldu.

The center has enabled us to introduce its work to different stakeholders and thus expand its impact, as well as discuss gender-related issues and questions from various perspectives.

Gender. We believe it is crucial to look at art as an academic field of study with a gender perspective and to integrate artistic production into research and educational activities in the field. Our collaboration with Gate 27 has an exceptional place in this sense. These talks, organized with the contribution of Ahu Antmen, a Sabancı University faculty member and Gate 27 Advisory Board member, brought together the SU Gender team and the center's stakeholders with Gate 27 stakeholders. The center has enabled

paydaşlarıyla Gate 27 paydaşlarını buluşturdu. Merkez, çalışmalarını hem farklı paydaşlara tanıtmamızı ve bu sayede etkisini genişletmemizi sağladı, hem de toplumsal cinsiyetle ilgili konuları ve soruları farklı bakış açılarından konuşmamıza vesile oldu.

Maja, Nour ve Dominique'in söyleşileri aracılığıyla çalışmalarının "toplumsal cinsiyet ve kadın" odağında olduğuna ve iktidar, farklı feminizm türleri ile kadınlara atfedilen iş alanları gibi konuları sıklıkla ele aldıklarına tanıklık ettik. Toplumsal cinsiyet ve kadın çalışmaları alanında farkındalık kazanmak sizce neden önemli? Yaşamla kurduğumuz ilişkiyi nasıl değiştirebilir?

Maja, Nour ve Dominique'in söyleşilerinde toplumsal cinsiyet ve iktidar ilişkilerinin çok boyutlu tezahürlerinin izini gördük. Her üç sanatçının hayat hikâyeleri, işleri ve düşünceleri feminizmin "kişisel olan politiktir" anlayışına çok çarpıcı örneklerdi. Toplumsal cinsiyet farkındalığı araştırma, eğitim ve ortak üretim faaliyetleriyle kazanılabilir ve artabilir. Tabii ki tüm çalışmalarımızda bunu hedefliyoruz ama bu söyleşilerin gösterdiği ve bu alanda çalışma yapanların da çok yakından bildiği gibi bu aynı zamanda çok kişisel bir farkındalık. Maja, Nour ve Dominique üretimlerinde toplumsal cinsiyetin yerini anlatırken bu alanda üretim yapan ve düşünen sanatçılar olarak kendi hayatlarında cinsiyetli iktidar biçimlerini nasıl deneyimlediklerini ve nelerle mücadele ettiklerini de anlattılar, kendi hayatlarımız ve deneyimlerimizle bağlantılar kurmamızı da sağladılar. Ayrıca söyleşilerin katılanlar ve dinleyenler için bir dayanışma platformu oluşturduğunu düşündüm.

us to introduce its work to different stakeholders and thus expand its impact, as well as discuss gender-related issues and questions from various perspectives.

Through the talks with Maja, Nour, and Dominique, it became evident that their work revolves around "gender and women," often delving into topics such as power dynamics, various feminist perspectives, and the societal domains typically associated with women. Why do you think it is essential to promote awareness about gender and women's studies? And how may this awareness alter our interactions with life?

During the talks of Maja, Nour, and Dominique, we traced the multidimensional manifestations of gender and power relations. The life stories, works, and thoughts of all three artists were striking examples of feminism's understanding that "the

”

personal is political." Gender awareness can be gained and increased through research, education, and co-production activities. Of course, we aim for this in all our work, but as these interviews show and as those who work in this field know very well, this is also a very personal awareness. While Maja, Nour, and Dominique talked

Söyleşilerin katılanlar ve dinleyenler için bir dayanışma platformu oluşturduğunu düşündüm.

I also thought the interviews created a solidarity platform for the participants and the audience.

about the place of gender in their work, they also talked about how they experienced and struggled with gendered forms of power in their own lives as artists who produce and think in this field and made us make connections with our own lives and experiences. I also thought the interviews created a solidarity platform for the participants and the audience.

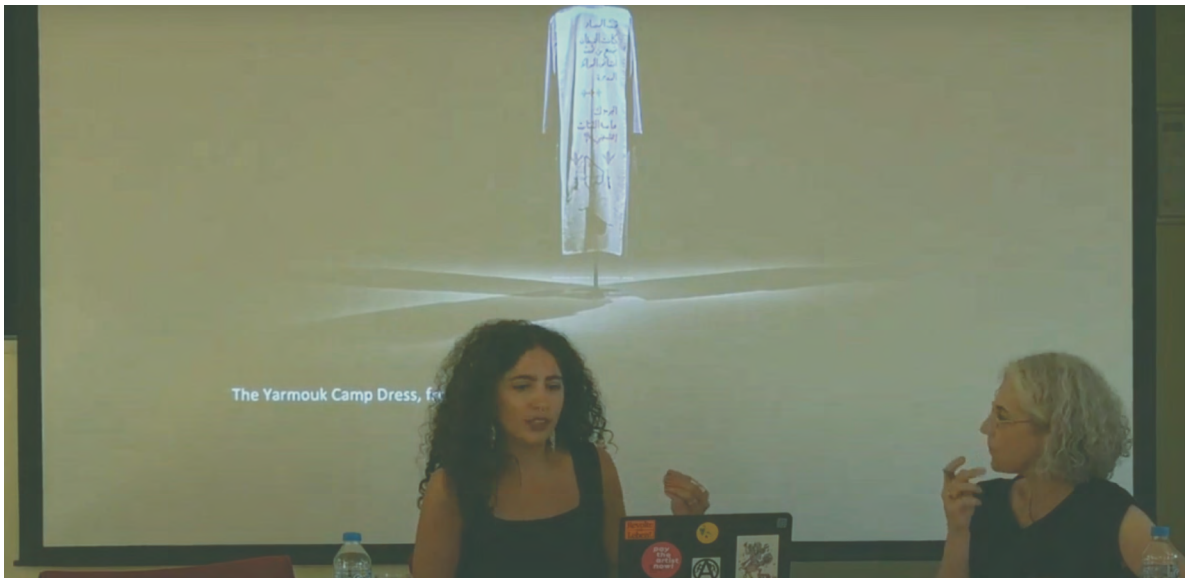
Görsel, Mustafa Çelik'in izniyle. / Image courtesy of Mustafa Çelik.

Daha önce sanata özel bir ilginiz var mıydı? Söyleşiler sırasında zihninizde yeni konular belirdi mi? Belki araştırma metodolojinize sanatsal öğeler ekleme isteği uyanmış olabilir veya bir sanatçıyla iş birliği yapabileceğinizi düşünmüşsünüzdür...

Sanata sadece bir takipçi olarak ilgim var, kendim herhangi bir sanatsal üretim faaliyeti yapmıyorum. Söyleşileri dinlerken daha kuramsal düzeyde üzerine düşündüğüm birçok konunun sanatsal üretimi de şekillendirdiğini, farklı bir literatür içinde benzer konuların mesele edildiğini görmek çarpıcı ve ufuk açıcı bir deneyim oldu. Bu gibi iş birliklerini devam ettirmenin çok önemli olduğunu düşündüm. Gate 27'ye ve emeği geçen herkese çok teşekkür ederim.

Have you had a particular interest in art before? Did the interviews spark new ideas or topics in your mind? Maybe you felt the urge to add artistic elements to your research methodology or thought you could collaborate with an artist...

I am only interested in art as an audience and do not engage in any artistic production activity myself. While listening to the talks, it was a striking and stimulating experience to see that many of the issues I have been thinking about at a more theoretical level also shape artistic production, and similar issues are being addressed in different literature. I thought it was vital to continue such collaborations. I want to thank Gate 27 and everyone who contributed.

Gate 27 Koleksiyonu

Yeni dahil edilen eserler

Gate 27 Collection

Recent donations to the collection

Görsel, Nazlı Erdemirel'in izniyle. / Image courtesy of Nazlı Erdemirel.

Ojan Zargarbashi

Bir An İçin

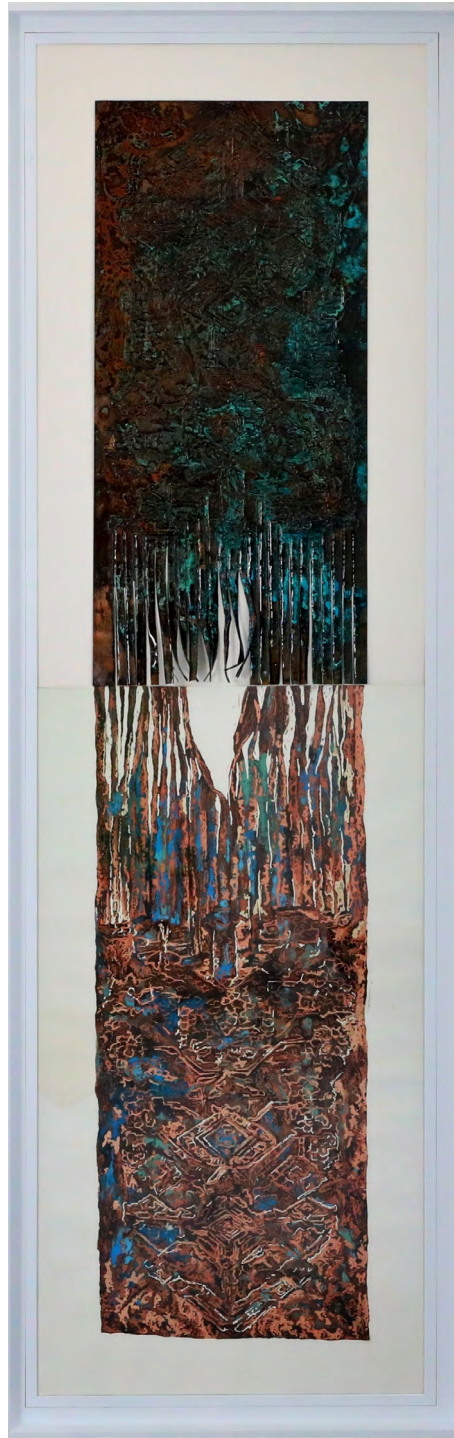
If for a Moment

2022

Karakalem çizim / Charcoal drawing

42 x 32 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görsel, Nazlı Erdemirel'in izniyle.
Image courtesy of Nazlı Erdemirel.

Mahzaib Baloch

Ro-Thog

2022

Karışık teknik / Mix media

184 x 51 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görseller, sanatçının izniyle. / All images courtesy of the artist.

Christina Dimitriadis

Gece Yankısı, Geçmişe Giden Yollar I, II, III

Night Echo, Paths to Past I, II, III

2023

Inkjet baskı, Hahnemühle Photo Rag, Ultrasmooth Mat Fine Art baskı

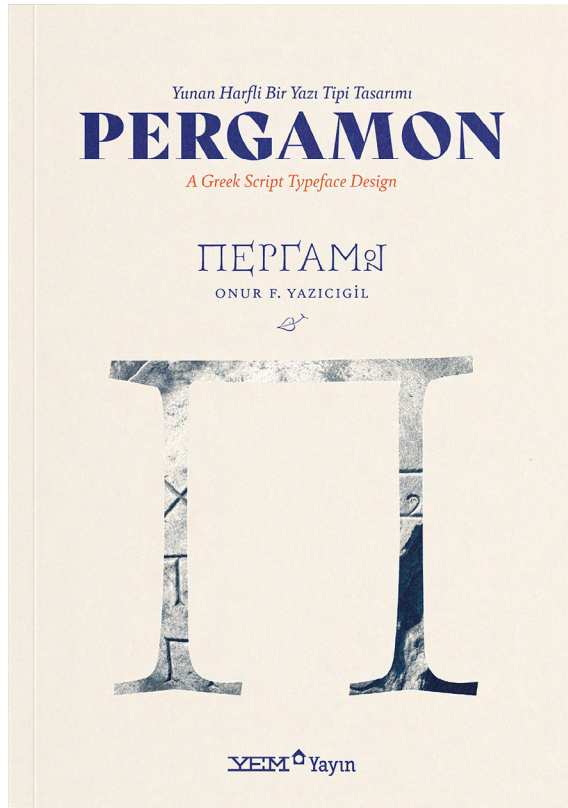
kağıdı / Inkjet prints, Hahnemühle Photo Rag, Ultrasmooth Matte

Fine Art printing paper

Fotoğraf / Photograph

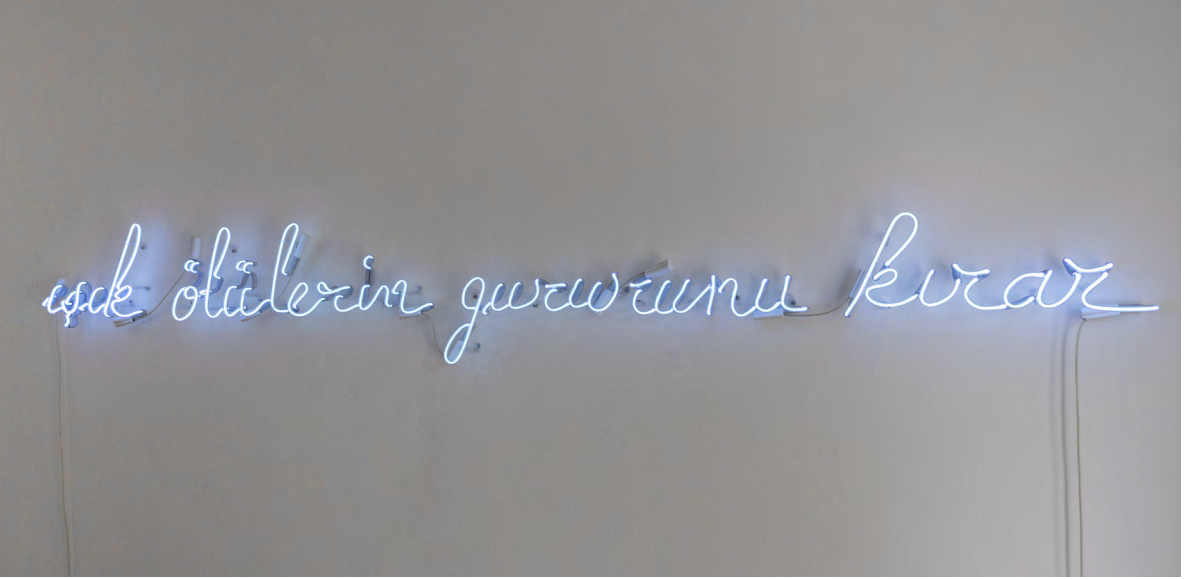
90 x 60 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görseller, tasarımcının izniyle. / All images courtesy of the designer.

Onur Yazıcıgil
Pergamon: Yunan Harfli Bir Yazı Tipi Tasarımı
Pergammon: A Greek Script Typeface Design
 YEM Yayınları / YEM Publishing
 Nisan / April
 2023

Görsel, Nazlı Erdemirel'in izniyle. / Image courtesy of Nazlı Erdemirel.

Akram Zaatari

Işık Ölülerin Gurunu Kırar

Light Breaks the Pride of the Dead

2023

Neon ışık / Neon light

Yerleştirme / Installation

245 x 36 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görseller, Nazlı Erdemirel'in izniyle. / All images courtesy of Nazlı Erdemirel.

Esin Aykanat Avcı

Ben Buradayken, 41°07'28.6"N 29 °03'39.5"E (Anda Sabitlenmiş Yaşam Serisi)

While I was Here, 41°07'28.6"N 29 °03'39.5"E (Still Life)

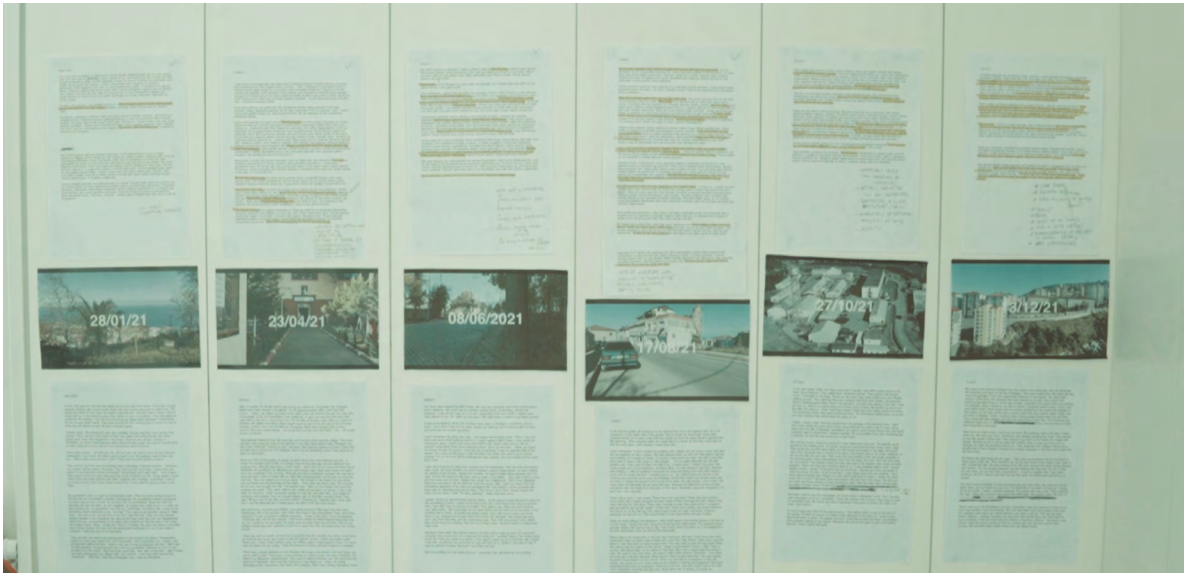
2023

Yapraklar, dallar, metal / Leaves, branches, metal

Heykel / Sculpture

170 x 55 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görsel, sanatçının izniyle. / Image courtesy of the artist.

Seher Uysal
Yankı Odası
Echo Chamber
 2021

Video
 39' 21"

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görsel, Nazlı Erdemirel'in izniyle. / Image courtesy of Nazlı Erdemirel.

Virginia Mastrogiannaki

Artos

2023

Ekmek hamuruyla mermer musluktan alınan kalıp / Marble faucet's mold in bread dough

Heykel / Sculpture

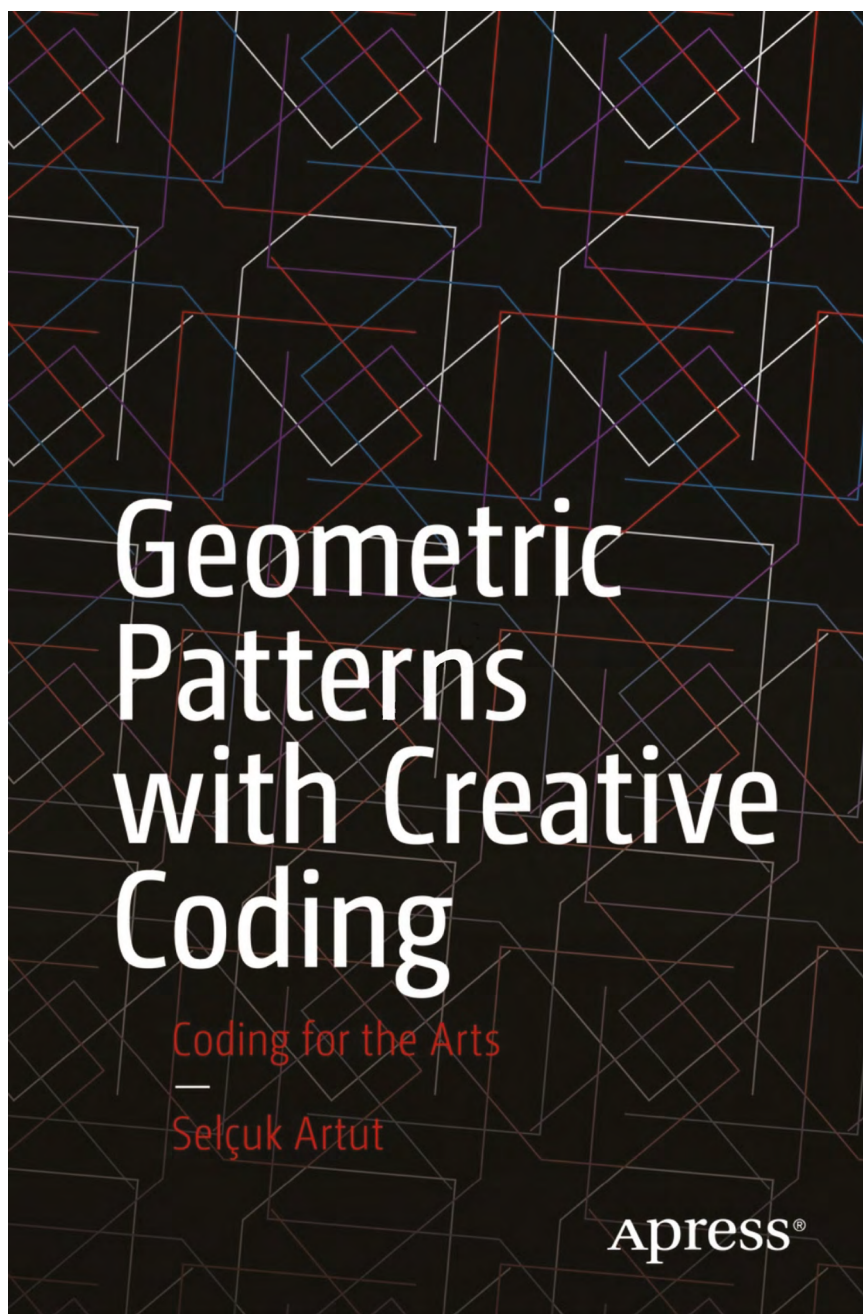
31 x 27,5 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görseller, sanatçının izniyle. / All images courtesy of the artist.

Dominique Hurth
SOME (Martılar)
SOME (Les Mouettes)
 2023
 Baskı / Print
 90 x 126 cm
 Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Görsel, sanatçının izniyle. / Image courtesy of the artist.

Selçuk Artut

Geometric Patterns with Creative Coding

Apress Yayınları / Apress Publishing

Temmuz / July

2023

Görsel, Nazlı Erdemirel'in izniyle. / Image courtesy of Nazlı Erdemirel.

Didem Pekün

Araf'tan Bir Görüntü

Still From Araf

2021

Fotoğraf / Photography

15 x 30 cm

Gate 27 Koleksiyonu / Gate 27 Collection

Biyografiler Biographies

ZEYNEP AĞIRBAŞ

Zeynep Ağırbaş (1999, İstanbul, Türkiye), lisansını Londra'da Central Saint Martins Üniversitesi Tekstil Bölümü'nde 2022 yılında tamamladı. Anadolu zanaatlarına olan ilgisi, üniversite yıllarında yaptığı tasarımlarına ilham kaynağı oldu ve lisansının son senesinde "Worshipful Company of Framework Knitters"dan aldığı bursu, Türkiye'den zanaatkârlarla iş birliği geliştirmek için kullandı. Hikâyesini 70'lerin Anadolu Rock'ı ve Sarıkeçili Yörükleri'nden alan bitirme koleksiyonu "Psychedelic Anatolia", Vogue UK ve ELLE UK dergilerinde "Gelecekte Takip Edilmesi Gereken Genç Tasarımcılar" bölümünde yayınlandı. Ağırbaş, depremde sonra başlattığı Craft Antakya projesiyle Hatay'da depremde zarar gören zanaatkârlara destek oluyor ve bölgedeki yerel üreticiler için yeni satış kanalları ve satış geliri yaratmayı amaçlıyor. Yerel üreticilerin elinden çıkan ürünlerin ulusal bazda tüketiciyle buluşmasını sağlayarak, ürünlerin kullanım alanlarını ve bilinirliğini artırmak için çalışıyor. Üreticilerin markalama ve pazarlama açısından beslendiği ve üreticilerin iş birliğinden faydalandığı bir ekosistem kurgulayan Ağırbaş, üreticilerle birlikte çalışmayı sürdürüyor. Tasarımcı, Gate 27'de geçirdiği süreçte Craft Antakya'yı daha geniş bir kitleye ulaştırmanın yanında bölgedeki üreticilerin üretimlerine en kısa sürede başlayabilmeleri için altyapı, finansal kaynak ve elektronik ticaret süreçlerine entegrasyonunu hızlandırma üzerine çalışmalarını sürdürdü. **Zeynep Ağırbaş** (1999, İstanbul, Türkiye) completed her BA in Textiles at Central Saint Martins

University in London in 2022. Her interest in Anatolian craft inspired her designs during her university years. In the final year of her degree, she used the scholarship she received from the "Worshipful Company of Framework Knitters" to collaborate with craftspeople from Turkey. Her final collection, "Psychedelic Anatolia," which is based on the story from 70's Anatolian Rock and Sarıkeçili Nomads, was published in Vogue UK and ELLE UK magazines in the "Young Designers to Follow in the Future" section. With the Craft Antakya project, which she started after the earthquake, Ağırbaş supports the artisans who suffered from the disaster in Hatay and aims to create new sales channels and sales revenue for regional producers. By enabling the products made by local producers to meet with consumers nationally, the project works to increase the usage areas and awareness of the products. She continues to work with producers to establish an ecosystem they can nourish in terms of branding and marketing and to create a model that benefits from cooperation. At Gate 27, the designer pursued her work on bringing Craft Antakya to a wider audience, as well as accelerating the integration of infrastructure, financial resources and electronic commerce processes so that craftspeople in the region could promptly start their production.

ESİN AYKANAT AVCI

Esin Aykanat Avcı (1986, Ankara, Türkiye), 2009 yılında Hacettepe Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. Mezuniyetinden sonra Fransa'da katıldığı üç aylık gönüllü çalışma kampında bir seramik atölyesinde çalışma imkânı buldu. Yine bu süreçte,

malzeme olarak kile yönelik uzun süreli ilgisi ve bağını, güzel sanatlara duyduğu ilgiyle birleştirdi. 2010 yılında Türkiye'ye dönüşünü takiben Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü Yüksek Lisans Programı'na kabul edildi. Tez araştırmasını Erasmus Bursu'yla UWIC Cardiff School of Art and Design, Galler'de tamamlayarak 2013 yılında mezun oldu. 2014 yılında yine Hacettepe Üniversitesi Seramik Bölümü Sanatta Yeterlik Programı'na başladı. 2017-2018 akademik yılı boyunca Fulbright Doktora Tezi Araştırma Bursu kapsamında Newark, Delaware, Amerika'da tez çalışmalarını yürüttü. 2019 yılında Galerî Siyah Beyaz, Ankara'da ilk kişisel sergisini açan sanatçı, insanın doğayla etkileşimi ve fiziksel olarak tekrar bir olabilme ihtimali konularından yola çıkan süreç odaklı yerleştirme, heykel, video, arazi sanatı ve biyosanat alanlarında ürettiği çalışmalarıyla ulusal ve uluslararası sergilere katılmaya devam ediyor. Çalışmaları ulusal sanat koleksiyonlarında yer alıyor. İstanbul'da bulunan kişisel atölyesinde çalışmalarını sürdürüyor. Aykanat, Gate 27'deki sürecinde çevreden topladığı yaprak ve ölü bitki parçalarından faydalanarak insanlar için yeni organ üretimine odaklanan bilimsel çalışmalara atıfta bulunan; insan-doğa ve yaşam-ölüm ilişkisine yeni bir form kazandırmayı amaçlayan projesi üzerine çalıştı.

Esin Aykanat Avcı (1986, Ankara, Türkiye), graduated from Hacettepe University, Department of American Culture and Literature in 2009. After her graduation, she had the opportunity to work in a ceramic studio during a three-month volunteer work camp in France. During this period, she combined her interest in and attachment to clay with her interest in fine arts. Following

her return to Turkey in 2010, she received an acceptance from Hacettepe University Faculty of Fine Arts, Department of Ceramics, master's program. She completed her dissertation research with an Erasmus Scholarship at the UWIC Cardiff School of Art and Design, Wales, and graduated in 2013. In 2014, she started the Proficiency in Art Program in the Hacettepe University Ceramics Department. During the 2017-2018 Academic Year, she carried out her dissertation studies in Newark, Delaware, USA as part of the Fulbright Doctoral Dissertation Scholarship. The artist, who opened her first solo show at Gallery Siyah Beyaz, Ankara in 2019, continues to take part in national and international exhibitions with her works produced as process-oriented installations, sculpture, video, land art and bio art, which are based on the interaction between humans and nature and the possibility of being physically reunited. Her works are also included in national art collections. She continues working in her individual studio in Istanbul. During her process at Gate 27, Aykanat worked on a project that refers to scientific studies focusing on the production of new organs for humans by using leaves and dead plant parts collected from the environment with the aim of giving a new form to the relationship between humans and nature, life and death.

VAHAP AVŞAR

Vahap Avşar (1965, Malatya, Türkiye), 1985-1989 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne, 1989-1995 yılları arasında Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü'ne devam etti ve burada yüksek lisans ile doktora çalışmalarını tamamladı. Avşar, 1995 yılında gittiği misafir sanatçı programından sonra New

York'a yerleşti. Kişisel sergileri arasında *Kayıp Gölgeleler*, SALT Beyoğlu (İstanbul, 2015), *Kara Albüm*, Rampa (İstanbul, 2013), *iBerlin*, TANAS (Berlin, 2012), *Noneisafe*, Charles Bank Gallery (New York, 2011), *Vahap Avşar*, Rampa (İstanbul, 2010), *Kim Olursan Ol Gel*, W139, (Amsterdam, 1993), *Mitler*, Galeri Zon (Ankara, 1991) yer alıyor. Katıldığı karma sergiler arasında *İstanbul: Passion, Joy, Fury*, MAXXI Museo Nazionale Delle Arti del XXI Secolo (Roma, 2015), *Too Early, Too Late: Middle East and Modernity*, Pinacoteca Nazionale (Bologna, 2015), *Artists' Film International*, İstanbul Modern, (İstanbul, 2021), *Whitechapel Galerisi* (Londra, 2015), *Zwölf im Zwölften*, TANAS (Berlin, 2011), *İkinci Sergi*, ARTER (İstanbul, 2010), *I'm Too Sad to Kill You!*, Proje4L İstanbul Güncel Sanat Müzesi (İstanbul, 2003), 5. Uluslararası İstanbul Bienali (İstanbul, 1997), Gar, TCDD Sanat Galerisi ve Ankara Merkez Tren İstasyonu (Ankara, 1995), 5. Havana Bienali (1994), *Elli Numara – Anı Bellek II*, Akaretler 50 (İstanbul, 1993) ve *An Another Art: For the Memory of Joseph Beuys*, Alman Kültür Merkezi (İzmir, 1986) yer alıyor. Avşar, New York ve İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Sanatçı, Gate 27'nin Ayvalık yerleşkesinde bulunduğu süreçte, Ayvalık çevresine saha ziyaretleri gerçekleştirdi ve bölgedeki küçük fabrikalarda çalışarak gelecek projelerine odaklandı.

Vahap Avşar (1965, Malatya, Türkiye), attended Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts from 1985 to 1989 and Bilkent University Fine Arts Department from 1989 to 1995, where he earned a master's degree and completed the coursework for a Ph.D. Avşar settled in New York after an artist's residency program he joined in 1995. His solo exhibitions include *Lost Shadows*, SALT Beyoğlu (İstanbul, 2015); *Black Album*,

Rampa (İstanbul, 2013); *iBerlin* TANAS (Berlin, 2012); *Noneisafe*, Charles Bank Gallery (New York, 2011); *Vahap Avşar*, Rampa (İstanbul, 2010); *Come Who Ever You Are*, W139, (Amsterdam, 1993); and *Myths*, Galeri Zon (Ankara, 1991). His group exhibitions, among others, include *İstanbul: Passion, Joy, Fury*, MAXXI Museo Nazionale Delle Arti del XXI Secolo, (Rome, 2015); *Too Early, Too Late: Middle East and Modernity*, Pinacoteca Nazionale (Bologna, 2015), *Artists' Film International*, İstanbul Modern (İstanbul, 2021), *Whitechapel Gallery* (London, 2015); *Zwölf im Zwölften*, TANAS (Berlin, 2011); *Second Exhibition*, ARTER (İstanbul, 2010); *I'm Too Sad to Kill You!*, Proje4L İstanbul Contemporary Art Museum (İstanbul, 2003); 5th International İstanbul Biennial (İstanbul, 1997); Gar, TCDD Art Gallery and Ankara Central Train Station (Ankara, 1995); 5th Havana Biennial Art Exhibition (1994); *Elli Numara – Anı Bellek II*, Akaretler 50 (İstanbul, 1993); and *An Another Art: For the Memory of Joseph Beuys*, German Cultural Centre (İzmir, 1986). Avşar currently lives and works in New York and İstanbul. The artist focused on his upcoming projects at Gate 27's Ayvalık premises, where he conducted site visits around Ayvalık as well as working at small factories in the area.

AHU AKGÜN & LEVENT AYĞÜL

Ahu Akgün (1985, İstanbul, Türkiye), lisans eğitimini Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde (2009), yüksek lisans eğitimini Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar ve İletişim Tasarımı Bölümü'nde (2018) tamamladı. Halen Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde Sanatta Yeterlik Programı'na devam ediyor. 2019'da 37. Akbank Günümüz Sanatçıları Ödülü'nü kazanan

sanatçı, *Biz Aslında* (Mixer, 2020), *Olimpos Sergileri-Peyzaj* (Zülfaris Sinagogu, 2021), *Atış Serbest MECMU* (Barın Han, 2021), *Dün.Bugün.İstanbul* (Sakıp Sabancı Müzesi, 2021), *Büyücü ve Bahçe* (Erimtan Müzesi, 2021), *Koyun Koyuna* (Arter, 2022) gibi birçok grup sergisine katıldı. 2020'de Mixer Proje Odası'nda *Sebeb-i Ziyaret* isimli kişisel sergisini açtı. İstanbul'da yaşamaya ve üretmeye devam ediyor. Akgün'ün kişisel karşılaşmalarını odağına alan yağlıboya tuval resmi temelli bir sanat pratiğinde, günlük hayatta normalleştirdiğimiz anlar, durumlar ve nesneler çalışmalarının merkezinde yer alıyor. Etrafında yaşanan olayların neden ve sonuçlarına bakmanın yanı sıra, oluşturduğu imajların görünenin ötesinde neler anlatabileceğini ve olası alt anlamları üzerine düşünmeyi, ayrıca izleyicinin de hafızasında halihazırda bir yere sahip olan imgeleri yeni anlamlarıyla beraber sunmayı yöntem olarak belirliyor. **Levent Aygöl** (1976, İstanbul, Türkiye), 2003 yılında lisans eğitimini tamamladığı Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde yüksek lisans programını (2007) ve ardından Sanatta Yeterlik Programı'nı bitirdi (2016). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü Vitray Atölyesi'nde doktor öğretim üyesi olarak görevini sürdürüyor. İlk kişisel sergisi *Kış Uykusu*'nu 2009 yılında Galeri Splendid'te açan Aygöl, 2012'den beri düzenlenen *Atış Serbest* sergilerinde hem sanatçı hem de organizasyon ekibinin bir parçası olarak yer alıyor. Vitray ve resim çalışmalarıyla katıldığı grup sergileri arasında *Zihnin Işıkları*, *Soğuk ve Gezegensimsi* (Galeri Nev İstanbul, 2024), *Ben Kimse. Sen de mi Kimsesin?* (Meşher, 2022-2023), *Taşlaşmış Rüyalar* (Galeri Nev İstanbul, 2022), *Şeylerin Belirgin Hâli* (Kasa

Galeri, 2022), *Kayıp Mum*, (Ferda Art Platform, 2022), *Mecmu* (Barın Han, 2021), *Eskiz Hâli* (Galeri 5, 2018), *Havuz* (BantMag Mekân, 2016), *Mülksüz-Leş* (24. Tüyp Uluslararası İstanbul Sanat Fuarı, 2014), *Hava Boşluğu* (Galerist, 2007) yer alıyor. Çalışmalarını İstanbul'daki atölyesinde sürdürüyor. Aygöl, resimlerinde olabildiğince basit bir hikâye anlatımını tercih ediyor. Kendi doğaları içinde oldukça sıradan varlıklara gönderme yapan günlük imgeleri resmediyor. Sanatçı bu görselleri aktarırken monokrom bir armoni ve derinlik hissi yaratabilmek için yağlı boya tuval resmi ve vitrayı başlıca metotları olarak kullanıyor. Yüzeyde kurguladığı, bir belirip bir kaybolan kadrarlarla bakışın belirli bir noktaya sabitlenmesinden, kompozisyonun bütününe yayılmasını sağlamayı amaçlıyor. Sanatsal ifade yöntemi olarak yağlı boya resim pratiğini benimseyen **Ahu Akgün** ile **Levent Aygöl**, boyayı, yüzeyi ve kompozisyonu birbirinden farklı eğilimlerle ele alıyorlar. Sanatçılar Gate 27 Ayvalık'ta geçirdikleri huzuran ve temmuz ayları boyunca Ayvalık'ın tarih, kültür, zanaat ve peyzajını keşfederken, "Aynı Şeye Bakmak" başlığı altında ürettikleri eserlerde farklı bakışlarını benzer kadrarlarla görünür kılmayı hedeflediler. **Ahu Akgün** (1985, İstanbul, Türkiye), completed her bachelor's degree at Mimar Sinan Fine Arts University Painting Department (2009) and her master's degree at Sabancı University Visual Arts and Communication Design program (2018). She is currently pursuing her Proficiency in Art Program at Mimar Sinan Fine Arts University Painting Department. In addition to winning the 37th Akbank Contemporary Artists Award in 2019, Akgün has participated in many group exhibitions such

as *Us Actually* (Mixer, 2020), *Olympos Exhibitions-Landscape* (Zülfaris Synagogue, 2021), *Atış Serbest MECMU* (Barın Han, 2021), *Past.Present.Istanbul* (Sakıp Sabancı Museum, 2021); *Wizard and the Garden* (Erimtan Museum, 2021); and *Rounded by Sleep* (Arter, 2022). In 2020, she opened her solo exhibition, *Sebeb-i Ziyaret* at the Mixer Project Room. She lives and works in Istanbul. Akgün's art practice is based on oil-on-canvas painting and focuses on personal encounters. The moments, situations, and objects that we normalize in daily life are at the center of her work, as she looks at the causes and consequences of the events around her. In addition, she determines what the images she creates can tell beyond the visible while inviting the audience to think about possible sub-meanings. She also presents images that already have a place in the audience's memory with new meanings. **Levent Aygöl** (1976, İstanbul, Türkiye), completed his bachelor's degree at Mimar Sinan Fine Arts University Painting Department in 2003, and completed his master's (2007) and the Proficiency in Art program (2016) at the same university. He works as a doctoral faculty member at Mimar Sinan Fine Arts University, Painting Department, Stained Glass Atelier. Aygöl, who opened his first solo exhibition *Winter Sleep at Gallery Splendid* in 2009, participated in the *Atış Serbest* exhibitions held since 2012, and also took a position in the organization team. Some of the group exhibitions he participated in with his stained glass and painting works include: *The Light of the Mind*, *Cold and Planetary* (Galeri Nev İstanbul, 2024), *I am Nobody. Are You Nobody Too?* (Meşher, 2022-2023), *Petrified Dreams* (Galeri Nev İstanbul, 2022), *The*

Visible State of Things (Kasa Gallery, 2022); *Lost Candle* (Ferda Art Platform, 2022); *Mecmu* (Barin Han, 2021); *Sketch State* (Gallery 5, 2018); *Pool* (BantMag Venue, 2016); *Dispossessed-Carrion* (24th Tuyap International Istanbul Art Fair, 2014); and *Air Pocket* (Galerist, 2007). He lives and works in Istanbul. Levent Ayg  l prefers storytelling as simple as possible in his paintings. The everyday images he paints are quite ordinary in their own nature. The artist uses oil on canvas and stained glass as his main materials while conveying these images to create a sense of monochrome harmony and depth. He aims to ensure that the viewer's gaze spreads over the whole composition, rather than being fixed on a certain point, with frames that he constructs on the surface that appear and disappear. Adopting oil painting as a method of artistic expression, **Ahu Akgün and Levent Ayg  l** approach paint, surface and composition with different tendencies. While exploring the history, culture, crafts and landscape of Ayvalık during the months of June and July in Gate 27 Ayvalık, the artists aimed to make their different gazes visible with similar frames in the works they produced under the title "Looking at the Same Thing."

MAHZAIB BALOCH

Mahzaib Baloch (1992, Ketta), lisans eğitimini National College of Arts Lahore'da minyat  r alanında (2017), yüksek lisans eğitimini ise aynı okulda görsel sanatlar alanında (2019) tamamladı. Islamabad'daki İsvi  re B  y  kel  liği'nde düzenlenen *Cross Borders* ve Z  rih'teki Rietberg Müzesi'nde düzenlenen *Time in Space* gibi birçok grup sergisinde yer aldı. Prince's School of Traditional Arts'daki Charles Wallace konuk sanatçı programına 2020-2021 döneminde katılma hakkı

kazandı. Baloch'un çalışmaları, kendine özgü bir hayata sahip olan abiyotik bileşenler kavramını inceliyor ve bu konuya olan ilgisini kayalara duyduğu yakınlık üzerinden betimliyor. Bir kaya, yaşamı boyunca birçok olayla karşılaşır, katmanlarının içinde sıralanan bu olaylara rağmen varlığını sürdürür ve bu anlamda sağ kalmış bir kazadedir. Direnir ve atlatır. Kayalar, zorlu vahşı doğada cesaretle var olan ağır ve sert kütleler olarak görülür. Don ve güneş kayaları çatlatır, yıpratır, yırtar ve kırılđan i  kısımlarını a ığıa çıkarırken aşındırır. Çok zor bir geometriye sahip bu düzensiz çarpık kütleler, doğanın gücünün, kendi varlığına karşı şiddetli duyarlılığı ile onurlandırıldığı birçok şey yaşar.

Yaratıcı Zanaat İş Birliği kapsamında Intellia'nın desteğiyle Gate 27'de konuk olan sanatçı, İstanbul'daki zanaatkarların haritalandırılması projesi kapsamında çalışmanın yanında, kakma ustası Thomas Ulutaşla birlikte ortak bir eser üretti.

Mahzaib Baloch (1992, Quetta) earned her master's degree in Visual Arts from the National College of Arts Lahore in 2019, following her bachelor's studies at the same institute with a major in Miniature Painting in 2017. She has exhibited her works in various group shows, including *Cross Borders* at the Swiss Embassy in Islamabad and *Time in Space* at the Rietberg Museum in Zurich. She was awarded a residency at the Prince's School of Traditional Arts as a Charles Wallace visiting artist recipient for the year 2020-21.

Her works examine the idea of abiotic constituents possessing a life of their own. This concept is collectively depicted through her affinity towards rocks. A rock is a survivor and endures a lifelong narrative of occurrences, enumerated

within its layers. It withstands and perseveres. Rocks are seen as heavy and hard masses thriving bravely in the arduous wilderness. Exposed to frost and the sun, rocks crack; they wear out, lacerate, and erode, with their brittle insides exposed. These irregularly contorted masses with very difficult geometries have experienced much, where the power of nature is honored with nature's fierce sensitivity against its existence.

The artist joined Gate 27 with the support of Intellia within the Creative Craft Collaborators. She worked on the mapping project of Istanbul's craftspeople and produced a joint work with an inlay master, Thomas Ulutaş.

MERVE BEDİR

Mimar **Merve Bedir** (1980, Kayseri, Türkiye) Ankara'daki Orta Doğu Teknik   niversitesi'nden lisans derecesini tamamladıktan sonra Delft Teknoloji   niversitesi'nde doktora programını bitirdi. Bedir'in çalışmaları, misafirperverlik ve hareketlilik altyapılarına odaklanmanın yanında bu konular içinde beliren ikinci bir araştırma hattı olarak, peyzajın kolektif zekasını takip ediyor. Basel'deki Critical Media Lab'de doktora sonrası araştırmasını sürdürmenin yanı sıra, Hong Kong Üniversitesi Mimarlık Bölümü, Peyzaj Mimarlığı'nda misafir yarımcı doğent olarak çalışmaya devam ediyor. Pearl River Delta bölgesinde Aformal Academy, Hong Kong'da Black Book Assembly, Gaziantep'te Mutfak Atölyesi ve İstanbul'da Mekânda Adalet Derneği'in kurucu ortakları arasında yer alıyor. Bedir'in sanatçı kimliğinin yanında, küratörlüğünü üstlendiği sergiler arasında *Vocabulary of Hospitality*, İstanbul ve Rotterdam (2014 ve 2022); *sıradışı nehir*, Plovdiv (2015); *Otomatik Manzaralar* (2017-19) bulunuyor. Sanatçının   alışmaları birçok kez İstanbul

Tasarım Bienali'nde, ayrıca Shenzhen Şehircilik ve Mimarlık Bienali'nde, 2017'de São Paulo Mimarlık Bienali ve 2021 yılında ise Venedik Mimarlık Bienali'nde yer aldı; 2020 yılında Matadero Madrid ve son olarak 2022 yılında Smithsonian Müzesi'nde sergilendi. Bedir, Gate 27 Ayvalık'ta "fata morgana" ve hayalet altyapı kavramlarından yola çıkarak modernitenin fiziksel ve geçici altyapıları üzerine araştırmalarına devam etti. Sanatçı, özellikle Çandarlı Limanı'nın inşaat ve çalışma süreçleriyle ilgileniyor. Architect **Merve Bedir** (1980, Kayseri, Türkiye) holds a Ph.D. from Delft University of Technology, and a BArch from Middle East Technical University in Ankara. Bedir's work focuses on infrastructures of hospitality and mobility. A second line of research follows the collective intelligences of the landscape. She is a postdoctoral researcher in Critical Media Lab, Basel, and an adjunct assistant professor in the Hong Kong University Department of Architecture, Division of Landscape Architecture. She is a co-initiator of Aformal Academy in the Pearl River Delta region, Black Book Assembly in Hong Kong, Matbakh (Kitchen) Workshop in Gaziantep, and the Center for Spatial Justice in Istanbul. Besides her artistic practice, Bedir curated exhibitions such as *Vocabulary of Hospitality*, Istanbul and Rotterdam (2014 and 2022); *uncommon river*, Plovdiv (2015); and *Automated Landscapes* (2017-19). Her works were included in the Istanbul Design Biennial (several editions), Urbanism and Architecture Biennale Shenzhen (several editions), São Paulo Architecture Biennale (2017), the Venice Architecture Biennale (2021); Matadero Madrid (2020), and most recently at the Smithsonian Museum (2022).

In Gate 27 Ayvalık, Bedir continued doing research on physical and ephemeral infrastructures of modernity, taking as a point of departure from the concepts of "fata morgana" and ghost infrastructures. She is particularly interested in engaging with the construction and working processes of Çandarlı Port.

MAJA BEKAN

Maja Bekan (1975, Trebinje, Sırbistan), performans ve görsel sanatlar alanında çalışan bir sanatçı olarak sanat üretiminin ara buluculuğunu ve delegasyonunu araştırıp sorgularken, kişisel geçmişleri, gerçekleri, ekonomileri ve sosyal ilişkileri keşfetmek amacıyla iş birlikçi ve sosyal bir yaklaşımla ilgileniyor. Bekan, izleyiciye performanslar, mekâna özgü ortamlar ve video/ses/metin temelli enstalasyonlar sunduğu ve farklı düzeylerde iş birliği içeren, uzun süreli araştırmalara dayalı projeler üzerine çalışmalarını sürdürüyor. Kolektif yakınlığı, yeni bilgi biçimlerinin ortaya çıkabileceği bir alan, ayrıca özel ve kamusal hayatın basitliğini esneten yeni, ilişkisel ve konuşmaya dayalı katılımcı pratikler oluşturmak için bir yol olarak görüyor. Bekan'ın çalışmalarının öznelerini genellikle sanatçı, aktivist, öğrenci, emekli veya zor koşullarda kendilerine bir alan arayan kadınlar oluşturuyor. Bekan, ISCP New York, Delfina Foundation London, AIR Laboratory (Ujazdowski) Varşova, IFP Beijing, Çin, ve AIR Berlin Alexanderplatz'da konuk sanatçı programlarına katıldı. Sanatçının çalışmaları, Tent, Rotterdam; ISCP New York; Ujazdowski Castle Center for Contemporary Art, Varşova; Kunsthau, Graz; Van Abbemuseum, Eindhoven; Melly (eski Witte de With), Rotterdam ve Casco Art Institute gibi kurumlarda sergilendi. Çalışmalarında, günümüzde

işleyen birliktelik modellerini ve toplumsal ve politik bir dönüştürücü güç olarak mahremiyetin rolünü hem sanat alanında hem de bir bütün olarak toplumda araştıran sanatçı, Gate 27'de geçirdiği süreçte bir grup insanla kolektif yakınlık kavramı üzerine çalıştı. **Maja Bekan** (1975, Trebinje, Serbia) is a performance and visual artist whose works explore and question the mediation and delegation of artwork production. She is interested in a collaborative and social approach to exploring personal histories, truths, economies, and social relations. She works on long-term research-based projects that involve different levels of collaboration, presented to the public in the form of performances, site-specific environments, and video/audio/text-based installations. Bekan considers collective intimacy as a space where new forms of knowledge can appear, a way to constitute new modes of relational, conversational, and participatory practices while stretching the simplistic binary of private and public life. The protagonists of Bekan's work are often women: artists, activists, students, retirees, and people seeking a place for themselves in difficult circumstances. She was an artist in residence at ISCP New York, Delfina Foundation London, AIR Laboratory (Ujazdowski) Warsaw, IFP Beijing China, and AIR Berlin Alexanderplatz. Her works have been exhibited at Tent, Rotterdam; ISCP New York; Ujazdowski Castle Centre for Contemporary Art, Warsaw; Kunsthau, Graz; Van Abbemuseum, Eindhoven; Melly (former Witte de With) Rotterdam; and Casco Art Institute, among others. Bekan investigates the modes of togetherness that are operative today and the role of intimacy as a force for social

and political transformation both in the artistic field and in society as a whole. In this context, worked with a group of people on the notion of collective intimacy during her residency at Gate 27.

CHRISTINA DIMITRIADIS

Christina Dimitriadis (1967, Selanik, Yunanistan), eğitimini Parsons School of Design ve New School for Social Research'te film ve video alanında tamamladı. Deneyim ve hafıza kavramları üzerine çalışan sanatçı, fotoğrafı, kimlik kavramı üzerinden insan ilişkilerine dayalı otobiyografik bir duruşu ifade etmek için kullanıyor. Berlin'de yaşıyor ve çalışıyor.

Dimitriadis, Gate 27'de kaldığı süre boyunca yeni bir fotoğraf projesi üzerine çalıştı. Proje, Bizans ve Osmanlı imparatorlukları geçmişiyle birbirine bağlanan ve 500 yılı aşkın süredir ortak bir mirası paylaşan İstanbul ve Selanik ile temsil ettikleri iki kültür arasındaki gizli bağlantıların izini sürüyor. Coğrafi ve jeolojik açıdan kara ve deniz yoluyla birleşmiş olan bu şehirlerin, dünya tarihinin şimdiki zamanında yeniden hızla büyüyen bir yabancılaşma ve bunun yarattığı boşlukla karşı karşıya olduğunu öne süren sanatçının amacı, bu iki şehirdeki çeşitli unsurların izini sürerek hem anlaşılır hem de tanıdık bir ortak görsel sözlük oluşturmak. Dimitriadis'in İstanbul'daki çalışmaları; yerel küratörler, yazarlar, tarihçiler, mimarlar ve sanatçılarla olduğu kadar kurumlar, kütüphaneler ve arşivlerle kapsamlı iş birlikleri etrafında şekillendi.

Christina Dimitriadis (1967, Thessaloniki, Greece) studied film and video at the Parsons School of Design and the New School for Social Research. She uses photography as a medium to express an autobiographical stance based on human relationships in

terms of identity. The notions of experience and memory are the primary tools of her work. The artist lives and works in Berlin. Dimitriadis concentrated on a new photography project during her stay at Gate 27. In her project, she traces the hidden links between two cities and two cultures connected through the Byzantine and Ottoman empires and shared a common heritage for over 500 years. Geographically and geologically united by land and sea, these cities in the present time of world history again face a rapidly growing gap of alienation. The artist's aim is to search for various elements in these two cities to create a common visual dictionary that is both understandable and familiar. Dimitriadis's studies in Istanbul revolved around extensive collaborations with local curators, writers, historians, architects, and artists, as well as with institutions, libraries, and archives.

GÖKÇE ERHAN

Gökçe Erhan (1984, Trabzon, Türkiye), lisans eğitimini Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde birincilikle tamamladı. Sakıp Sabancı Sanat Ödülü'ne layık görülen sanatçı; İstanbul, Londra, Münih gibi birçok şehirde çeşitli sergilerde yer aldı. 2012 yılında İstanbul'dan ayrılarak memleketi Sürmene Çamburnu'na yerleşti. Ailesinden kalan 150 yıllık köy evini restore ederek binayı çöp üretmeyen ekolojik bir eve dönüştürdü. Erhan, Çamburnu Doğa Kültür ve Sanat Derneği'ni kurarak kendi hayatında gerçekleştirdiği ekolojik, kültürel ve sanatsal yaklaşımı yaygınlaştırma ve genişletme çalışmalarına devam ederken; katıldığı performans, konferans ve sergiler ile kentlerle olan bağını sürdürmeye devam ediyor. Erhan, Gate 27'de kaldığı süre

boyunca evinin bir yangın sonrası aldığı hasarla ilgili kişisel deneyimini görsel ve metin odaklı işler üretmek farklı bir yapıya dönüştürdü.

Gökçe Erhan (1984, Trabzon, Türkiye), completed her undergraduate education in Mimar Sinan University Fine Arts Faculty Painting Department at the top of her class. The artist won the Sakıp Sabancı Art Award and participated in various exhibitions in Istanbul, London, and Munich among others. She left Istanbul in 2012 to settle in her hometown, Sürmene, Çamburnu, restored the 150-year-old village house she inherited from her family and transformed the historic building into an ecological house that does not produce waste. While continuing her works, she founded the Çamburnu Nature Culture and Art Association to spread and expand the ecological, cultural, and artistic life she had realized in her own life. At the same time, she stayed connected with city life through events such as exhibitions, performances, and conferences. Through the production of visual and text-oriented works, Erhan transformed her individual experience of her home, ravaged by fire during her stay at Gate 27, into a different structure.

DOMINIQUE HURTH

Heykeller ve edisyonlarla çalışan görsel sanatçı **Dominique Hurth** (1985, Colmar, Fransa), işlerinde genellikle yerelliklerde veya imgelerde mevcut olan bir anlatıdan yola çıkıyor. Enstasyonları özellikle form üzerinde yoğunlaşsa da aynı formun geliştirilmesinde uzun ve ayrıntılı bir çalışma süreci barındırıyor. İşlerini arşiv araştırması, gazetecilik soruşturması, yazı ve malzeme deneyimleri yoluyla geliştirirken enstasyonlarını sergi mekânına uygun şekilde

kurguluyor. Çalışmaları, aralarında Palais de Tokyo, Paris; Hamburger Bahnhof, Berlin; Fundacio Tapies, Barcelona; Memorial of Ravensbrück, Fürstenberg/Havel; Württembergischer Kunstverein, Stuttgart gibi pek çok müze ve galeride sergilendi. Ayrıca sanatçının işleri uluslararası koleksiyonlarda da yer alıyor.

Hurth, Pollock-Krasner Foundation Grant (2016-2017) ve ISCP, New York'ta Berlin Valisi Ödülü (2014) gibi çeşitli ödüller alarak çeşitli rezidans programlarına davet edildi. Printed Matter (NYC) tarafından sipariş edilen ve yayınlanan son kitabı *Stutters*, Temmuz 2021'de piyasaya sürüldü. Kitap, Washington D.C.'deki Smithsonian Enstitüsü'nün fotoğraf koleksiyonunda birkaç yıllık arşiv araştırmasına odaklanıyor. Hurth, 2022-2023'te Berlin Sanatsal Araştırma Fonu'nu almaya hak kazanarak, bu süreçte tekstil tarihine ve eski Ravensbrück toplama kampında görev alan kadın gardiyanların giydiği üniformaların kültürel tarihine odaklandığı çalışmasını sürdürüyor.

Hurth, Gate 27'de kaldığı süre boyunca Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı'nda (WLICF) araştırma yaparak arşivlere giren kadınlarla ilgili belgeler üzerine çalıştı. Kadın sanatçıların henüz sanat tarihi kanonunda yer bulamamış işleri üzerinden diyaloga dayalı feminist bir strateji benimseyen sanatçı, resmi sanat tarihçiliği açısından bu eksiklere, arşivlerin içinde kapsanmayan anlatılar aracılığıyla odaklandı. *Dominique Hurth'un projesi Berlin Senatosu tarafından fonlanan Artistic Research'ün Berlin Programı tarafından desteklendi.*

Dominique Hurth (1985, Colmar, France), is a visual artist working with installations, sculptures, and editions. The starting point

for her works is often a narrative present in localities or images. Even though her installations are often concentrated on the form, long and detailed research is strongly embedded in the development of this same form. It is by way of archival research, journalistic investigation, writing, and material experiments that the works develop, and it is by way of editing that the installation operates in the exhibition space. Her work has been exhibited in a number of international museums, galleries, and institutions including Palais de Tokyo, Paris; Hamburger Bahnhof, Berlin; Fundacio Tapies, Barcelona; Memorial of Ravensbrück, Fürstenberg/Havel; Württembergischer Kunstverein, Stuttgart and is part of several collections. She is the recipient of several awards and residencies such as the Pollock-Krasner Foundation Grant (2016-17) and the Prize of the Berliner Senate/Governing Mayor of Berlin at ISCP, New York (2014). Her latest book entitled *Stutters*, published and commissioned by Printed Matter (NYC) was launched in July 2021. It focuses on several years of archival research in the photography collection of the Smithsonian Institution, Washington, D.C. Hurth is the recipient of the Berlin Artistic Research Grant of 2022-23, during which she is focusing on the textile history and cultural appropriation of the female guard uniform of the former concentration camp of Ravensbrück.

The artist conducted research at The Women's Library and Information Centre Foundation (WLICF) and reviewed especially documents on women artists included in the archives during her residency at Gate 27. She is interested in gaps in terms of official art historiography, aiming to adopt a feminist strategy of talking upon and through the works of women

artists whose works have not yet found a place in the canon of art history, and works within and through the gaps and margins of the archives.

Dominique Hurth's project was supported by the Berlin Program for Artistic Research (funded by the Berlin Senate).

CHRISTIANE PESCHEK & ERNST LIMA

Christiane Peschek'in (1984, Salzburg, Avusturya) çalışmaları, genişletilmiş bir sanal alanda duygusal yabancılaşma, kendini kutsallaştırma ve akışkan kimlik konularını merkeze alıyor. Sanatçı, yarattığı görüntü ve çoklu algıya dayalı yerleştirmelerde sanal tükenme, mahremiyet ve kendini idealleştirme üzerine bir diyalog kurmayı amaçlıyor.

Ernst Lima (1994, Horn, Avusturya), rezonans ve algılama temalarına odaklanan çok katmanlı kolajlar üretiyor ve çeşitli baskı teknikleri, fotoğraf, performans ve ses yerleştirmeleri de dahil olmak üzere farklı teknikleri kullanıyor. Christiane Peschek ve Ernst Lima, Gate 27'de geçirdikleri Nisan ve Mayıs ayları boyunca VBKÖ Viyana ve Memphis Linz'de gerçekleşen, her ikisinin de odak noktasında insan-sonrası beden algısı ve bir geri çekilme olarak tekillik kavramı olan sergileri için iki yeni yapıtın geliştirilmesine odaklandılar.

Christiane Peschek's (1984, Salzburg, Austria) works center around emotional alienation, self-sacralization, and fluid identity research in an extended virtual space. In images and multi-sensory installations, she creates dialogues sculpted by virtual exhaustion, intimacy, and self-idealization.

Ernst Lima (1994, Horn, Austria) works with a diverse range of media, including various printing techniques, photography, performance, and sound installations, in multi-layered collages, focusing on the themes of resonance and

sensing.

During their residency at Gate 27, Christiane Peschek and Ernst Lima focused on developing two new bodies of work, which focus on post-human body perception and the idea of singularity as a retreat, for their exhibitions at VBKÖ Vienna and Memphis Linz.

VIRGINIA MASTROGIANNAKI **Virginia Mastrogiannaki**

(1978, Atina, Yunanistan), 2002 yılında Rouen Güzel Sanatlar Okulu'ndan Uluslararası Üstün Plastik İfade Diploması (D.N.S.E.P.) ile mezun olduktan sonra 2010 yılında Güzel Sanatlar Fakültesi ve 2013 yılında Atina Güzel Sanatlar Okulu'ndan yüksek lisans derecelerini tamamladı. Bugüne kadar yaptığı çalışmalarda, çaba ve tekrar kavramlarına ek olarak, zaman, sınırlar, hata ve gereksizlik gibi kavramları hem kendi ve malzemeler arasındaki ilişkiler hem de sosyal ilişkiler açısından ele alıyor. Performanslarında, nesnelerde ve hatta insanlarda maddi varlığın gücünü ve devamlılığını vurgulayarak, sürekli olarak dayanıklılığı ve toleransı test ediyor. Son dönemde, ses alanını sistemli bir şekilde araştırırken, özellikle fonasyona odaklanan metinleri okuyarak inceliyor ve bu metinler doğrultusunda projeler geliştiriyor. Sergileri arasında; Dimitris Ameladiotis işbirliğiyle *songs without lyrics / Prespa tune A, Waste/d Pavilion, Episode 3, State of Concept*, Atina, Yunanistan (2022); Paula Garcia ve Serge Le Borgne-Marina Abramovic Institute küratörlüğünde *SJ (Performans), Akış / Flux*, Abramovic Enstitüsü, Sakıp Sabancı Müzesi (SSM) (2020); 60. Selanik Uluslararası Film Festivali prodüksiyonu olarak *Overview Effect*, MOMus Experimental, Yunanistan (2019), MOMus prodüksiyonu

olarak Outset Çağdaş Sanat Fonu desteğiyle *reading in / reading out*, Eski Parlamento Binası / Ulusal Tarih Müzesi, Atina, (2019), *Ambiguous bodies-Timeless Interpretations*, MOMus Experimental, Selanik (2018), *mensuration of stars*, "Shared Sacred Sites", Makedonya Çağdaş Sanat Müzesi, Selanik (2017), *like me*, CHART Art Fair, annaëlle Gallery, Copenhagen (2017), Greg Haji Joannides küratörlüğünde, *Staircase*, "paradoxically paradoxes", Sterna Sanat Projesi Sanatçı Rezidansı, Nisyros (2017), NEON+MAI (Marina Abramovic Enstitüsü)'den Paula Garcia ve Serge Le Borgne küratörlüğünde *jargon*, "As One", Benaki Müzesi, Atina (2016) yer alıyor. Mastrogiannaki, Gate 27'deki sürecinde Karamanlı Türkçesi'yle yazılan metinlerden yola çıkarak hazırladığı vokal performans projesi üzerinde çalıştı.

Virginia Mastrogiannaki (1978, Athens, Greece) received the D.N.S.E.P. (International Superior Degree of Plastic Expression) from the School of Fine Arts of Rouen, France in 2002. She completed master's degrees in fine arts at the School of Visual and Applied Arts, Faculty of Fine Arts, A.U.T.H in 2010 and at the School of Fine Arts of Athens in 2013. Until today, her works have dealt with the idea of effort and repetition, as well as concepts such as duration, the limit, the moment, the error, the unnecessary, and relations between herself and materials, as well as social relationships. One may encounter an essay on the strength and durability of materiality, whether in inanimate things or even other people, and continuous tests of endurance and tolerance. Lately, she has been systematically exploring the vocal area, studying the field of phonation mainly through reading selected texts and proposing

projects that communicate it, among other things, as a central axis.

Some of her exhibitions are: *songs without lyrics / Prespa tune A*, in collaboration with Dimitris Ameladiotis, *Waste/d Pavilion, Episode 3, State of Concept*, Athens, Greece (2022); *SJ (Performance)*, *Akış / Flux*, curated by Paula Garcia and Serge Le Borgne-Marina Abramovic Institute (MAI), Sakıp Sabancı Museum (SSM) (2020); *Overview Effect*. A production by the 60th Thessaloniki International Film Festival, MOMus Experimental, Greece (2019); *reading in / reading out*, Old Parliament House / National Historical Museum, Athens, a production of MOMus, with the support of Outset Contemporary Art Fund (2019); *Ambiguous bodies-Timeless interpretations*, MOMus Experimental, Thessaloniki (2018); *mensuration of stars*, "Shared Sacred Sites", Macedonian Museum of Contemporary Art, Thessaloniki (2017); *like me*, CHART Art Fair, annaëlle Gallery, Copenhagen (2017); *Staircase*, "paradoxically paradoxes" curated by Greg Haji Joannides, Sterna Art Project residency, Nisyros (2017); and *jargon*, "As One", curated by Paula Garcia and Serge LeBorgne, NEON+MAI (Marina Abramovic Institute), Benaki Museum, Athens (2016). During her residency at Gate 27, Mastrogiannaki continued to work on her vocal performance project derived from the Karamanli Turkish texts.

DİDEM PEKÜN

Didem Pekün (1978, İstanbul, Türkiye) çalışmalarında araştırma ve uygulamayı bir araya getiriyor. SOAS Üniversitesi'nde müzik lisansı tamamladıktan sonra, Goldsmiths Üniversitesi'nde belgesel üzerine yüksek lisansını ve görsel kültür alanında uygulamaya dayalı doktora eğitimini tamamladı.

Pekün'ün belgeselleri ve video enstalasyonları uluslararası alanda farklı ödüllere layık görüldü. Koç Üniversitesi'nde öğretim üyesi, Goldsmiths Üniversitesi'nde Görsel Kültürler Araştırma Görevlisi, Budapeşte Orta Avrupa Üniversitesi'nde İleri Araştırmalar Enstitüsü ve Görsel Çalışmalar Platformu'nda Ortak Araştırma Görevlisi olarak görev aldı. Pekün, halihazırda Universität der Künste Berlin'de öğretim üyesi olarak çalışıyor. Deneme filmlerinde şiddetin ve yer değiştirmenin yaşamı nasıl tanımlayıp yok ettiğini ele alan Pekün, Mekânda Adalet Derneği (MAD)'nin kurucu üyeleri arasında yer alıyor. Pekün, Gate 27'deki konuk süreci boyunca gelecek projesinin senaryo yazım sürecini tamamladı.

In her work, **Didem Pekün** (1978, İstanbul, Türkiye) combines research and practice. She holds a BA in Music from SOAS, an MA in Documentary from Goldsmiths, and a practice-based Ph.D. in Visual Cultures from Goldsmiths, University of London. Pekün's documentaries and video installations have been shown internationally and received different awards. After being a faculty member at Koç University, a Research Fellow at Visual Cultures, Goldsmiths, and a Joint Fellow at the Institute for Advanced Studies and Visual Studies Platform at CEU, Budapest, she is currently a fellow at the Graduate School at Universität der Künste Berlin. In her essay films, she addresses how violence and displacement define and destroy life. She is a founding member of the Center for Spatial Justice (MAD). Pekün completed the script writing process of her future project during her residency at Gate 27.

NOUR SHANTOUT

Sanatçı ve araştırmacı **Nour Shantout** (1991, Şam, Suriye), 2009 yılında Şam Güzel Sanatlar

Akademisi'nde sanat eğitimine başladı ve sonraki çalışmalarını yurt dışında sürdürdü. 2014 yılında Helen El Khal ödülüne layık görüldüğü Lübnan Güzel Sanatlar Akademisi'nde görsel sanatlar lisans derecesini aldı ve çalışmalarına Paris'teki École Nationale Supérieure des Beaux-Arts'ta devam etti. 2020 yılında Akademie der bildenden Künste Wien'de metinsel heykel alanında Profesör Heimo Zobernig danışmanlığında güzel sanatlar diplomasını aldı. Halen aynı akademide felsefe alanındaki doktora eğitimini sürdürüyor ve Graz Teknoloji Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, İZK Çağdaş Sanatlar Enstitüsü'nde misafir öğretim üyesi olarak çalışıyor.

2021'de araştırmaya dayalı projesi "Yeni Bir Elbise Arayışı," Culture Resource'tan (Beyrut, Lübnan) Yapım Ödülü'nü, aynı zamanda Arap Sanat ve Kültür Fonu (Beyrut, Lübnan) tarafından Görsel Sanatlar Hibesi'ni aldı. Ayrıca çalışmalarını Yale'in Beinecke Kütüphanesi'nde ve ABD Filistin Müzesi'nde "Sanat ve Protesto" konferans serisinde sundu.

Post-kolonyal feminist bir bakış açısıyla boyun eğdirilmiş miras, karşı-bellek, karşı-tarih, emek ve yabancılaşma gibi temalar etrafında çalışıyor. Shantout, Gate 27'deki sürecinde de bu alanda çalışmalarını sürdürdü. 2015'ten bu yana Viyana'da yaşıyor ve üretiyor.

An artist and researcher, **Nour Shantout** (1991, Damascus, Syria) began her art education at the Academy of Fine Arts in Damascus in 2009 before continuing her studies abroad. She obtained her Bachelor of Visual Arts degree in 2014 from The Lebanese Academy of Fine Arts and was awarded the Helen El Khal Prize. She then pursued further studies at the École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Paris. In 2020, she earned her fine arts diploma in Textual Sculpture from the Akademie der bildenden Künste

Wien under the supervision of Professor Heimo Zobernig. Currently, she is pursuing her doctoral studies in philosophy at the same academy. She is also a visiting lecturer at IZK, The Institute for Contemporary Art, within the Architecture Faculty of the Graz University of Technology.

In 2021, her research-based project "Searching for the New Dress" received the Production Award from Culture Resource (Beirut, Lebanon) and The Visual Arts grant from the Arab Fund for Arts and Culture (Beirut, Lebanon). Additionally, she presented her work in the lecture series "Art and Protest" at Yale's Beinecke Library and the Palestinian Museum in the U.S. Shantout's work revolves around themes of subjugated heritage, counter-memory, counter-history, labor, and alienation from a post-colonial feminist perspective. She continued her exploration of these themes during her residency at Gate 27. Shantout has been residing and working in Vienna since 2015.

ALİ EMİR TAPAN

Multidisipliner sanatçı, prodüktör, yazar ve yönetmen **Ali Emir Tapan** (1983, İstanbul, Türkiye), 2007'de Connecticut Üniversitesi'nde Düşünce Tarihi Bölümü'nde lisansını, ardından 2010'da Londra Central Saint Martins Üniversitesi'nde yüksek lisansını tamamladı. Belli bir materyale bağlı kalmadan fikirlerini ve tutkularını film, video, heykel ve performans gibi mecralarda ifade eden sanatçı, çalışmalarında kendi kendini yok eden ütopyalara, bir totemik temsil biçimi olarak kentsel faunayı ve özel, kamusal, spiritüel mekanların bir araya gelişini inceliyor. Tapan, yaşamını ve çalışmalarını Berlin ve İstanbul'da sürdürüyor. Tapan, Gate 27 konuk programı süresince, son dönemde yazdığı hikâye ve şiirler üzerine çalışarak kelime bazlı işler üretti.

Ali Emir Tapan (1983, İstanbul, Türkiye) is a multidisciplinary artist, writer, producer and director. After receiving his BA in Intellectual History at Connecticut College in 2007, the artist went on to complete his MFA at Central Saint Martins College in 2010. Tapan expresses his ideas and passions through various media, such as film, video, sculpture, and performance, without being bound to a specific material. With his work, he investigates self-defeating utopias, urban fauna as a mode of totemic representation, and the conjunction of private, public, and spiritual spaces through an installation and live-art-based practice. During his time at Gate 27, Tapan worked on the stories and poems he has recently written, producing word-based works.

SEHER UYSAL

İstanbul'da yaşayan görsel sanatçı ve araştırmacı **Seher Uysal**'ın (1983, İstanbul, Türkiye) sanatsal pratiğini gündelik hayata ilişkin sorgulamalar şekillendiriyor. Çalışmaları esas olarak mekânsal, tarihsel ve kültürel koşullar üzerine araştırmaya dayalı düşüncelerden oluşuyor. Olgular, toplumsal hafıza, gerçek ile kurguya dair çok katmanlı bakış açıları ve anlayışları araştırmanın yanında, bireylerin kültürel mirasın ağırlığı ve buna dair beklentilerle nasıl başa çıktığıyla ilgileniyor. Uysal, son zamanlarda çiftlik evleri, rekreasyonel anıtlar ve İsveç'in kırsal bir bölgesinde yer alan, 1900'lerin başından kalma bir ahşap heykel atölyesi gibi özel mekânları araştırıyor. Bu araştırmalar genellikle yanlış anlaşılmış ya da tartışmalı rivayetler üzerinden hikâye anlatıcılığına ve anlatılara odaklanıyor. Sanatçının pratiği nostaljiden kaçınarak somut ve somut olmayan kültürel

mirasların değişen anlamı ve temsiline odaklanıyor. 2012 ve 2013 yıllarında sözleşmeli olarak çalıştığı Kocaeli Üniversitesi'nden 2014'te Sanatta Yeterlik derecesiyle mezun olan sanatçı, Nesin Sanat Köyü yaz okullarında eğitmen ekibinin bir parçası olarak disiplinler arası bir yaklaşıma sahip Görsel Kültür, Anlatım Stratejileri, Sanat/ Zanaat: Kendi kendine öğrenme deneyleri atölyelerini yürüttü. Aynı zamanda Türkiye'de ve yurtdışındaki sanat eğitimi pratiklerine dair perspektifleri bir araya getirerek konuşmalar ve seminerler düzenleyen Exchanges in Art Education projesinin organizatörleri arasında yer alıyor. Uysal'ın pratiği mekâna özgü sergi projelerinin geliştirilmesi ve düzenlenmesini, akademik metinlerin yazımını da içeriyor. Uysal, Gate 27'deki konuk süreci sırasında 1847 yılında Osmanlı İmparatorluğu Sultanı Abdülmecid Han'ın, imparatorluğun o dönemde yaşadığı kıtlık döneminde İrlanda'ya yaptığı yardım etrafındaki hikâyeler, gerçekler, söylentiler ve kanıtlar üzerine arşiv odaklı araştırma gerçekleştirerek yeni bir iş üretiminde bulundu.

Seher Uysal (1983, İstanbul, Türkiye) is a visual artist and researcher based in İstanbul. Inquiries into everyday life often shape her artistic practice, and her works include research-based reflections on spatial, historical, or cultural conditions. She is interested in the exploration of manifold perspectives and understandings of phenomenon, social memory, fact and fiction, and specifically how people deal with the weight of cultural heritage and expectation regarding it. Uysal has recently been exploring specific sites such as family homesteads, recreational monuments, and an old wood sculpting studio from the

early 1900s in rural Sweden. These explorations focus on storytelling and narration in relation to common hearsay, often misunderstood or disputed. Her practice avoids nostalgia and rather focuses on the shifting meaning and representation of cultural heritage sites, both tangible and intangible. In 2014, she received her Ph.D. in Fine Arts from Kocaeli University where she also worked as a lecturer in 2012 and 2013. She is presently part of the teaching team at the Nesin Art Village summer school, where she gives interdisciplinary classes on Visual Culture, Storytelling, Craftsmanship, and Self Learning Strategies. She is also one of the initiators of the project Exchanges in Art Education which organizes talks and seminars and collects Turkish and international perspectives on artistic educational practices. Uysal's practice also includes developing and curating site-specific exhibition projects, writing academic texts, and participating in discourses on Turkish Art education and alternative teaching practices. During her residency at Gate 27, Uysal produced new work by conducting archive-oriented research on the stories, facts, rumors and evidence surrounding the aid given by the Sultan of the Ottoman Empire, Abdülmecid Khan, to Ireland during the famine that the empire experienced at that time in 1847.

ONUR YAZICIGİL

Tipograf ve tasarım eğitmeni **Onur Yazıcıgil** (1983, Konya, Türkiye), 2006 yılında Purdue Üniversitesi'nde Latin harfli sans-serif yazı tiplerinin tarihsel evrimini incelemek için ABD'ye taşınmasına yol açacak bir tutkunun ilk işaretleri olarak, ilk yıllarını Dhahran ve Ankara'da harfler çizerek geçirdi. Yüksek lisansını tamamladıktan sonra,

Sabancı Üniversitesi'nde ders vermek üzere işe başladı. Burada Google tarafından satın alınan ilk yazı tipi Duru Sans'ı tasarladı ve yeni bir tipografik müdahale sistemi olan Metin İstilacı'sını (Text Invader) geliştirdi. 2011 yılında IStype'in kurucuları arasında yer alan Yazıcıgil, 2013-2019 yılları arasında ATypl'de yönetim kurulu üyesi olarak görev yaptı ve tipografi alanında birçok konuda dersler verdi. 2016 yılında Mimar Sinan Üniversitesi'nde Osmanlı nesih yazı tiplerinin tarihini araştıran bir teze başladı ve 2020 yılında doktorasını tamamladı. Sabancı Üniversitesi'nde Doktor Öğretim Üyesi olarak çalışmanın yanı sıra, düzenli olarak aldığı siparişlerle yazı tipleri ve çok senaryolu tipografik mizanpajlar tasarlıyor. Hem profesyonel yaşamında hem de boş zamanlarında, görüntü oluşturma'nın sonsuz olanaklarını keşfetmekten keyif alarak tipografiyle illüstrasyon arasında daha fazla sinerji geliştirmeye devam ediyor. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Yazıcıgil, Gate 27'deki konuk sanatçı sürecinde Bergama Antik Kenti'nde bulunan antik yazıtları inceleyerek o dönemlerde zanaatkarların mermere işlediği harfleri dijitalleştirdiği projesini tamamladı. Projenin bir çıktısı olarak, Bergama'nın geçmişi ile antik Yunan kentleri arasındaki konumunu keşlediği ve her bir Yunan kentinde kullanılan harf formlarının değişkenliğini odağına aldığı projesini kitaplaştırdı.

Typographer and design educator **Onur Yazıcıgil** (1983, Konya, Türkiye) discovered his passion for lettering at an early age, drawing letters in Dhahran and Ankara. This passion led him to pursue studies in the historical evolution of Latin sans-serif typefaces at Purdue University in the United States, where he earned his MFA in typography. Following the

completion of his degree, he joined Sabancı University as a faculty member, where he designed his first text face, Duru Sans, which was later acquired by Google. Additionally, he developed Text Invader, a pioneering typographic intervention system. In 2011, Yazıcıgil co-founded IStype and served as a board member at ATypl from 2013 to 2019. He has delivered lectures on various topics in typography and has contributed significantly to the field. In 2016, he embarked on a thesis exploring the history of Ottoman naskh typefaces at Mimar Sinan University, where he earned his Ph.D. in 2020. Alongside his role as an Assistant Professor at Sabancı University, Yazıcıgil is frequently commissioned to design typefaces and multi-script typographic layouts. Both professionally and personally, Onur Yazıcıgil enjoys exploring the diverse possibilities of mark-making and continues to forge connections between typography and illustration. During his residency at Gate 27, he completed a project examining the ancient inscriptions found in the city of Pergamon. He digitized the letters carved into marble by artisans of that time and published a book exploring Pergamon's position in relation to other ancient Greek cities, focusing on the variations in letter forms used across different cities.

AKRAM ZAATARI

Film yapımcısı, fotoğrafçı, arşiv sanatçısı ve küratör **Akram Zaatari** (1966, Sayda, Lübnan), lisans eğitimini 1989'da American University of Beirut'ta Mimarlık Bölümü'nde aldıktan sonra yüksek lisansını 1995'te New York'taki New School'da Medya Çalışmaları alanında tamamladı. Çalışmalarında sınırların değişken doğasına ve özellikle görüntülerin Orta

Doğu'daki siyasi bölünmeler bağlamında üretimi ve dolaşımına odaklanan; aynı zamanda Arab Image Foundation'ın da kurucu ortağı olan sanatçı, tarih, koruma ve arşiv uygulamalarına ilişkin araştırmaları genişleten katkılarıyla Beyrut'ta çağdaş sanat ortamının gelişmesinde çok önemli bir rol oynuyor. Eserleri, Centre Pompidou (Paris), Hans der Kunst (Münih), Lissong Gallery (Londra), MUSAC (Leon, İspanya), Van Abbemuseum (Eindhoven), Center for l'Image Contemporaine (Cenevre), Palais des Beaux Arts (Brüksel) gibi birçok uluslararası sanat kurumunda ve Venedik Bienali (2013), Documenta 13 (2012), İstanbul Bienali (2011), Sharjah Bienali (2011), Sao Paulo Bienali (2006) ve Gwangju Bienali (2006) gibi sanat bienallerinde yer aldı. Zaatari, Sayda'daki Shehrazade Studio'nun arşivine odaklanarak bir veri tabanı oluşturuyor ve fotoğrafçı Hashem el Madani'nin (1928-) çalışmalarını sosyal ilişkiler ve fotoğraf pratiği üzerinden kayıtlarla sunuyor. Zaatari'nin güncel arşiv projesi "Baba ve Oğul", Osman Hamdi Bey'in Sayda kentinde yaptığı kazılar sonucunda keşfedilen, şu an biri İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde (Tabnit, 1887 kazısından) diğeri Paris, Louvre Müzesi'nde (Eşmounazar, 1855 kazısından) bulunan iki Fenike kralı lahdinin hikâyesine odaklanıyor. Kentin belleğinin araştırılmasında fotoğrafın rolüne dikkat çeken sanatçı, Gate 27 konuk sanatçı programı sürecinde İstanbul'da Osman Hamdi Bey'le bağlantılı Osmanlı arşivleri üzerine çalıştı.

Akram Zaatari (1966, Sidon, Lebanon), received a bachelor's degree in architecture from the American University of Beirut in 1989 and a master's degree in Media Studies from the New School in New York in 1995. Zaatari's work mainly reflects on the shifting nature

of borders and the production and circulation of images in the context of the current political divisions in the Middle East. By co-founding the Arab Image Foundation, he also played a crucial role in developing the contemporary art scene in Beirut with his contributions to the broader discourse on history, preservation, and archival practice.

His works have been displayed in a number of art institutions such as the Centre Pompidou (Paris), Hans der Kunst (Munich), Lisson Gallery (London), MUSAC (Leon, Spain), Van Abbemuseum (Eindhoven), Centre for l'Image Contemporaine (Genève), Palais des Beaux Arts (Brussels) and art biennials such as the Venice Biennale (2013), Documenta 13 (2012), Istanbul Biennial (2011), Sharjah Biennale (2011), Biennale of Sao Paulo (2006) and Gwangju Biennale (2006). Zaatari has been focusing on the archive of Studio Shehrazade in Saida, Lebanon, studying, indexing, and presenting the work of photographer Hashem el Madani (1928 -) as a register of social relationships and photographic practices. He lives and works in Beirut, Lebanon. Zaatari's current archival project "Father and Son" builds on Osman Hamdi Bey's archaeological excavations in Saida that led to the discovery of the sarcophagi of two Phoenician kings: Tabnit (excavated in 1887, now at the Istanbul Archaeology Museum) and Eshmounazar (excavated in 1855, now at the Louvre, Paris). By looking at the role of photography in the research of the city's memory today, the artist focused on the archives related to Osman Hamdi Bey from the Ottoman archives in Istanbul during his residency at Gate 27.

OJAN ZARGARBASHI

Ojan Zargarbashi (1976, Tahrn,

İran), eğitimini Tahrn Azad Üniversitesi'nde Elektronik Mühendisliği Bölümü'nde tamamladı. Yıllar içerisinde resim, fotoğraf, müzik ve hareketli image alanlarında işler üretti. Sanatçının odağı her zaman resim ve çizim olsa da fikirlerini gerçekleştirmek için farklı malzeme ve teknikler de kullanıyor. Mühendislik eğitimi görmüş ve hem bilime hem de bilimin doğa ve insanla olan ilişkisine tutkuyla bağlı bir sanatçı olarak son dönem yapıtlarının çoğunu bu ilişki etrafında şekillendiriyor. Sanatçı, ördüğü anlatılardan bazılarını metin formatında oluşturarak bunları eserlerinin yerleştirmelerinde kullanıyor. Bu anlatılar genellikle insan türünün geleceği ve başarılarıyla insanların karşılaştığı korku ve zorlukları konu ediniyor.

Zargarbashi, Gate 27'deki sürecinde, genellikle buradaki düşünme ve çizim sürecinde keşfettiği unsurları kullanarak, zaman ve mekânda seyahat etmenin hikâyesini anlatan portrelerden manzaralara uzanan küçük çizimler ve resimler üretti. Ayrıca son iki yıl boyunca çektiği ve tüm konseptle ilgili kısa görüntüler üzerinde de çalıştı. Bu proje, sanatçının *The Revelations* ve *If for a Moment* adlı son iki sergisinin devamı niteliğini taşıyor. İlk sergi, gelecekte belirli bir zaman dilimindeki insanı portreler şeklinde resmetmek üzerineydi. İkinci sergide, bir önceki projede keşfettiği unsurları kullanmayı ve ilk serginin sürecinin arkasındaki hikâyeyi anlatmayı amaçladı **Ojan Zargarbashi** (1976, Tehran, Iran), studied electronic engineering at Tehran Azad University. Over the years, he has been involved in various fields including painting, photography, music, and moving images. While his primary focus has remained on painting and drawing, he also explores different mediums and

techniques to bring his ideas to life. With a background in engineering, he has a passion for science and its relationship with nature and human beings. Many of his recent works have been shaped around these relationships as he tries to narrate what he has in his mind through painting and drawing. He also creates some of these narratives in the text format and uses them in some installations of his works. These narratives are usually about the future of humankind, human achievements, and the fears and challenges that people face.

During his residency at Gate 27, the artist produced small drawings and paintings ranging from portraits to landscapes that narrate the story of traveling in time and space, using the elements he usually discovered through this process of thinking and drawing. He also worked on short footage he had taken during the last two years related to the concept. This project is the continuation of his last two exhibitions: *The Revelations* and *If for a Moment*. The first exhibition was about picturing human beings in a specific time span in the future in the form of portraits. In the second exhibition, he sought to use elements that he happened to discover in the previous project and tell the story behind the process of the first exhibition.

G A T E 2 7

Yayıncı Publisher

Gate 27
İstanbul / Türkiye

Danışma Kurulu Advisory Board

Ahu Antmen, Selçuk Artut, Beral Madra,
Nazan Ölçer

Kurucu Founder

Melisa Tapan

Direktör Director

Burak Mert Çiloğlugil

Yönetici Asistanı Executive Assistant

Sıla Karadoğan

Stajyer Intern

Doruk Karaman
Ceren Sak

Editör Editor

Gizem Gedik

Tasarım danışmanlığı Design consultancy

Ali Cindoruk, Khora
Ceylin Ulusel

Grafik Tasarım Graphical Design

Burçin Buruk

Çeviri Translation

Gizem Gedik

İngilizce son okuma English proofreading

Daniel Lee Calvey

Yeniköy fotoğrafları photographs

Onur Gürkan kapak cover, sayfa pages 6, 7

Ayvalık fotoğrafı photograph

Ali Cindoruk arka kapak back cover

Gate 27 Ailesi Gate 27 Family

Hüma Arslaner, Meltem Müftüler-Bac, Selim Balcısoy, Yavuz Civelek, Kürşat Çağıltay, Çetin Davut, Arzu Demirer, Nazlı Erdemirel, Ali Sercan Güler, Stefania Kotam, Nurçin Kural, Yusuf Leblebici, Nur Mustafaoglu, Demet Oğuz, Serkan Özsoy, Levent Polat, Erkan Savaş, Kemal Şimşek, Emre Şişman, Dilek Sabancı, Güler Sabancı, Sevil Sabancı, Tunca Subaşı, Ceylin Ulusel, Melih Yaylı

2022 ve 2023 yılında Gate 27'ye katılan tüm sanatçılar All residents of Gate 27 in 2022 and 2023

İstanbul ve Ayvalık Ev Ekipleri İstanbul and Ayvalık Hosting Teams

Sosyal ağlarda Gate 27 Gate 27 on social networks

www.gate-27.com
info@gate-27.com

İş birlikleri Collaborations

Sponsorluklar Sponsorships

Bu yayında yer alan görüş ve düşünceler yazarlarına aittir. Gate 27'nin görüş ve duruşunu yansıtmayabilir.

The views and opinions expressed in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the views of Gate 27.

Tüm hakları saklıdır © Gate 27
All rights are reserved © Gate 27

Bu yayının herhangi bir bölümü Gate 27'nin izni olmadan, kayıt, fotokopi ve bilgi depolama dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle yeniden basılamaz veya çoğaltılamaz.
No part of this publication may be reproduced in any form or by any means, including photocopying, recording or other information retrieval systems without the written consent of Gate 27.

GATEAYVALIK

Almanak Almanac 2022-2023